

การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

นางสาวแสงรพี ภัทรกิจกุลธร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974-13-1189-3

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MEDIA EXPOSURE, USES AND GRATIFICATIONS OF PRINTED MEDIA FOR IMPROVING ENGLISH
KNOWLEDGE AMONG HIGH SCHOOL STUDENTS IN BANGKOK METROPOLITAN

MISS SAENGRAPEE PHATTHARAKITKUNTHORN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Development Communication

Department of Public Relations

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-13-1189-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
โดย	นางสาวแสงรพี ภัทรกิจกุลธร
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์พัฒนาการ
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อุบลวรรณ ปิติพัฒนะไมษิต

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนวดี บุญลือ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์อุบลวรรณ ปิติพัฒนะไมษิต)

..... กรรมการ
(ดร. วิเชียร เกตุสิงห์)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสงรพี ภักธิกิจกุลธร : การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร (MEDIA EXPOSURE, USES AND GRATIFICATIONS OF PRINTED MEDIA FOR IMPROVING ENGLISH KNOWLEDGE AMONG HIGH SCHOOL STUDENTS IN BANGKOK METROPOLITAN) อ. ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโชษิต, 157 หน้า. ISBN 974-13-1189-3.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะประชากรต่างกัน 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร รูปแบบของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนจำนวนทั้งสิ้น 430 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งประมวลผลโดยโปรแกรม SPSS

ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับต่ำมาก โดยรูปแบบการเปิดรับคือ การซื้อมาอ่านเองหรือเป็นสมาชิกมากที่สุด ลักษณะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นการอ่านเฉพาะส่วนที่สนใจ รองลงมาคืออ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้รู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
2. สิ่งพิมพ์ที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครเปิดรับมากที่สุด 3 อันดับคือ หนังสือสวดมนต์ วีคลี่ นิตยสาร เนชั่นจูเนียร์ และคอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์ เดอะเนชั่น ตามลำดับ โดยเนื้อหาที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครสนใจเปิดรับมากที่สุด คือเนื้อหาเกี่ยวกับเพลง / ภาพยนตร์ ต่างประเทศ รองลงมาคือเนื้อหาเกี่ยวกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ส่วนอันดับสามได้แก่การทำนายโชคชะตา
3. เพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ส่วนสังกัดโรงเรียน แผนการศึกษา และเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่างก็มีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษต่างกัน
4. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลาง
5. การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ แต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
6. การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจ โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสูงมาก

ภาควิชา _____ การประชาสัมพันธ์ _____ ลายมือชื่อนิสิต _____
 สาขาวิชา _____ นิเทศศาสตร์พัฒนาการ _____ ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา _____
 ปีการศึกษา _____ 2543 _____ ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม _____

4285314428 : MAJOR DEVELOPMENT COMMUNICATION

KEYWORD : MEDIA EXPOSURE / USES AND GRATIFICATIONS / PRINTED MEDIA /
IMPROVING ENGLISH KNOWLEDGE

SAENGRAPEE PHATTHARAKITKUNTHORN : MEDIA EXPOSURE, USES AND
GRATIFICATIONS OF PRINTED MEDIA FOR IMPROVING ENGLISH KNOWLEDGE
AMONG HIGH SCHOOL STUDENT IN BANGKOK METROPOLITAN. THESIS
ADVISOR : ASSOC. PROF. UBONWAN PITIPATANAKOZIT. 157 pp. ISBN 974-
13-1189-

The objectives of this research were to investigate and compare media exposure, uses and gratifications of printed media for improving English among high school students in Bangkok Metropolitan and also to study correlation among these variables, namely; media exposure, uses and gratifications. This survey research was conducted through multi-stage sampling techniques. Out of 450 questionnaires distributed, data from 430 high school students were collected. Frequencies, percentages, mean value, standard deviation, Pearson product moment correlation coefficient were used to analyze in the statistical procedure. The data processing was run by SPSS program.

Result of the study are as follows :

1. Respondents expose to printed media for improving English at the very low level. Most of respondents buy printed media or are the subscribers. They only read on particular section which interesting. The first three printed media which respondents read the most are Student Weekly, Nation Junior, Learn English with The Nation. Contents which interest them most are songs and movies, Entrance Exam Test and Horoscope respectively.
2. Type of school, program of study and income are significantly related to the printed media exposure for improving English while sex, age and educational level are not significantly related to media exposure.
3. Respondents' uses and gratifications are at moderate level.
4. Exposure to printed media for improving English is positively and significantly correlated with uses of printed media for improving English but the correlation is at the low level.
5. Exposure to printed media for improving English is positively and significantly correlated with gratifications obtained from printed media for improving English but the correlation is at the low level.
6. Uses of printed media for improving English is positively and significantly correlated with gratifications of printed media for improving English. The correlation is at the high level.

Department Public Relations Student's signature

Field of study Development Communication Advisor's signature

Academic year 2000 Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

กว่าที่วิทยานิพนธ์จะสำเร็จลุล่วงมาได้ ต้องอาศัยกำลังใจทั้งจากตนเองและผู้คนรอบข้างเพื่อต่อสู้กับอุปสรรคกับความท้อถอย บัดนี้บททดสอบได้มาถึงขั้นตอนสุดท้ายก่อนจะไปถึงเส้นชัยที่เฝ้ารอมาตลอดระยะเวลา 2 ปี วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์ได้ถ้าไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลเหล่านี้

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับรองศาสตราจารย์อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโมฆิต ที่กรุณารับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยให้คำปรึกษา และช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อผิดพลาดตลอดระยะเวลาของการจัดทำวิทยานิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณดร.วิเชียรเกตุสิงห์ ที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษาด้านสถิติการวิจัย และเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ และกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ชนวดี บุญลือ ที่ให้ความกรุณาเป็นประธานวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณาจารย์ทุกท่านจากโรงเรียนโรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม โรงเรียนเทพลีลา โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย โรงเรียนสายน้ำผึ้ง โรงเรียนวัดสุทธิวาราม โรงเรียนศรีอยุธยา โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ที่ให้ความสนับสนุนเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูล

ขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์ทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในการค้นหาข้อมูลเพื่องานวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

สุวรรณณี เตชะวิรัชชน ขอขอบคุณที่เสียสละเวลาให้คำแนะนำ คำปรึกษาตลอดระยะเวลา 2 ปี รวมถึงกำลังใจและความปรารถนาดีที่มีให้อยู่เสมอ

เหนือสิ่งอื่นใด ขอขอบพระคุณพ่อและแม่ผู้ให้การสนับสนุนทั้งด้านการศึกษาเงินทุน และกำลังใจตลอดระยะเวลา 2 ปี พี่น้องและเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา ขอบใจจริง ๆ

แสงรพี ภัทรกิจกุลธร

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญ.....	1
ปัญหาหน้าในการวิจัย.....	9
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	9
สมมติฐานในการวิจัย.....	10
ขอบเขตในการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์.....	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน.....	21
แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับข่าวสาร.....	24
แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	43
รูปแบบการวิจัย.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	ประชากร.....	43
	กลุ่มตัวอย่าง.....	44
	ตัวแปรในการวิจัย.....	46
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
	การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ.....	49
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
	เกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ.....	50
	เกณฑ์การแปลความหมาย.....	52
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	101
	สรุปผลการวิจัย.....	102
	อภิปรายผล.....	107
	ข้อเสนอแนะต่อผู้ผลิตสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ.....	119
	ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน.....	120
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	121
	รายการอ้างอิง.....	122
	ภาคผนวก ก.....	128
	ภาคผนวก ข.....	134
	ภาคผนวก ค.....	145
	ประวัติผู้เขียน.....	157

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงการเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาระหว่างนิตยสาร บางกอกโพสต์ สติวเด้นท์ วีคลี่ และเนชั่น จูเนียร์.....	6
2. สถิติจำนวนนักเรียนและโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	43
3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	56
4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	56
5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	57
6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของโรงเรียน ที่ศึกษาอยู่.....	57
7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแผนการเรียน.....	58
8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง เฉลี่ยต่อเดือน.....	58
9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบการเปิดรับ สิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ.....	59
10 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความหมาย และอันดับที่การเปิดรับสื่อมวลชน ประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ (จำแนกตามชนิดของสิ่ง พิมพ์).....	60
11 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ.....	64
12 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะการอ่านสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ.....	65
13 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความหมาย และอันดับที่ความสนใจเปิดรับ เนื้อหาจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษา อังกฤษ.....	66
14 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับความสนใจเปิดรับเนื้อหาจากสื่อมวลชน ประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ.....	71
15 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความหมายและอันดับที่การใช้ประโยชน์ จากการอ่านสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษา อังกฤษ.....	72
16 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามระดับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน ประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ.....	79

สารบัญญัตราลง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความหมายและอันดับที่ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ..... 80
18	แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามระดับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ..... 87
19	แสดงจำนวนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ..... 88
20	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่จำแนกตามเพศ..... 89
21	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่จำแนกตามอายุ..... 90
22	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่จำแนกตามระดับการศึกษา..... 90
23	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่จำแนกตามประเภทของโรงเรียน..... 91
24	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่จำแนกตามแผนการเรียน..... 92
25	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่จำแนกตามเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน..... 93
26	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ (จำแนกตามชนิดของสิ่งพิมพ์) กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ..... 94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
27	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับและการใช้ประโยชน์ จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ.....	95
28	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับ (จำแนกตามชนิดของ สิ่งพิมพ์) กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนา ภาษาอังกฤษ	96
29	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับความพึงพอใจสื่อมวลชน ประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ.....	97
30	แสดงค่าในประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์กับความพึงพอใจสื่อ มวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ.....	99

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ		หน้า
1	แบบจำลองการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ.....	30
2	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	42
3	แผนภูมิแสดงสัดส่วนการเปิดรับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนา ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง.....	63
4	แผนภูมิแสดงระดับความสนใจเปิดรับเนื้อหาจากสิ่งพิมพ์ที่ให้ ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง.....	70
5	แผนภูมิแสดงระดับการใช้ประโยชน์จากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง.....	78
6	แผนภูมิแสดงระดับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง.....	86
7	แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับการใช้ประโยชน์และ ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนา ภาษาอังกฤษ.....	98
8	แผนภูมิแสดงระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรตามสมมติฐานที่ 1-3.....	100

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกไร้พรมแดน (Globalization) ซึ่งเป็นยุคสังคมข่าวสารนั้น ความเจริญก้าวหน้า ในด้านต่าง ๆ ทั้งวิชาการ เทคโนโลยี วัฒนธรรม ธุรกิจการค้า ฯลฯ จากประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะจากประเทศตะวันตก ซึ่งถือได้ว่าเป็นประเทศที่เจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้านก็ได้ถูกถ่ายทอดสู่สังคมไทยอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว มีการหลั่งไหลของข่าวสารและความเจริญในด้านต่าง ๆ จากทั่วโลกเข้าสู่สังคมไทยเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในสังคมไทยอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการใช้หนังสือหรือตำราจากประเทศตะวันตกเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการค้นคว้าหาความรู้และเป็นแหล่งอ้างอิงทางด้านวิชาการ ในด้านเทคโนโลยี สังคมไทยก็มีการรับความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีตะวันตกมาพัฒนาประเทศ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ การใช้อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ส่วนทางด้านวัฒนธรรม กล่าวได้ว่ากระแสวัฒนธรรมตะวันตกถูกถ่ายทอดสู่สังคมไทยอย่างต่อเนื่องและไม่หยุดนิ่ง จะเห็นได้จากการที่สังคมไทยมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมตะวันตกผ่านสื่อมวลชนตลอดเวลาผ่านทาง การดูหนัง ฟังเพลง การอ่านนิตยสาร และในยุคโลกไร้พรมแดนนี้เอง การดำเนินธุรกิจข้ามชาติทำให้นักลงทุนจากต่างประเทศมากมายต่างหลั่งไหลกันเข้ามาทำธุรกิจในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้คนไทยต้องติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติมากขึ้น

จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยจะต้องเพิ่มพูนศักยภาพและพัฒนาตนเองในด้านการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอื่นอีกนอกเหนือจากภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องด้วยความจำเป็นที่จะต้องติดต่อกับชาวต่างชาติเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ติดต่อด้านธุรกิจการค้า รับการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีและความเจริญในด้านต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและพัฒนาประเทศชาติโดยรวมและต่อเนื่องไปจนถึงในอนาคต

จากปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในการช่วยให้คนไทยสามารถสื่อสารและทำความเข้าใจกับสังคมที่ต่างวัฒนธรรมได้ เนื่องจากเป็นที่ยอมรับกันว่าภาษาอังกฤษที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกในฐานะภาษาสากล กล่าวคือ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในหน่วยงานขององค์การสหประชาชาติ เป็นภาษาที่ใช้ในข้อตกลงระหว่างประเทศ เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่วิชาการใหม่ และเป็นภาษาที่ใช้ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่าง ๆ (สุมาลี ชีโนกุล : 2539,1) การขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องของภาษาอังกฤษทำให้การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติกลายเป็นอุปสรรคและข้อด้อยประการสำคัญ การที่ไม่สามารถสื่อสารหรือ

ทำความเข้าใจโดยใช้ภาษาสากลนี้ได้ดีนักทำให้คนไทยต้องสูญเสียโอกาสหรือเสียเปรียบในการพัฒนาตนเอง ธุรกิจ สังคมรวมถึงประเทศชาติด้วย

ดังนั้นนักวิชาการการศึกษาของประเทศไทยจึงตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่อการศึกษา การค้นคว้าวิจัย การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตประจำวัน และได้บรรจุรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาภาษาต่างประเทศในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการทุกระดับ (สุมาลี ชีโนกุล : 2539, 1) เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับเยาวชนของชาติที่กำลังจะก้าวขึ้นมาเป็นทรัพยากรบุคคลที่เต็มเปี่ยมไปด้วยศักยภาพในอันที่จะพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า แม้แต่รัฐบาลเองก็ได้วางแผนที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนไทยให้มีความรู้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพต่อไป โดยได้กำหนดเป็นวัตถุประสงค์ข้อหนึ่งของแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ว่า “เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยได้ขยายความคำว่า “คุณลักษณะของเด็กและเยาวชนที่พึงประสงค์” ไว้ 10 ประการ และคุณลักษณะข้อหนึ่งได้กล่าวถึง การมีความสามารถในการสื่อสารได้มากกว่า 1 ภาษา ซึ่งสามารถชี้ชัดได้ว่ามาตรการที่ระบุไว้มีเจตนามุ่งเน้นให้เยาวชนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การศึกษาในระดับมัธยมศึกษามีความสำคัญไม่น้อยกว่าการศึกษาในระดับอื่น ๆ เพราะผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งมีความเชื่อมั่น ศรัทธาในสิ่งที่เขายึดมั่น และความคิด ความเชื่อมั่นเหล่านี้จะพัฒนาต่อไปเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ (Saylor, 1988: 628) กล่าวได้ว่าการแสวงหาความรู้เป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของเด็กวัยรุ่น ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแผนการเรียนการสอนแล้ว การชวนขยายหาความรู้ด้านภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองจึงไม่ได้เป็นสิ่งแปลกใหม่ ความกระตือรือร้นที่พัฒนาเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษให้แข็งแกร่งจะเห็นได้ชัดโดยเฉพาะในหมู่เด็กนักเรียนมัธยมปลาย ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญที่สุดของการศึกษา เพราะนอกจากจะต้องพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อใช้สอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งมีการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับแล้ว ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษก็ยังสามารถต่อชีวิตในอนาคตทั้งทางด้านการศึกษาต่อในระดับที่สูง ๆ ขึ้นไป และความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานอีกด้วย

ปัจจุบันมีแหล่งที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษมากมาย นอกจากการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนแล้ว ยังมีสถาบันสอนภาษาซึ่งเป็นสถาบันการสอนนอกระบบโรงเรียนที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการที่จะเพิ่มพูนและพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษที่เพิ่มมากยิ่งขึ้น แต่ถึงกระนั้นก็ตาม การเรียนการสอนเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพทางด้าน

ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกระบบโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จได้นั้น จำต้องอาศัยความใส่ใจในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นอีกวิธีหนึ่งในการพัฒนาความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้เพิ่มเติมนั้นทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่สามารถทำได้ง่ายนั้นก็คือการบริโภคสื่อมวลชน ซึ่งพบว่า เป็นแหล่งความรู้ที่มีความใกล้ชิดและสำคัญอย่างหนึ่งในโลกปัจจุบัน (ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์, 2534: 21)

ในสังคมไทยยุคโลกาภิวัตน์ จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษและได้สนองตอบความต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของคนไทยโดยพยายามนำเสนอเนื้อหาที่ให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์และวิทยุที่นำเสนอรายการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบของการให้ความบันเทิงควบคู่ไปกับการให้ความรู้ภาษาอังกฤษ แต่เราก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อพื้นฐานในการทำหน้าที่ให้ความรู้ผ่านการอ่าน โดยจะเห็นได้ว่าการให้ความรู้ของสถาบันศึกษาทั้งหลายต่างก็ใช้สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อหลัก ไม่ว่าจะเป็นหนังสือเรียน หนังสืออ้างอิง เป็นต้น เพราะสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่สามารถเก็บเป็นเอกสารอ้างอิง หรือใช้ทบทวนความรู้ได้บ่อยครั้งเท่าที่ต้องการอีกด้วย สำหรับสื่อมวลชนประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษที่เห็นได้ทั่วไปตามท้องตลาด แบ่งประเภทได้ดังนี้ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายวัน หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะ นิตยสารเฉพาะที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

หนังสือพิมพ์นอกจากจะมีหน้าที่หลักในการให้ข่าวสารข้อมูล รายงานความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศไปสู่สาธารณชน ปัจจุบันหนังสือพิมพ์ยังได้ทำหน้าที่ในการส่งเสริมความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษอีกด้วย โดยจัดให้มีคอลัมน์การให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษกับผู้อ่านขึ้น บทบาทในด้านการให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษดูจะมีความโดดเด่นและเห็นได้ชัดเจนกว่าหนังสือพิมพ์ภาษาไทย เนื่องจากด้วยคุณสมบัติของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเองที่นำเสนอเนื้อหาข่าวเป็นภาษาอังกฤษแล้ว หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษยังได้มีการนำเสนอคอลัมน์ที่ให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษกับผู้อ่านโดยตรงอีกด้วย ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจในฐานะที่เป็นแหล่งที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างประหยัดและสามารถเก็บรักษาไว้เป็นข้อมูลอ้างอิงได้

ประเทศไทยมีหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายวันอยู่สองฉบับ คือ หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ และหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น โดยหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ได้จัดให้มีคอลัมน์พัฒนาภาษาอังกฤษกับหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ (Improving English with the *Bangkok Post*) ในส่วนของ Classified Section มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของผู้อ่าน ช่วยผู้อ่านในด้าน

การอ่านและทำความเข้าใจภาษาอังกฤษพร้อมกับการรับทราบข่าวสารทันเหตุการณ์ คอลัมน์ดังกล่าวตีพิมพ์ทุกวันอังคาร พุธและพฤหัสบดี โดยในแต่ละวันเนื้อหาคอลัมน์จะแตกต่างกัน ดังนี้

วันอังคาร - *Translate it* นำเสนอบทความภาษาอังกฤษพร้อมคำแปลภาษาไทยในหัวเรื่องต่างๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ทักษะการแปลภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

วันพุธ - *Feature focus* นำเสนอบทความเชิงสารคดีในหัวเรื่องต่างๆ ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลข่าวสาร พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยทั่วไป และเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษ

วันพฤหัสบดี - *What's making news* นำเสนอเรื่องราวที่เป็นข่าวน่าสนใจพร้อมบทวิจารณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้ด้านข่าวสารของผู้อ่านให้สามารถนำไปใช้ประกอบการอ่านหนังสือพิมพ์

ส่วนหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นก็ได้จัดให้มีคอลัมน์ **Learn English** ในส่วนของ Education Section มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษพร้อมทั้งให้ความรู้ในด้านข่าวสารต่าง ๆ คอลัมน์ดังกล่าวตีพิมพ์ทุกวันจันทร์ อังคาร และพุธ โดยมีเนื้อหา ดังนี้

วันจันทร์ และวันพุธ – นำเสนอเรื่องราวจากข่าวที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นพร้อมกับคำอธิบายและการแปลคำศัพท์ นอกจากนี้ยังมีแบบฝึกหัดทดสอบความเข้าใจจากการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านได้พัฒนาการอ่านบทความภาษาอังกฤษ

วันอังคาร – นำเสนอคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษ **Specialized Vocabulary** โดยจะมีการนำเสนอคำศัพท์ที่ใกล้เคียงกัน หรืออยู่กลุ่มเดียวกัน และมีการขยายคำศัพท์ไปยังคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในรูปของสำนวน การใช้คำศัพท์นั้น ๆ ในบริบทต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ได้ลึกซึ้งมากขึ้น และเป็นการเพิ่มพูนคลังคำศัพท์ให้กับผู้อ่านให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลายมากขึ้น

นอกจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายวันทั้งสองฉบับที่กล่าวมาแล้วยังมีหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ ได้แก่ บางกอกโพสต์ สตีวเด้นท์ วีคลี่ และ เนชั่นจูเนียร์ โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียน นักศึกษาทั้งหลาย

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ สตีวเด้นท์ วีคลี่ จัดจำหน่ายมาขึ้นปีที่ 31 โดยบริษัทโพสต์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) ปกพิมพ์ 4 สี เพิ่มหน้าขึ้นเป็น 20-32 หน้า ราคาปัจจุบันคือ 10 บาท มียอดขาย 250,000 ฉบับในช่วงเปิดเทอม การออกแบบจัดหน้าเป็นแบบ 5 คอลัมน์ด้วยคอมพิวเตอร์ที่ต่อตรงยังฝ่ายผลิตแทนการเรียงพิมพ์ด้วยมือในอดีต มีโฆษณาเพิ่มมากขึ้น โดยกลุ่มเป้าหมายหลักก็ปรับเปลี่ยนจากนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไปแทน (เฮเลน จันทมิตร อ้างถึงในศุภนิตย์ วงศ์ทางสวัสดิ์ , 2541 : 2)

สำหรับนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ที่ทำในรูปของหนังสือพิมพ์นั้นอยู่ในเครือบริษัท เนชั่น มัลติมีเดียกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีขนาดแทบลอยด์ 10 1/2 x 13 1/2 ปกใช้กระดาษอาร์ตออบมัน เนื้อในใช้กระดาษธรรมดา พิมพ์ทั้งขาวดำ และ 4 สี เนื้อหาเน้นให้ความบันเทิงด้วยเรื่องราวที่หลากหลาย เน้นกลุ่มเป้าหมายไปที่ผู้สนใจอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษอย่างง่าย โดยเน้นจุดขายคือมีทีมผู้บริหารที่มีชื่อเสียง เช่น สุทธิชัย หยุ่น แอนดรูว์ บีเกิ้ล และดีเจนักเขียนที่มีชื่อเสียงมาร่วมงาน เช่น อารีญา ชุมสาย อดีตนางสาวไทย และทอດด์ ทองดี ปัจจุบันจัดจำหน่ายมาเป็นที่ 8 ราคาขาย 15 บาทต่อฉบับ ออกเป็นรายปักษ์ ทุกวันที่ 1 และ 15 ของเดือน ความหนาประมาณ 4 หน้า ยอดจำหน่าย 140,000 ฉบับ (ศุภนิตย์ วงศ์ทางสวัสดิ์, 2541 : 13-15)

โดยหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษทั้งสองฉบับ คือ บางกอกโพสต์ สตีวเด้นท์ วีคลี่ และ เนชั่นจูเนียร์มีการนำเสนอเนื้อหาในประเภทต่อไปนี้ (ศุภนิตย์ วงศ์ทางสวัสดิ์, 2542 : 62-63)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชนิดของสิ่งพิมพ์ ประเภทเนื้อหา	บางกอกโพสต์ สติวเด็นท์ วีคลี่	นิตยสารเนชั่น จูเนียร์
สรุปข่าวเด่น	✓	-
ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ	✓	✓
ความคิดเห็น ทศนะ	✓	✓
สารคดีเรื่องน่าสนใจ	✓	✓
ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	✓	✓
การทำนายโชคชะตา	✓	✓
ด้านบันเทิง	✓	✓
เกมต่าง ๆ	✓	✓
วิทยาศาสตร์	✓	✓
สิ่งแวดล้อม	✓	✓
กิจกรรมในแวดวงศึกษา	✓	-
ข่าวสังคม	✓	✓
ความเคลื่อนไหวต่างประเทศ	✓	-

การเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาระหว่างนิตยสารบางกอกโพสต์ สติวเด็นท์ วีคลี่ และ เนชั่น จูเนียร์

โดยสิ่งพิมพ์ทั้งสองชนิดนี้มีสัดส่วนการนำเสนอประเภทของเนื้อหา ดังนี้ (ศุภนิตย์ วงศ์ทางสวัสดิ์, 2541 : 127)

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ สติวเด็นท์ วีคลี่ - ประเภทเนื้อหาที่นำเสนอมากที่สุด คือ ประเภทสารคดี เรื่องน่าสนใจ (ร้อยละ 14.12) รองลงมาคือข่าวสารประเภทสังคม (ร้อยละ 10.29) และประเภทการสรุปข่าวเด่น (ร้อยละ 6.78)

นิตยสารเนชั่น จูเนียร์ – ประเภทเนื้อหาที่มีการนำเสนอมากที่สุด คือ ประเภทบันเทิง (ร้อยละ 14.53) รองลงมาคือประเภทสารคดี เรื่องน่าสนใจ (ร้อยละ 11.82) และประเภทบทความที่แสดงความคิดเห็น ทศนะ (ร้อยละ 9.69)

สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษอีกประเภทหนึ่งได้แก่นิตยสารเฉพาะกิจที่ให้ความรู้ทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยนิตยสารเฉพาะกิจประเภทนี้จะมีราคาไม่แพง มีกลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียน นิสิตนักศึกษาที่เป็นเยาวชนที่อยู่ในวัยเรียน ได้แก่

- นิตยสาร Future จัดทำโดยสำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ ปกพิมพ์ 4 สี กระดาษอาร์ตออบมัน เนื้อในกระดาษธรรมดา จำนวน 66 หน้า ราคา 20 บาท ออกเป็นรายเดือน
- Idea จัดทำโดยสำนักงานนิตยสารไอเดีย จำนวน 48 หน้า ราคา 15 บาท ออกเป็นรายเดือน
- Advisor 2000 จัดทำโดยบริษัท The Advisor Publishing Group ปก 4 สี ออบมัน เนื้อในกระดาษธรรมดา จำนวน 50 หน้า ราคา 25 บาท ออกเป็นรายเดือน

นิตยสารเฉพาะกิจที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษเหล่านี้มีลักษณะร่วมกันคล้าย ๆ กัน กล่าวคือการนำเสนอเนื้อหาส่วนใหญ่มักจะเป็นการตัดเอาบทความจากหนังสือพิมพ์ในประเทศและต่างประเทศมาให้ความรู้ ในด้านของคำศัพท์ โครงสร้างประโยค พร้อมกับมีบทแปลภาษาไทยอยู่ทางด้านข้างของบทความภาษาอังกฤษที่คัดเลือกมา ซึ่งแบ่งลักษณะออกได้ดังนี้

- การนำเสนอข่าวคราวความเป็นไปทั้งภายในและภายนอกประเทศ
- คอลัมน์บันเทิง เช่น เรื่องย่อภาพยนตร์ การเรียนภาษาอังกฤษจากเพลง เกมส์ ฝึกภาษาอังกฤษ ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับวัยรุ่น
- แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษทั้งทางด้านศัพท์ จำนวน หลักไวยากรณ์
- Features เป็นการนำเสนอบทความที่ให้ความรู้ที่คัดมาจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษทั้งที่ผลิตประเทศไทย เช่น Bangkok Post หรือนิตยสารต่างประเทศ เช่น Time Magazine, Newsweek Magazine, Entertainment เป็นต้น โดยจะมีการคัดเลือกบทความที่น่าสนใจที่ให้ความรู้ทางด้านสุขภาพ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม บันเทิงด้านต่าง ๆ ฯลฯ

- บทสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น ดารา นักร้อง เป็นต้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่าหน้าที่ในการให้ความรู้ก็เป็นหน้าที่หนึ่งของสื่อมวลชนในการพัฒนาสังคมและบุคคลในสังคม ดังที่ เสถียร เขยประทับ ได้กล่าวถึงภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสื่อมวลชนในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหรือการพัฒนาประเทศ (2526:42) คือ จะต้องมีการสอนหรือฝึกอบรมความเชี่ยวชาญที่จำเป็นในการพัฒนาประเทศ และความรู้ความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษก็นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศชาติอย่างหนึ่งในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ได้แก่หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ และ นิตยสารเฉพาะกิจที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษก็ได้เข้ามามีบทบาทในฐานะเป็นสื่อเสริมความรู้ภาษาอังกฤษที่ราคาไม่แพง สามารถใช้เป็นที่อ้างอิงและนำมาทบทวนได้อย่างสม่ำเสมอเมื่อต้องการ จึงเชื่อได้ว่าประสบการณ์ในการใช้ภาษาจากสื่อมวลชนมีผลสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาของผู้เรียนด้วย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช : 2537, 111)

ด้วยเหตุต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นเรื่องที่น่าศึกษาอย่างยิ่งว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายซึ่งอยู่ในช่วงที่จะต้องแสวงหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในด้านใด และเกิดความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่นำเสนอเนื้อหาที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างไร และหากสื่อมวลชนสามารถรับทราบถึงการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการอ่านเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมปลายแล้ว ก็จะทำให้มีแนวทางในการที่จะพัฒนาและปรับปรุงเนื้อหาให้มีคุณภาพและมีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น อันเป็นการช่วยส่งเสริมและพัฒนาบุคคลให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติมากยิ่งขึ้น และยังเป็นการช่วยยกระดับและพัฒนาสังคมไทยทางหนึ่งด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครมีการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร
2. นักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. การเปิดรับ และการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะประชากรต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับ และการใช้ประโยชน์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
2. การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
3. การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตไว้ 2 ประการดังนี้

1. งานวิจัยชั้นนี้มุ่งศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งในสังกัดรัฐบาลและเอกชน และโรงเรียนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
2. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้
 - หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายวัน ได้แก่ หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น โดยเลือกศึกษาเฉพาะคอลัมน์ Improving Your English with Bangkok Post ใน Classified Section ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ และ Learn English ใน Education Section ของหนังสือพิมพ์เดอะ เนชั่น
 - หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์ ได้แก่ บางกอกโพสต์ สตีวเด้นท์ วีคลี่ และเนชั่น จูเนียร์
 - นิตยสารเฉพาะกิจที่นำเสนอเนื้อหาที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ได้แก่ Future, Idea และ Advisor 2000

คำนิยามศัพท์

สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ หมายถึง หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ นิตยสาร นิตยสารเฉพาะกิจที่จัดทำขึ้นและมีขายตามท้องตลาดไม่ต่ำกว่า 1 ปี โดยมีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ด้านการเพิ่มพูนคำศัพท์ สำนวน การใช้ไวยากรณ์ โครงสร้างของประโยค การฝึกฝนการอ่านเพื่อการจับใจความ ควบคู่ไปกับการให้ความรู้ทั่วไปและความบันเทิงต่าง ๆ

ลักษณะทางประชากร หมายถึง เพศ อายุ ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ ระดับการศึกษา แผนการศึกษา และเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือน

การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความถี่หรือความบ่อยครั้งในการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษตามชนิดของสิ่งพิมพ์ และลักษณะการอ่านในแต่ละครั้งว่าเป็นการอ่านตลอดจนจบ หรือเป็นการเลือกอ่านเฉพาะส่วนของเนื้อหา รวมไปถึงความสนใจเปิดรับเนื้อหาต่าง ๆ จากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

การใช้ประโยชน์ หมายถึง การที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร นำความรู้ ข้อมูล ข่าวสารที่ได้จากการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมาใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความรู้ภาษาอังกฤษ ด้านข่าวสารข้อมูล ด้านประโยชน์ต่อการพัฒนาบทบาทหน้าที่ของตนเอง ด้านความบันเทิง

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครที่ได้รับการตอบสนองตามความต้องการจากการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ได้แก่ด้านความรู้ภาษาอังกฤษ ด้านข่าวสารข้อมูล ด้านประโยชน์ต่อการพัฒนาบทบาทหน้าที่ของตนเอง ด้านความบันเทิง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการเพิ่มพูนความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมปลายได้อย่างมีคุณภาพ ทั้งทางด้านรูปแบบ และเนื้อหา
2. เพื่อเป็นข้อมูลหรือเป็นแนวทางในนำเสนอเนื้อหาที่ให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษผ่านสื่ออื่น ๆ ต่อไปในรูปแบบที่สามารถทำให้เกิดการใช้ประโยชน์และสนองความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับครู อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในการตัดสินใจเลือกนำสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ และเนื้อหาที่นำเสนอในประเด็นต่าง ๆ ที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายให้ความสนใจมาสอนเสริมความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนชั้นมัธยมปลาย นอกเหนือจากการเรียนจากตำราเรียนเพียงอย่างเดียว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง "การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" มีแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับข่าวสาร (The Selective Exposure)
4. แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratifications)
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์

ในความหมายทางบรรณารักษศาสตร์ได้ระบุว่า สิ่งพิมพ์หมายถึงวัสดุตีพิมพ์ (printed materials) ได้แก่สิ่งพิมพ์ที่รวบรวมเป็นเล่มจากการตีพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ เป็นวัสดุเพื่อการอ่าน และการศึกษาต่าง ๆ ที่ห้องสมุดได้รวบรวมจัดหา จัดเก็บ เพื่อให้บริการในห้องสมุด เป็นวัสดุที่พิมพ์ด้วยกระดาษ มีรูปลักษณะต่าง ๆ กัน ได้แก่ หนังสือ (book) วารสาร (journals) หรือ (periodicals) นิตยสาร (magazines) หนังสือพิมพ์ (newspaper) จุลสาร (pamphlets) และกฤตภาค (clippings) (พรสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์, 2530 : 61)

สื่อสิ่งพิมพ์มีข้อดีดังนี้ (พรสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์, 2530 : 101)

1. การเก็บรักษาง่าย มีหลายขนาด
2. สารมีความคงทน สามารถทนทานและนำไปอ้างอิงได้
3. มีน้ำหนักเบาสามารถนำและพกพาไปเผยแพร่ต่อได้
4. ช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านและการเขียนรวมทั้งระดับการรับรู้
5. เป็นการกำหนดกรอบความคิดในการสื่อสาร
6. เป็นสื่อที่มีราคาถูกกว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์

อนันต์ธนา อังกินันท์ (2528 : 265) กล่าวไว้ว่า สังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าสื่อพิมพ์จะเป็นแหล่งให้สาระความรู้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต การตัดสินใจ และเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น รัฐบาลจะใช้สื่อประเภทนี้เพื่อให้ความรู้ด้านต่าง ๆ แก่ประชาชนในประเทศ เพื่อการพัฒนาสภาพชีวิตและสังคมของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น เช่น ใช้เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ใช้เพื่อให้ความรู้ด้านการสาธารณสุข และใช้เพื่อสร้างความใกล้ชิดระหว่างรัฐบาลกับประชาชน สื่อสิ่งพิมพ์สามารถสร้างหรือเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยมตามต้องการได้

นอกจากนี้ สื่อสิ่งพิมพ์ยังมีอิทธิพลต่อมนุษย์ที่อยู่ในวัยเยาว์ และมนุษย์ที่ยังไม่แก่ต่อโลกมากกว่าผู้มีความเจริญด้านความนึกคิด และผู้มีนิสัยฝังแน่นอยู่ในตัว เช่น คนที่สูงอายุ จึงอาจกล่าวได้ว่า ยิ่งเป็นเด็กเท่าไรก็ยิ่งตกอยู่ในอิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์มากขึ้นเท่านั้น เช่นอิทธิพลด้านการใช้ภาษา ด้านรสนิยม ด้านวัฒนธรรม (อนันต์ธนา อังกินันท์ , 2528 : 266)

เสถียร พันธรังษี และพิศิษฐ์ ขวาลาธวัช (2528 : 272) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์ในการให้ความรู้ คือ

1. เป็นเอกสารในการเพิ่มพูนความรู้นอกเหนือจากตำราในชั้นเรียน
2. ทำให้ผู้อ่านมีความรู้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น
3. สร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
4. สร้างนิสัยรักการอ่าน
5. มีความรู้รอบตัวเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์
6. ทำให้เป็นคนทันสมัย สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการณ์ปัจจุบันได้

หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะเฉพาะประเภทหนึ่ง องค์ประกอบต่างๆ ของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทนั้นจะมีความแตกต่างกันไป เฟเธอร์ (Feather) กล่าวถึงความหมายของหนังสือพิมพ์ไว้ว่า “หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์มีลำดับต่อเนื่องที่ตีพิมพ์ออกเป็นประจำ เป็นรายวันหรือรายสัปดาห์โดยมีหน้าที่หลักในการเสนอข่าวเหตุการณ์ปัจจุบัน” ส่วนพาเนธ (Paneth) กล่าวว่า “หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์ที่ตามปกติออกเป็นรายวันหรือรายสัปดาห์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับข่าว ข่าวสารและการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน คอลัมน์แนะนำประเภทต่าง ๆ ส่วนที่เป็นสาระบันเทิงและส่วนที่เป็นโฆษณา” (สุชีลา เตชาภิวัฒน์พันธุ์, 2524)

สำหรับหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น จำนง วิบูลย์ศรี และ ดวงทิพย์ วรพันธุ์ (2530:164) สรุปเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษไว้ว่า "หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีลักษณะและเนื้อหาแบบเดียวกับหนังสือพิมพ์ของประเทศตะวันตกไม่ว่าจะเป็นขนาดหน้ากระดาษ การจัดหน้า การพาดหัว และลีลาการเขียนข่าว

หน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์มีอยู่ 4 ประการ (มาลี บุญศิริพันธ์, 2531 อ้างใน ประพจน์ ณ บางช้าง, 2539 : 21) ได้แก่

1. การให้ข่าวสาร แสวงหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้องมากที่สุด มารายงานให้ประชาชนได้ทราบ อาจรายงานในรูปข่าว บทความ หรือคอลัมน์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านรับทราบและวินิจฉัยได้ด้วยตนเอง
2. การให้ข้อเสนอแนะ ให้ข้อคิดเห็นต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผ่านทางคอลัมน์ต่าง ๆ เช่น บทบรรณาธิการ บทความ บทความ
3. การให้ความบันเทิง ให้ผู้อ่านได้รับความบันเทิงจากการอ่านเนื้อหาในหนังสือพิมพ์เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดไปด้วยในเวลาเดียวกัน เช่น การ์ตูน บทความ สารคดี
4. การเป็นสื่อโฆษณา การขายเนื้อที่โฆษณาเป็นแหล่งรายได้ของหนังสือพิมพ์อีกทางหนึ่ง และยังเป็นสื่อกลางระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายด้วย

จากความหมายดังกล่าวมาเห็นได้ว่า เป็นความหมายที่สอดคล้องตรงกัน จึงสรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์ หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีวาระการออกเป็นประจำ เป็นรายวัน หรือรายสัปดาห์ มีเนื้อหามุ่งเสนอข่าวสาร การวิเคราะห์วิจารณ์เหตุการณ์ปัจจุบัน และการเสนอสารบันเทิงตลอดจนการโฆษณาบริการต่าง ๆ

ส่วนประกอบของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษจะมีส่วนประกอบไม่แตกต่างไปจากหนังสือพิมพ์ภาษาไทยคือ จะประกอบด้วย 6 ส่วนเหล่านี้เป็นอย่างน้อย (Newsom & Wollert 1985:425,434 อ้างถึงในวิวัฒน์ ใจเที่ยง, 2539) ได้แก่

1. ข่าว (News Story) คือ รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นประจำวัน เป็นรายงานข้อเท็จจริงให้ผู้อ่านทราบ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ข่าวหนัก (hard news) และข่าวเบา (soft news)

2. บทความ (Article) เป็นข้อเขียนที่เสนอข้อเท็จจริงในบางแง่มุมเป็นพิเศษในเรื่องซึ่งกำลังเป็นที่สนใจในเวลานั้น เป็นเรื่องในวงการใดก็ได้ ผู้เขียนจะได้ข้อเท็จจริงมาจากการสัมภาษณ์บุคคลผู้เกี่ยวข้อง บางครั้งอาจแฝงความคิดเห็นของผู้เขียนไว้ด้วย

3. สารคดี (Feature) เป็นบทความที่ลงพิมพ์เป็นครั้งคราว ผู้เขียนนำข้อมูลที่ เป็นข้อเท็จจริงมาเขียนโดยปรุงแต่งให้มีความน่าสนใจขึ้น สารคดีถือเป็น non-fiction (เรื่องราว แสดงข้อเท็จจริง) อาจเป็นเรื่องท่องเที่ยว การสัมภาษณ์บุคคลที่น่าสนใจ สงครามการเมือง ฯลฯ อาจมีภาพประกอบด้วย

4. บทบรรณาธิการ (Editorial) เป็นข้อเขียนที่แสดงจุดยืนของหนังสือพิมพ์ฉบับ นั้น ที่มีต่อเหตุการณ์ที่น่าสนใจขณะนั้น ผู้เขียนบทบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเป็นบรรณาธิการของ หนังสือพิมพ์ฉบับนั้น อาจเป็นใครก็ได้ที่ได้รับมอบหมายให้เขียนมาเขียนวิจารณ์ชี้ให้เห็นปัญหาและ บางครั้งเสนอวิธีแก้ไขไว้ด้วย

5. บทวิจารณ์ (Review) เป็นข้อเขียนที่อาจเป็นการวิจารณ์หนังสือ ภาพยนตร์ ดนตรี กีฬา ที่กำลังเปิดการแสดง หรือจะเปิดการแสดง เพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อดี ข้อเสีย ซึ่งเป็น การแสดงความคิดเห็นให้ข้อมูลมากกว่าเป็นการประชาสัมพันธ์

6. คอลัมน์ประจำ (Column) หมายถึง ข้อเขียนที่ลงตีพิมพ์เป็นประจำ มีนัก เขียนประจำ (Columnist) และมักจะอยู่ประจำหน้าเดิม ซึ่งผู้อ่านจะเปิดหาคอลัมน์ประจำนั้นได้ทันที อาจลงรูปผู้เขียนประกอบไว้ด้วย เช่น คอลัมน์จดหมายจากผู้อ่าน คอลัมน์งานอดิเรก คอลัมน์ แนะนำวิธีทำ คอลัมน์ตลกขบขัน เป็นต้น

รูโทโล (Ruotolo:1988 อ้างถึงในสิริพร จิตรักษ์ธรรม, 2539: 20) ศึกษาเกี่ยวกับผู้อ่านหนังสือพิมพ์ โดยวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่จูงใจในการอ่านหนังสือพิมพ์จากทฤษฎีทางจิตวิทยา โดยได้แบ่งแรงจูงใจในการอ่านออกเป็น 15 ชนิด ได้แก่

1. เพื่อความสนุกสนาน (Enjoyment)
2. เพื่อฆ่าเวลา (Pastime)
3. เพื่อมีส่วนร่วมและควบคุมสิ่งแวดล้อมตัวเรา (Participation in and Control of the Environment)

4. เพื่อหลีกเลี่ยงหนี (Escape)
5. ต้องการเพื่อน (Companionship)
6. เพื่อความตื่นเต้น (Excitement)
7. เพื่อพักผ่อน (Relaxation)
8. ศึกษาพฤติกรรมใหม่ ๆ (Learning of new Behaviors)
9. เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อม (Learning about self and the Environment)
10. เพื่อได้รับคำแนะนำ (Guidance)
11. เพื่อปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction)
12. เพื่อเปรียบเทียบทางสังคม (Social Comparison)
13. เพื่อกับสังคม (Social Connections)
14. ยืนยันทัศนคติ (Attitudinal Confirmation)
15. เป็นอุปนิสัยหรือความเคยชิน (Habit)

ประโยชน์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษมีประโยชน์หลายด้าน ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้แสดงทรรศนะ ไว้ดังนี้

แบดดอค (Baddock 1984:1) กล่าวถึงคุณค่าของหนังสือพิมพ์ไว้สรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งนำข่าวมาให้ทราบ เป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนภาษาและลีลาการใช้ภาษาเป็นแหล่งรูปแบบของภาษาที่ไม่อาจพบได้ในสื่อการเรียนภาษาตามปกติ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อสื่อสารในหลากหลายรูปแบบ

เดล และโอราวด์ (Dale and O'Rourke 1971:249) เน้นว่า "หนังสือพิมพ์เป็นส่วนหนึ่งของวรรณกรรมปัจจุบันที่ทำให้มีอุปกรณ์ชิ้นเยี่ยมในการพัฒนาคำศัพท์และการอ่าน"

เบญจา รุ่งเรืองศิลป์ และคณะ (2531:15) กล่าวไว้ว่า "...นอกจากมีกลุ่มผู้อ่านที่มุ่งอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพื่อความรู้ ติดตามความเคลื่อนไหวในแวดวงต่าง ๆ แล้วยังมีกลุ่มผู้อ่านจำนวนไม่น้อยที่เดิวยีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งอ่านด้วยจุดมุ่งหมายแตกต่างออกไป คือ อ่านเพื่อเสริมทักษะความรู้ ความเข้าใจในภาษาอังกฤษ โดยมีได้มุ่งหาข้อเท็จจริงในการเสนอข่าว..."

จำนง วิบูลย์ศรี และดวงทิพย์ วรพันธุ์ (2530:170) สรุปประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษไว้ว่า “...หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษเป็นหลักฐานสำคัญยิ่ง ซึ่งได้บันทึกข้อมูลและเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั่วโลกในแต่ละวันไว้อย่างต่อเนื่องทั้งในอดีตและปัจจุบัน จึงเป็นสื่อมวลชน “สากล” ที่สามารถสะท้อนให้เห็นสภาพต่าง ๆ ของสังคมได้เป็นอย่างดี...”

จากทฤษฎะที่ยกมาข้างต้น พิจารณาได้ว่า เป็นการกล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของหนังสือพิมพ์ที่ตรงกันทั้งในด้านการให้ข่าวสารและด้านการใช้ภาษา จึงสรุปประโยชน์ของการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านข่าวสารและสาระบันเทิง เป็นประโยชน์โดยตรงที่เกิดแก่ผู้อ่าน คือ ทำให้ผู้อ่านได้รับรู้ข่าวสาร เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวในโลกปัจจุบัน ทำให้เป็นคนทันต่อโลกทันต่อเหตุการณ์ นอกจากนี้บทความประเภทต่าง ๆ และสาระบันเทิงที่เสนอไว้ในหนังสือพิมพ์ยังช่วยให้ผู้อ่านเกิดการพัฒนาทางด้านสติปัญญาและด้านอารมณ์อีกด้วย

2. ด้านภาษา ด้านนี้เป็นผลพลอยได้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำคัญสำหรับผู้ที่สนใจมุ่งจะพัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะทางภาษาของตนเอง การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเป็นประจำ ผู้อ่านจะได้รับความรู้ทางด้านคำศัพท์ สำนวนตัวย่อ ไวยากรณ์อังกฤษ และเกิดทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษ เพิ่มพูนขึ้นตามลำดับอีกด้วย

นิตยสาร

นิตยสารจัดเป็นสื่อมวลชนที่ผสมผสานระหว่างหนังสือพิมพ์และหนังสือเล่ม (มาลี บุญศิริพันธ์ และ พงษ์ศักดิ์ พยัฒวิเชียร, 2531 : 715) กล่าวคือ คล้ายหนังสือพิมพ์ในเรื่องของหน้าที่การให้ข่าวสาร ความคิดเห็น ความบันเทิง และการลงโฆษณา ส่วนความคล้ายคลึงกับหนังสือเล่มนั้นอยู่ที่การเน้นการเจาะลึกรายละเอียดเหตุการณ์เบื้องหลังข่าว และมุ่งให้ความรู้แก่ผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม จากลักษณะผสมผสานดังกล่าวทำให้นิตยสารวิวัฒนาการแตกต่างออกไปเป็นนิตยสารประเภทต่าง ๆ ตามเนื้อหาและกลุ่มผู้อ่าน นิตยสารจึงมีอิทธิพลเข้าถึงความรู้สึกรสนิยมของประชาชนได้มากขึ้น

ประเภทของนิตยสาร

การจัดแบ่งประเภทของนิตยสารอาจทำได้หลายวิธี เช่น จัดแบ่งตามวัตถุประสงค์ของนิตยสาร หรือตามกลุ่มผู้อ่าน แต่โดยทั่วไปมักนิยมแบ่งตามความสนใจของกลุ่มผู้อ่านเพื่อความ

สะดวกในการจัดแบ่งประเภทให้เห็นได้เด่นชัด จะจัดแบ่งนิตยสารออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 2 กลุ่ม คือ นิตยสารประเภททั่วไป (general magazines) และนิตยสารประเภทเฉพาะกลุ่ม (specialized magazines) (มาลี บุญศิริพันธ์ และพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร, 2531 : 717)

- นิตยสารประเภททั่วไป หมายถึง นิตยสารที่มีวัตถุประสงค์มุ่งให้ผู้อ่านทั่ว ๆ ไปสามารถอ่านได้ เนื้อหาจะไม่เน้นเฉพาะเจาะจงที่ความสนใจในเรื่องใดเป็นพิเศษ ทุกคนสามารถอ่านและเข้าใจเนื้อหาได้ไม่ยาก เช่นนิตยสารข่าว นิตยสารภาพ นิตยสารสตรี ฯลฯ

- นิตยสารประเภทเฉพาะกลุ่ม หมายถึง นิตยสารที่มุ่งผลิตเพื่อสนองความสนใจของผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม ผู้อ่านที่สนใจเรื่องนั้น ๆ เท่านั้นจึงจะซื้อนิตยสารประเภทนี้อ่าน เช่น วารสารแพทย์ นิตยสารปิ่น ฯลฯ

ปัจจุบันนิตยสารมีบทบาทสำคัญในการเสนอเนื้อหาเจาะลึกที่ผู้อ่านจะไม่ได้รับจากสื่อประเภทอื่น ด้วยเหตุดังกล่าว ปัจจุบันแนวโน้มของนิตยสารจะมีลักษณะเป็นนิตยสารประเภทเฉพาะกลุ่มผู้อ่านมากขึ้น (specialized magazines) ขณะเดียวกันนิตยสารประเภททั่วไป (general magazines) ก็ยังเป็นธุรกิจที่ทำรายได้ดี เพราะสามารถเสนอเนื้อหาที่มีความหลากหลายถึงผู้อ่านกลุ่มใหญ่ได้มากกว่า (มาลี บุญศิริพันธ์ และพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร, 2531 : 719)

องค์ประกอบของนิตยสาร

เท่าที่ผ่านมายังไม่มีการตายตัวว่านิตยสารควรมีสถูรแน่นอนเป็นอย่างไร แต่โดยทั่วไปแล้ว นิตยสารมักประกอบด้วยเนื้อหาหลายประเภทพิมพ์อยู่ในเล่มเดียวกัน (มาลี บุญศิริพันธ์ และพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร, 2531 : 727-728) เนื้อหาและเรื่องราวของนิตยสารแต่ละฉบับจะสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะของนิตยสารนั้น โดยเฉพาะ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า เนื้อหาของนิตยสารก็คือ ส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของนิตยสารฉบับนั้น ๆ ดังนั้นลักษณะของนิตยสาร (formula) จึงเป็นการสร้างบุคลิกของนิตยสาร ซึ่งแสดงออกมาโดยการเสนอเนื้อหาหรือเรื่องราวในแนวทางหนึ่งโดยเฉพาะในระยะเวลาอันยาวนานต่อเนื่องกัน

นิตยสารมักมี ส่วนประกอบของเนื้อหา (editorial content) ดังนี้คือ

1. คอลัมน์ประจำ ส่วนประกอบที่สำคัญของนิตยสารก็คือ การมีคอลัมน์ประจำซึ่งมีเนื้อหาสาระและแนวเดียวกันต่อเนื่องกันฉบับต่อฉบับ การจัดคอลัมน์ประจำจึงมีประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะผู้อ่านได้เรียนรู้บุคลิกของนิตยสารจนเกิดความเคยชินกับรูปแบบของนิตยสาร และทำให้รู้ว่าถ้าต้องการอ่านเรื่องเกี่ยวกับอะไร ก็สามารถเปิดอ่านได้ที่หน้าไหน

2. บทความในคอลัมน์ประจำ นิตยสารบางฉบับจะเปิดคอลัมน์ประจำบางคอลัมน์ ที่เห็นว่ามีค่าสำคัญสอดคล้องกับนโยบายหลักให้กว้างขวางมากกว่าคอลัมน์อื่น ๆ คอลัมน์ประเภทนี้สามารถบรรจุบทความเรื่องราวต่าง ๆ ได้หลายเรื่อง บางเรื่องอาจต่อเนื่องกันหลาย ๆ ฉบับก็ได้

3. เรื่องทั่ว ๆ ไป เรื่องประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องมุ่งที่ผู้อ่านประเภทเดียวกันเสมอไป ในทุกฉบับ อาจจะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความชอบ

การคัดเลือกเรื่องของนิตยสารแต่ละประเภท มีความแตกต่างและยาก-ง่ายต่างกัน นิตยสารที่มีเป้าหมายเฉพาะเพื่อผู้อ่านบางกลุ่ม (specialized magazine) นิตยสารที่เน้นทางเทคนิคต่าง ๆ เช่น ทางการแพทย์ ยานยนต์ อาจต้องอาศัยบุคคลผู้มีความชำนาญเฉพาะด้านนั้น ๆ มาร่วมพิจารณาและให้คำปรึกษาแก่บรรณาธิการ ซึ่งอาจจะมีความรู้ในด้านนั้น ๆ ไม่เพียงพอที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ (มาลี บุญศิริพันธ์ และพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร, 2531 : 739)

ความเกี่ยวข้องระหว่างแนวคิดกับงานวิจัยนี้

แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์แสดงให้เห็นว่า สื่อสิ่งพิมพ์เป็นแหล่งข่าวสาร แหล่งความรู้ที่นำเสนอเนื้อหาหลากหลายในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการให้ความรู้เชิงวิชาการ ความรู้ทั่วไป หรือความบันเทิง โดยมีการแบ่งประเภทของเนื้อหาเพื่อให้เข้าถึงผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม กล่าวได้ว่าสื่อสิ่งพิมพ์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการก่อสร้างองค์ความรู้ให้กับมนุษย์ และช่วยพัฒนาคุณภาพของคนในสังคมให้มีความทัดเทียมกับสังคมอื่น ๆ งานวิจัยนี้ทำการศึกษาการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยสื่อสิ่งพิมพ์ที่เลือกศึกษาได้แก่ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายวัน ได้แก่ Bangkok Post และ The Nation หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์ ได้แก่ บางกอกโพสต์ สตีเวนส์ วิกาลี และเนชั่น จูเนียร์ และนิตยสารเฉพาะกิจที่นำเสนอเนื้อหาที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ได้แก่ Future, Idea และ Advisor 2000 โดยเลือกศึกษากับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยคาดหมายว่ามีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ดังกล่าว เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายเป็นกลุ่มที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่จำต้องแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ได้รับจากการเรียนในห้องเรียนเพื่อเป็นการเพิ่มพูนศักยภาพให้ตนเอง และเพื่อเตรียมตัวให้พร้อมการศึกษาต่อ หรืออาชีพการงานในอนาคต

2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่าน

การเปิดรับสื่อข้อมูลข่าวสารจากสื่อวิธีการหนึ่งคือ การอ่าน นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า "การอ่าน" ไว้มากมาย ซึ่งพอจะนำมาเป็นตัวอย่างได้พอสังเขปดังนี้

เอ็ดการ์ เดล (Edgar Dale) ให้ความหมายว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการค้นหาความหมายจากสิ่งพิมพ์ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน การอ่านไม่ได้หมายความว่าเฉพาะการมองผ่านแต่ละประโยค หรือแต่ละย่อหน้าเท่านั้น แต่ผู้อ่านต้องเข้าใจในความคิดเรื่องนั้น ๆ ด้วย (Dale and Joseph, 1971)

พอล ดี ลีดี (Paul D. Leedy อ้างถึงในวิวัฒน์ ใจเที่ยง, 2539) กล่าวว่าไว้อีกอย่างหนึ่งว่า การอ่าน คือ การรวบรวมความคิด และตีความหมาย ตลอดจนประเมินค่าความคิดเหล่านั้นที่ปรากฏอยู่ตามสิ่งพิมพ์แต่ละหน้า

รูธ ทูซ (Ruth Tooze) ได้กำหนดนิยามของการอ่านไว้หลายประการ ได้แก่

1. การอ่าน คือ แหล่งทรัพยากรสำหรับการดำรงชีวิตอยู่และการเรียนรู้ที่สมบูรณ์
2. การอ่าน คือ การก่อให้เกิดความจรรโลงใจ และจิตใจที่ดี
3. การอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในด้านศิลปเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ ซึ่งมี 4 ประการ คือ การฟัง การพูด การเขียน และการอ่าน
4. การอ่านเป็นการช่วยส่งเสริมตัวเองให้สัมพันธ์กับเด็ก การอ่านหนังสือต้องเป็นการปรับปรุง ช่วยให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้อย่างสมบูรณ์ โดยอาศัยหนังสือที่ได้พบเห็น
5. การอ่านเป็นการส่งเสริมอารมณ์ของคนแต่ละคนให้สัมพันธ์กับโลก เป็นการปรับปรุงตนเองให้เข้ากับผู้อื่นได้

ซิงท์ (Zintz) (อ้างในฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน์, 2525 : 3) ได้ให้คำนิยามของการอ่านว่า การอ่าน คือ การเก็บรวบรวมความคิดจากสิ่งพิมพ์

จากนิยามของการอ่านตามที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการค้นหาความหมาย หรือความเข้าใจจากตัวอักษร และสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่ใช้แทนความคิด เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน จะเห็นจากคำนิยามดังกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการแสวงหาความรู้และเพิ่มพูนประสบการณ์ เซอร์ ฟรานซิส เบคอน (Sir Francis Bacon อ้างถึงในนรินทร์ บุญชู, 2520) นักปรัชญาเมธี ชาวอังกฤษผู้หนึ่งได้กล่าวว่า “การอ่านทำให้คนเป็นคนโดยสมบูรณ์” (Reading makes a full man.) การอ่าน นับว่ามีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นซึ่งให้ประโยชน์แก่มนุษย์มาก ทุกด้านและทุกโอกาส ทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพและการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านจะช่วยส่งเสริมความรู้ความคิดของคนเราให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น

Hood, Solomon และ Burns (n.d.) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการเรียนรู้ในการอ่านไว้ว่า ผู้เรียนควรได้อ่านสิ่งที่มีเนื้อหาหลากหลาย เพื่อที่จะได้พัฒนาความรู้เดิมที่มีอยู่ให้ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับทัศนะของนักวิจัยทางภาษาหลายคน เช่น Krashen, Snow, Barnes, Chandler และ Goodman ที่ว่า หากสิ่งที่อ่านมีเนื้อหาหลากหลายมากเท่าใด ผู้เรียนก็จะมีโอกาสได้พัฒนาความสามารถในการอ่านมากขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้ความเพลิดเพลิน ความพึงพอใจที่ได้รับจากการอ่านเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจ และในขณะเดียวกันก็เป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากอ่านมากขึ้น (อ้างถึงในเยาวรัตน์ การพานิช และคณะ, 2542 , 10)

นอกจากนี้ เวเพลส์ (Wapels) (อ้างในฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์, 2525 : 16) ได้เสนอความจำเป็นในการอ่านว่า

1. อ่านเพื่อปัญหาตนเอง เพราะเมื่อมนุษย์เราประสบปัญหาที่มักจะหาทางช่วยตนเองแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การอ่านเป็นการช่วยแก้ปัญหาอย่างหนึ่ง เป็นต้นว่า บุคคลผู้นั้นต้องการให้สอบผ่านก็ต้องอ่านเพื่อหาความรู้นำมาสอบ สิ่งแรกทุกคนจะมุ่งไปถึงสิ่งพิมพ์ก่อนไม่ว่าจะเป็นหนังสือวารสาร บทความ ถ้าไม่ได้ผลเต็มที่จึงจะหาพวกโสตทัศนวัสดุเข้าช่วย เช่นพวกภาพ เป็นต้น ซึ่งสิ่งแรกก็มุ่งสิ่งพิมพ์เป็นสำคัญ

2. การอ่านเพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพและมีเกียรติยศชื่อเสียงของตนเอง คนส่วนใหญ่มุ่งหรืออ่านเพื่อที่จะปรับปรุงความคิดเห็นของตน และอ่านเพราะอยากรู้ อยากเห็น หรืออ่านเพื่อการเข้าไปอยู่ในสังคมอย่างมีเกียรติ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านวารสาร หนังสือพิมพ์ หรือบางที่อ่านเพื่อตอบปัญหาในอาชีพของตน

3. อ่านเพื่อความรู้ เพราะว่ามันมนุษย์เราต้องการให้ความรู้เพิ่มเติมขึ้นจากที่ตนมีอยู่เดิม และต้องการรู้ในสิ่งที่ตนอยากรู้ อยากเห็น เพราะฉะนั้นการอ่านจึงเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านอ่านแล้วเกิดความรู้เพิ่มเติม

สำราญ คุรุครรชิต (2526 : 5) ได้กล่าวว่า เป็นความจริงที่ว่า การสื่อสารมวลชนด้านอื่น เช่นวิทยุ โทรทัศน์จะเจริญก้าวหน้าและได้รับการยอมรับกันมาก แต่การสื่อสารด้วยการอ่านก็ยังคงความจำเป็น และจะยังคงความสำคัญอยู่ต่อไป ดังที่ Hittleman กล่าวว่าเกือบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่ การอ่านจะถูกแทนที่ในสังคมมนุษย์ตัวเครื่องมือสื่อสารด้านอื่น トラบใดที่หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ยังไม่เปลี่ยนรูปเป็นอย่างอื่นแล้ว ภาระหน้าที่ของการอ่านก็จะยังคงความสำคัญอย่างยิ่งอยู่ตลอดไป

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

จุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับความสำคัญของการอ่านมาก แต่ความสำคัญของการอ่านที่มีต่อบุคคลแต่ละคนไม่เหมือนกัน ซึ่งจะแตกต่างกันตามวัย เพศ อาชีพ ความสนใจ และวัสดุการอ่าน จุดมุ่งหมายของการอ่านที่สำคัญ ๆ มีดังนี้ คือ (นรินทร์ บุญชู, 2520)

1. เพื่อให้ทราบเรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ
2. เพื่อความรื่นเริงบันเทิงใจ
3. เพื่อให้ทราบถึงประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกนี้
4. เพื่อทราบเรื่องราวชีวประวัติบุคคลสำคัญต่าง ๆ
5. เพื่อทราบถึงแนวความคิดอ่านของบุคคลในแต่ละยุค
6. เพื่อเรียนรู้ถึงทัศนะต่าง ๆ
7. เพื่อให้เกิดแนวความคิดอ่านแก่ตนเอง
8. เพื่อให้เข้าใจปัญหามานานาชนิดในโลกปัจจุบัน
9. เพื่อให้รู้ผิดรู้ถูก
10. เพื่อให้ก้าวหน้าในอาชีพ
11. เพื่อแก้ปัญหามานาประการที่ผู้อ่านต้องการทราบ
12. เพื่อช่วยให้เกิดการลงมือกระทำงาน

ความเกี่ยวข้องระหว่างแนวคิดกับงานวิจัยนี้

แนวคิดเกี่ยวกับอ่านได้ชี้ให้เห็นว่าคนเราสามารถเพิ่มพูนความรู้ผ่านการอ่าน ยิ่งอ่านเนื้อหาที่มีความหลากหลายมากเท่าไรก็จะยิ่งทำให้มีความรู้มากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครย่อมทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษและด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากพัฒนาการทางด้านภาษาอังกฤษตามมาด้วยอย่างแน่นอน ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้จะช่วยสนับสนุน และแสดงให้เห็นว่าการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อนักเรียนที่อยู่ในวัยที่กำลังศึกษา และการอ่านเพิ่มเติมนอกเหนือจากตำราเรียนเป็นสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมความรู้ เปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มพูนศักยภาพของตนเองอีกด้วย

3. แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับข่าวสาร

ความต้องการข่าวสารมีลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงชีวิตของมนุษย์ ข่าวสารที่มนุษย์เลือกนั้นมักจะมีลักษณะที่เอื้อต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ และการประกอบอาชีพการงาน เมอร์ริลล์และโลเวนสไตน์ (Merril & Lowenstein, 1971 อ้างถึงในภริดา โกเชก, 2541) ได้สรุปถึงปัจจัยพื้นฐานที่เป็นแรงผลักดันให้บุคคลเลือกเปิดรับข่าวสาร 4 ประการด้วยกัน คือ

ความเหงา เป็นเหตุผลทางจิตวิทยาที่มนุษย์มักจะไม่ชอบอยู่ตามลำพัง จึงพยายามจะรวมกลุ่มเพื่อสังสรรค์ และถ้าไม่มีโอกาสสังสรรค์กับผู้อื่น ก็จะหันมาหาสื่อต่าง ๆ แทน

ความอยากรู้อยากเห็น มนุษย์ทุกคนอยากรู้อยากเห็นโดยเริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวที่สุดไปจนถึงสิ่งที่อยู่ห่างตัวเองมากที่สุดเป็นลำดับ

ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง มนุษย์ทุกคนจะเสาะแสวงหาและใช้ข่าวสารให้เป็นประโยชน์แก่ตัวเองทั้งในแง่ของการเสริมสร้างบารมี การช่วยให้ตนเองเกิดความสะดวกสบายหรือสนุกสนานบันเทิง

ลักษณะเฉพาะของสื่อ ผู้รับข่าวสารแต่ละคนจะหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ

แชรรมม์ (Schramm, 1973 อ้างถึงในชนิษฐา สว่างศรีจิตร, 2541 : 28) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการเลือกรับข่าวสารของผู้รับสาร ดังนี้

1. ประสบการณ์ของผู้รับสาร แสวงหาข่าวสารแตกต่างกัน
2. การประเมินประโยชน์ของข่าวสาร ผู้รับสาร แสวงหาข่าวสารเพื่อสนองจุดประสงค์ของตนเองอย่างไรอย่างหนึ่ง
3. ภูมิหลังแตกต่างกัน ทำให้มีความสนใจต่างกัน
4. การศึกษาและสภาพแวดล้อมทำให้เกิดความแตกต่างกันในพฤติกรรมการเลือกรับสารและเนื้อหาข่าวสาร
5. ความสามารถในการรับสาร เกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจที่ทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารต่างกัน
6. บุคลิกภาพ ทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การโน้มน้าวจิตใจ และพฤติกรรมของผู้รับสาร
7. อารมณ์ สภาพทางอารมณ์ของผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของสารหรืออาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายของสารได้
8. ทัศนคติ จะเป็นตัวกำหนดท่าทีของการรับและตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสารที่ได้รับ

แคทซ์และคณะ (Katz and others, 1974) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ทางสังคมกับความต้องการในการเปิดรับข่าวสารของบุคคลดังนี้

1. สถานการณ์ทางสังคมมีความขัดแย้งหรือวุ่นวายสับสน ทำให้บุคคลได้รับแรงกดดันและความตึงเครียด บุคคลจึงต้องการผ่อนคลายแรงกดดันต่างๆ โดยการบริโภคสื่อมวลชนที่ให้สารเพื่อความบันเทิง
2. สถานการณ์ทางสังคมทำให้บุคคลต้องตระหนักรู้ในปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว บุคคลจึงต้องการข่าวสารและข่าวสารเหล่านั้นก็ได้มาด้วยการเปิดสื่อ
3. สถานการณ์ทางสังคมทำให้โอกาสที่บุคคลจะได้รับการตอบสนองความต้องการต่างๆ ลดน้อยลง บุคคลจึงต้องหันไปใช้สื่อเพื่อชดเชยหรือทดแทนความต้องการเหล่านั้น
4. สถานการณ์ทางสังคมทำให้เกิดค่านิยมบางประการ ซึ่งการใช้สื่อเป็นการแสดงถึงการยืนยันหรือเป็นการเสริมย้ำค่านิยมดังกล่าว
5. สถานการณ์ทางสังคมทำให้ความคาดหวังของแต่ละบุคคลมีความคล้ายคลึงกัน ในส่วนหนึ่ง ดังนั้น บุคคลจึงเปิดรับสื่อเพื่อสนับสนุนค่านิยมของกลุ่มในสังคม

กระบวนการในการเลือกเปิดรับข่าวสาร (Selective Process) ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533:53-54)

1.1 การเลือกเปิดรับสาร (Selective Exposure) เป็นกระบวนการภายในบุคคลที่พิจารณาว่าพร้อมที่จะเปิดรับสารหรือไม่ จะเลือกเปิดรับสารประเภทไหน จากสื่ออะไร และเวลาใด สำหรับนักเรียนซึ่งอยู่ในวัยที่กำลังกระตุ้นหรือล้นต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบตัวตลอดเวลา การได้รับความรู้จากตำราเรียนเพียงอย่างเดียวอาจไม่พอ นักเรียนจึงเลือกที่จะเปิดรับหรือเลือกใช้สื่อมวลชนเพื่ออีกหนทางหนึ่งที่จะได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง หรือนำไปพัฒนาตนเองได้

1.2 การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) เป็นขั้นตอนที่เกิดจากขั้นตอนแรกที่กระบวนการภายในของบุคคล (จิตวิทยา) เลือกสารสนเทศที่สอดคล้องกับงาน (Supportive Information) ท่ามกลางความหลากหลายของสารสนเทศที่เข้ามาสู่บุคคลเหล่านั้นหลังจากการเปิดรับสารแล้ว โดยปกติแล้วเรามักจะเลือกให้ความสนใจกับสิ่งที่สอดคล้องกับความคิด และความต้องการภายใน เช่น นักธุรกิจ เมื่ออ่านหนังสือพิมพ์ ก็มักจะให้ความสนใจกับข่าวที่นำเสนอในหน้าธุรกิจ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ หรือในกรณีของนักเรียน ซึ่งอยู่ในวัยเรียนรู้ ก็อาจจะแสวงหาข่าวสารที่ให้ความรู้เสริมเพิ่มเติมจากที่เรียนรู้จากห้องเรียน เป็นต้น

1.3 การเลือกสรรการรับรู้ (Selective Perception) มนุษย์มีแนวโน้มที่จะรับรู้สารสนเทศที่ตนเห็นว่าน่าสนใจ โดยการแปรสภาพ สารสนเทศที่สนใจไปเป็นความรู้พื้นฐาน (Cognition)

1.4 การเลือกจดจำ (Selective Retention) ความรู้พื้นฐานหรือความรู้เบื้องต้นมิใช่เป็นความรู้ที่ถาวร มนุษย์อาจขจัดความรู้นั้นออกไปได้ หรือยอมรับความรู้พื้นฐานนั้นแต่เพียงขีมีกลาง หากความรู้พื้นฐานนี้ยังคงสอดคล้อง ไม่ขัดแย้งกับทัศนคติของบุคคล ความรู้พื้นฐานนั้นก็พัฒนาเป็นการยอมรับที่ถาวร พร้อมจะจดจำต่อไป

การเลือกเปิดรับข่าวสารเป็นการอธิบายให้เห็นถึงลักษณะความกระตือรือร้น (active) ของผู้รับสาร แสดงให้เห็นว่าผู้รับสารเป็นผู้เลือกใช้สื่อมวลชน ไม่ได้เป็นผู้รับสารที่เฉื่อยชา (passive audience) ที่รับผลจากการกระทำของสื่อมวลชน

ความเกี่ยวข้องระหว่างทฤษฎีกับงานวิจัยนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารแสดงให้เห็นว่าในภาวะทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตประจำวัน และนักเรียนชั้นมัธยมปลายซึ่งอยู่ในวัยเรียนจึงจำเป็นต้องเพิ่มพูนพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของตนเอง เพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญในอันที่นำไปใช้ประโยชน์ทั้งต่อการใช้ชีวิตประจำวัน การเรียน และเป็นพื้นฐานต่อการศึกษาต่อไปในอนาคต แนวคิดและทฤษฎีการเปิดรับข่าวสารสามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน และความต้องการของมนุษย์ และยังจะช่วยเป็นแนวทางในการตอบคำถามว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีที่ได้กล่าวเอาไว้หรือไม่ อย่างไร

4. แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ

แนวคิดเรื่องการใช้สื่อเพื่อสนองความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเปิดรับและแสวงหาข่าวสาร โดยมีความเชื่อว่า ผู้รับสารเป็นผู้กำหนดความต้องการของตนเอง และประเภทของสื่อที่เลือกใช้ รวมถึงลักษณะของเนื้อหาสารที่เลือกเปิดรับ ทั้งนี้เพื่อนำมาตอบสนองความพึงพอใจให้มากที่สุด โดยที่แนวคิดนี้ได้เน้นถึงความสำคัญของผู้รับสาร ซึ่งไม่ได้เป็นเพียงผู้รับเอาอิทธิพลจากสื่อมวลชนเท่านั้น หากแต่จะเลือกใช้สื่อและเปิดรับสารที่สามารถตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของตน แนวคิดนี้ให้ความสำคัญกับผู้รับสารว่า เป็นตัวจักรสำคัญที่สามารถตัดสินใจ โดยอาศัยพื้นฐานความต้องการของตนเองเป็นหลัก (แคทซ์และคณะ, 1974 อ้างถึงในยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2528)

ตรรกของทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจนี้อยู่บนรากฐานของวัตถุประสงค์ 3 ประการ และข้อตกลงเบื้องต้น 5 ประการที่ แคทซ์และคณะ ผู้ริเริ่มงานวิจัยการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจได้วางโครงร่างไว้ วัตถุประสงค์ 3 ประการที่เป็นพื้นฐานของทฤษฎี ได้แก่

1. เพื่ออธิบายว่าบุคคลมีการใช้สื่อเพื่อสนองความต้องการของตนอย่างไร
2. เพื่อเข้าใจในแรงจูงใจของพฤติกรรมการใช้สื่อมวลชนของบุคคล

3. เพื่อระบุถึงหน้าที่หรือผลที่ต่อเนื่องมาจากความต้องการ แรงจูงใจและพฤติกรรมกรรมการสื่อสารของบุคคล วัตถุประสงค์ในข้อนี้จะเชื่อมโยงการใช้สื่อ และความพึงพอใจไปสู่การวิเคราะห์หน้าที่โดยการบ่งชี้ถึงผลของพฤติกรรมกรรมการสื่อสารของแต่ละบุคคล

ข้อตกลงเบื้องต้นเพื่อความเข้าใจร่วมกันในการศึกษาทฤษฎีนี้คือ

1. ผู้รับสารมีความกระตือรือร้นในการเลือกใช้สื่อเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของตน
2. ในกระบวนการสื่อสารมวลชนต้องมีการเชื่อมโยงการตอบสนองความต้องการและการเลือกใช้สื่อซึ่งขึ้นอยู่กับตัวผู้รับสาร
3. สื่อมวลชนต้องแข่งขันกับแหล่งสารอื่นที่ตอบสนองความถึงพอใจของมนุษย์ได้
4. ข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายต่าง ๆ ในการเลือกใช้สื่อมวลชนต้องได้รับจากผู้รับสารแต่ละบุคคล
5. ไม่ควรที่จะมีการตัดสินเกี่ยวกับความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องวัฒนธรรมการสื่อสารมวลชนในขณะที่กำลังทำการสำรวจความมุ่งหมายของผู้รับสารในแต่ละหัวข้อ

การใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ ถือว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากกระบวนการทางสังคมและจิตวิทยาของผู้บริโภคสื่อ โดยให้การอธิบายว่านอกจากความต้องการขั้นพื้นฐาน 5 อย่างที่มาสโลว์ (Maslow, 1954 อ้างถึงในสิริพร จิตรักษ์ธรรม, 2537) กล่าวไว้ คือ ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรัก ความต้องการความนับถือ และความต้องการความสำเร็จในชีวิตแล้ว มนุษย์ยังมีความต้องการอีกอย่างหนึ่งคือ ความต้องการมีความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ความต้องการที่จะรู้นี้จึงเป็นแรงผลักดันสำคัญที่มนุษย์เรียนรู้มาจากการอยู่ร่วมในสังคม การศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดนี้จึงเป็นการยอมรับว่ามนุษย์เราสนใจแสวงหาข่าวสารต่างๆ จากสื่อมวลชน โดยมนุษย์จึงใจแสวงหาข่าวสาร ไม่ได้ถูกยึดเยียดให้อ่าน ดู หรือฟัง มนุษย์มีการเลือก และหลบหลีกข่าวสารได้ถ้าความต้องการใช้สื่อมวลชนมนุษย์มีจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมาย (Goal-directed)

แคทซ์และคณะ (1974) ได้ให้คำอธิบายว่า ผู้รับสารแต่ละคนมีสภาพทางสังคมและจิตใจที่แตกต่างกันจึงมีความต้องการต่างๆ รวมถึงความต้องการมีความรู้ ความเข้าใจ ในสภาวะ

แวดล้อมของตนและความต้องการได้รับความบันเทิงแตกต่างกัน ทำให้มีความคาดหวังจากแหล่งข่าวหรือสื่อมวลชนว่าจะสามารถสนองความต้องการเหล่านั้นได้อย่างพึงพอใจ และมีการเปิดรับสารจากสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ กัน ซึ่งส่งผลให้เกิดความพึงพอใจตามต้องการ หรือผลอื่นๆ ที่บางครั้งมิได้คาดหมายมาก่อน

แคทซ์และคณะได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีนี้เพื่อศึกษาความต้องการเกี่ยวกับสื่อหรือเหตุผลในการใช้สื่อจากผู้ใช้สื่อในประเทศอิสราเอล และได้สร้างมาตรวัดความต้องการทางด้านจิตวิทยาและสังคมของมนุษย์ (Social and Psychological Needs) และความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อมวลชน ซึ่งประกอบด้วยความต้องการ 3 มิติคือ

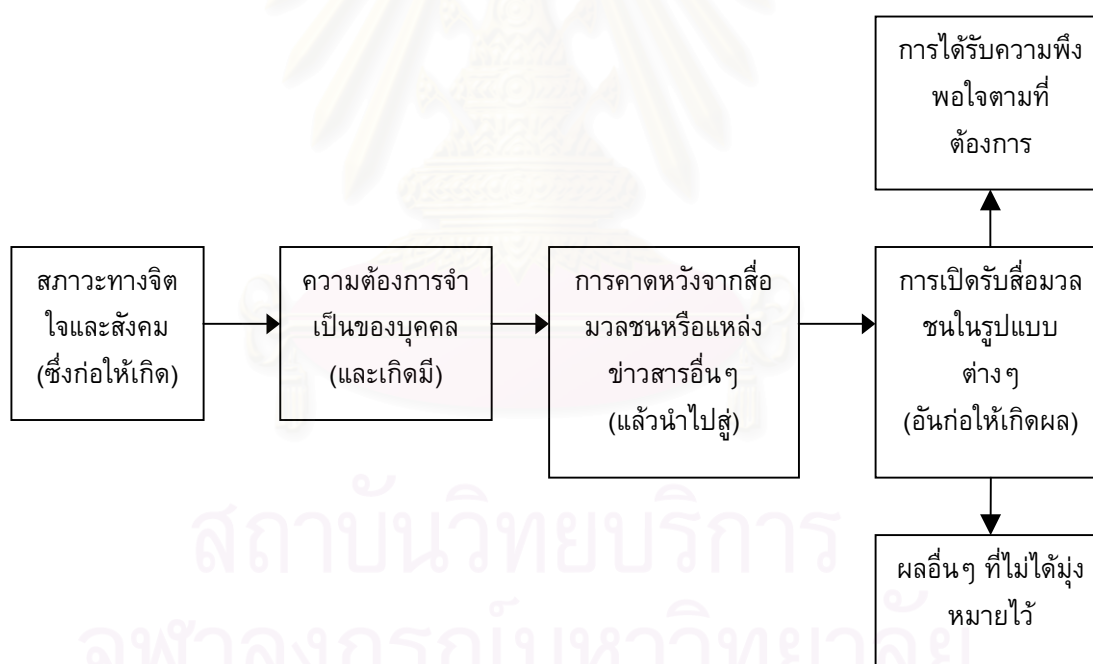
1. Mode คือ แบบหรือลักษณะของความต้องการ ได้แก่
 - ต้องการให้เพิ่มมากขึ้น
 - ต้องการให้ลดน้อยลง
 - ต้องการให้ได้มา
2. Connection คือ จุดประสงค์ของการติดต่อของบุคคลต่อสิ่งภายนอกได้แก่
 - การติดต่อเพื่อรับข่าวสาร ความรู้
 - การติดต่อเพื่อความพอใจ เพื่อประสบการณ์ทางอารมณ์
 - การติดต่อเพื่อความเชื่อถือ ความมั่นใจ ความมั่นคงและสถานภาพ
 - การติดต่อเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์
3. Referent คือ บุคคลหรือสิ่งภายนอกที่มนุษย์โยงการติดต่อไปสู่ ได้แก่
 - ตนเอง
 - ครอบครัว
 - เพื่อนฝูง
 - สังคม รัฐบาล
 - ชนบทประเพณี วัฒนธรรม
 - โลก
 - สิ่งภายนอกอื่น ๆ ที่มีความหมายน้อยลง

จากองค์ประกอบทั้งสาม แคทซ์ได้สร้างข้อความแสดงความต้องการ (Needs) ของบุคคลขึ้น 35 ข้อความเพื่อชี้ให้เห็นถึงความต้องการต่างๆ ของบุคคลที่คาดหวังว่าสื่อจะสามารถ

สนองความพึงพอใจนั้นได้ อาทิเช่น ความต้องการที่จะติดต่อเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับครอบครัวให้เพิ่มมากขึ้น หรือกล่าวง่าย ๆ คือ ความต้องการที่จะใช้เวลาอยู่กับครอบครัวมากขึ้น หรือก็คือ ความต้องการที่จะหนีให้พ้น (Escape) จากสภาพที่เป็นจริงในโลก โดยหันไปใช้สื่อเพื่อได้รับความบันเทิงและช่วยตอบสนองความพอใจส่วนนี้

นอกจากนี้ แคทซ์และคณะ (1974) (อ้างในพีระ จิโรสภณ: 2531:653) ยังได้ให้คำอธิบายเรื่องการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ ดังนี้ (1) สภาพทางสังคมและจิตใจซึ่งก่อให้เกิด (2) ความต้องการจำเป็นบุคคลและเกิดมี (3) ความคาดหวังจากสื่อมวลชนหรือแหล่งสารอื่น ๆ แล้วนำไปสู่ (4) การเปิดรับสื่อมวลชนหรือแหล่งสารอื่น ๆ แล้วนำไปสู่ (5) การได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการและ (6) ผลอื่น ๆ ที่ตามมาซึ่งอาจจะไม่ใช่ผลที่ตั้งเจตนาไว้ก็ได้

ภาพที่ 1 แบบจำลองการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ

แบบจำลองข้างต้นเป็นแบบจำลองที่อธิบายถึงกระบวนการรับสารในการสื่อสารและอธิบายถึงการเปิดรับสื่อมวลชน โดยปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มบุคคล แสดงให้เห็นว่า การบริโภคสื่อมวลชนนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการหรือแรงจูงใจของผู้รับสาร ปัจเจกบุคคลแต่ละคนย่อมมีวัตถุประสงค์ ความตั้งใจ และความต้องการใช้ประโยชน์เพื่อสนองความพึงพอใจด้วยตนเอง ด้วยเหตุผล

ต่างกัน ดังนั้น ลักษณะการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกันเหล่านั้นจะแตกต่างกันออกไป ซึ่งความพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อก็จะแตกต่างกันไปด้วย (แคทซ์และคณะ อ้างถึงใน ยุกบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2528)

งานวิจัยในระยะต่อมาได้พยายามหาเหตุผลหรือแรงจูงใจที่ทำให้คนบริโภคสื่อ โดยได้พัฒนาชุดตัวแปรความพึงพอใจ ซึ่งบลูมเมอร์และคณะ (Blumler and Others, 1972) จำแนกออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

1. ความเพลิดเพลีน (Diversion) ซึ่งจะปรากฏในรูปของการใช้สื่อเพื่อหลบหนีปัญหา เพื่อหลีกเลี่ยงงานประจำและเพื่อผ่อนคลายอารมณ์
2. มนุษย์สัมพันธ์ (Personal Relations) เช่น ใช้สื่อเพื่อให้มีเรื่องราวไปพูดคุยกับผู้อื่นหรือเพื่อให้มีโอกาสดูใช้เวลาอยู่ร่วมกับคนในครอบครัว ฯลฯ
3. เอกลักษณ์ของบุคคล (Personal Identity) ได้แก่ การอ้างอิงบุคคล การค้นหาความจริง และเพื่อให้ได้ข้อมูลมาเป็นแรงเสริมย้ำความเชื่อของตน
4. ติดตามข่าวสาร (Surveillance) เช่นติดตามรายงานความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ในสังคม และโลกภายนอกจากสื่อมวลชน

ชาร์ลส์ แอตคิน แบ่งประเภทของสารที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. สารที่ให้ความพึงพอใจในทันทีในเชิงการบริโภค (Consumatory) หมายความว่า สารที่จะลดความไม่รู้หรือความไม่แน่ใจของบุคคลที่เกี่ยวกับความสนใจส่วนตัว และสารที่ให้ความบันเทิงสนุกสนาน
2. สารที่ใช้ประโยชน์ในการเป็นเครื่องมือช่วยตัดสินใจ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวัน (Instrumental) หมายความว่า สารที่ลดความไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก

อย่างไรก็ตาม สารบางอย่างอาจให้ประโยชน์ทั้งการนำไปใช้และให้ความบันเทิงในขณะเดียวกันด้วย

ศิริชัย ศิริกายะและกาญจนา แก้วเทพ (2531) ได้ศึกษาเพิ่มเติมถึงความต้องการของผู้รับสารจากสื่อมวลชนที่ McQuail และคณะที่ได้สร้างไว้ เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้สื่อและความพึงพอใจของผู้รับสารซึ่งมีดังนี้

1. ความต้องการสารสนเทศ
 - 1.1 เพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัวและสภาพปัจจุบันของสังคมและโลก
 - 1.2 เป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อแนะนำในการปฏิบัติหรือความคิดเห็นและในการตัดสินใจ
 - 1.3 สนองความอยากรู้อยากเห็นและสนองความสนใจ
 - 1.4 ให้การเรียนรู้เป็นการศึกษาด้วยตนเอง
 - 1.5 สร้างความรู้สึกที่มั่นคงโดยใช้ความรู้ที่ได้มาจากสื่อมวลชน
2. ความต้องการสร้างควมมีเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล
 - 2.1 ให้แรงเสริมแก่ค่านิยมส่วนบุคคล
 - 2.2 ให้ตัวแบบทางพฤติกรรม
 - 2.3 แสดงออกร่วมกับค่านิยมของคนอื่น ๆ (ในสื่อมวลชน)
 - 2.4 มองทะลุลึกเข้าไปภายในตนเอง
3. ความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
 - 3.1 มองทะลุลึกเข้าไปในสภาพแวดล้อมของผู้อื่น
 - 3.2 แสดงออกร่วมกับผู้อื่นและเกิดความรู้สึกในลักษณะที่เป็นเจ้าของ
 - 3.3 นำไปใช้ในการสนทนาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
 - 3.4 ใช้แทนเพื่อน
 - 3.5 ช่วยในการดำเนินตามบทบาททางสังคม
 - 3.6 สร้างสายสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อนและสังคม
4. ความต้องการความบันเทิง
 - 4.1 การหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงจากปัญหาต่าง ๆ
 - 4.2 การผ่อนคลาย
 - 4.3 ได้วัฒนธรรมที่เป็นของแท้ ได้ความสนุกสนานทางสุนทรียะ
 - 4.4 ได้มีอะไรทำเพื่อใช้เวลาให้หมดไป
 - 4.5 ปลดปล่อยอารมณ์
 - 4.6 เป็นการกระตุ้นทางเพศ

ส่วนนักวิชาการสื่อสารมวลชน เช่น แมคคอมบ์ส และเบคเคอร์ (McCombs and Brecker, 1979) ได้กล่าวว่าคุณค่าสื่อเพื่อตอบสนองความต้องการ

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (surveillance) โดยการติดตามและสังเกตความเคลื่อนไหวต่างๆ จากสื่อมวลชน เพื่อให้รู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ ให้ทันสมัย และรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้
2. เพื่อช่วยในการตัดสินใจ (decision) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน โดยการเปิดรับสื่อมวลชน ทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตนต่อสภาวะหรือเหตุการณ์รอบๆ ตัวได้
3. เพื่อต้องการข้อมูลในการพูดคุยหรือสนทนา (discussions) การเปิดรับสื่อมวลชนทำให้บุคคลมีข้อมูลในการนำไปใช้พูดคุย หรือสนทนากับผู้อื่นในชีวิตประจำวัน
4. เพื่อต้องการมีส่วนร่วม (participating) ในเหตุการณ์และความเป็นไปต่างๆ ที่เกิดขึ้น
5. เพื่อต้องการข่าวสารมาเสริมความคิดเห็น หรือสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว (reinforcement)
6. เพื่อความบันเทิง (entertainment) เพื่อความเพลิดเพลิน รวมทั้งการผ่อนคลายอารมณ์ (relaxing)

โรบินสัน (Robinson, 1972) ได้ทำการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของผู้รับสารมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อ และระดับความรู้ทางด้านข้อมูลข่าวสารของบุคคลโดยกลุ่มคนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการใช้สื่อ และมีระดับความรู้ในเรื่องข้อมูลข่าวสารต่างกันไปด้วยกล่าวคือ กลุ่มคนที่มีความรู้สูง เป็นกลุ่มคนที่มีความรู้ด้านข้อมูลสารคดี และจะเพิ่มพูนความรู้ด้านนี้ของตนให้มากขึ้น โดยการรับสื่อมวลชน

นอกจากนี้ ผู้รับสารยังมีความแตกต่างในองค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งส่งผลให้มีการเลือกเปิดรับสารแตกต่างกัน วิลเบอร์ ชรามม์ (Schramm, 1973 อ้างถึงใน จันดารา อุดมสิน, 2541) กล่าวถึงองค์ประกอบในการเลือกเปิดรับข่าวสารของผู้รับสารว่าขึ้นอยู่กับ

1. ประสบการณ์ทำให้ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารต่างกัน
2. การประเมินสารประโยชน์ของข่าวสารผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารเพื่อสนองจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งของตน

3. ภูมิหลังแตกต่างกันทำให้มีความสนใจแตกต่างกัน
4. การศึกษาและสภาพแวดล้อมทำให้มีความแตกต่างในพฤติกรรมการเลือกรับสื่อและเนื้อหาสาระ
5. ความสามารถในการรับสาร เกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจที่ทำให้พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารต่างกัน
6. บุคลิกภาพมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การโน้มน้าวจิตใจ และพฤติกรรมการของผู้รับสาร
7. อารมณ์ สถานภาพทางอารมณ์ของผู้รับสาร ทำให้ผู้รับเข้าใจความหมายของการสื่อสาร หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายของข่าวสารได้
8. ทัศนคติ จะเป็นตัวกำหนดท่าทีของการรับและการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือข่าวสารที่ได้อ่าน

คิปแพกซ์ และเมอร์เรย์ (Kippax and Murray, 1980:355-359) ยังได้เพิ่มเติมเรื่อง การรับรู้ในคุณประโยชน์ของสื่อด้วย โดยได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้สื่อมวลชนกับความพึงพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อนั้น ตลอดจนการรับรู้ในคุณประโยชน์ของสื่อ ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้รับสารมีความแตกต่างกันในปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านประชากร เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ เป็นตัวกำหนดการใช้สื่อ และการรับรู้คุณประโยชน์ของสื่อ
2. คนที่มีระดับการศึกษาสูงจะเลือกใช้สื่อหลากหลายประเภทมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ
3. กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีการเลือกใช้สื่ออย่างมีจุดมุ่งหมายและเข้าใจถึงคุณประโยชน์ของสื่อ

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ความต้องการในการใช้สื่อ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ในคุณประโยชน์ของสื่อและปัจจัยด้านตัวบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อด้วย

การส่งข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงปัจจัยอันเกี่ยวข้องกับผู้รับสารหลายประการ ซึ่งทำให้ผู้รับสารแต่ละคนมีพฤติกรรมการเปิดรับสารแตกต่างกัน ได้แก่

1. ความต้องการของผู้รับสาร โดยทั่วไปแล้ว ในการรับข่าวสารของแต่ละบุคคลนั้น จะเป็นไปได้เพื่อตอบสนองความต้องการของคน ประกอบด้วย

- 1.1 ต้องการข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับตน
- 1.2 ต้องการข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อ ทักษะคติ และค่านิยมของตนเอง
- 1.3 ต้องการประสบการณ์ใหม่
- 1.4 ต้องการความสะดวกและรวดเร็วในการรับสาร

2. ความแตกต่างของผู้รับสาร ผู้รับสารแต่ละคนจะมีลักษณะที่แตกต่างกันในหลายๆ ด้านได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา อาชีพและรายได้

อายุ (Age)

อายุ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด และพฤติกรรม บุคคลที่มีอายุมากจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารต่างจากบุคคลที่มีอายุน้อย และบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่อมีอายุมากขึ้น (Tolela and Myers, 1982:5 อ้างถึงในนันทวัน กิจธนาเจริญ, 2541) โดยทั่วไปแล้วคนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์ ใจน้อย และมองโลกในแง่ดี ขณะที่คนที่มีอายุมากมักจะมีแนวความคิดอนุรักษนิยม ยึดถือการปฏิบัติ มีความระมัดระวัง

โดยปกติแล้ว คนที่วัยต่างกันมักมีความต้องการในสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน และมีความสนใจข่าวสารที่แตกต่างกันด้วย (ปรมะ สตะเวทิน, 2533:113) ดังนั้น อายุจึงเป็นตัวกำหนดทัศนคติพฤติกรรมทางเลือกเปิดรับข่าวสาร และความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน

เพศ (Sex)

ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เพศหญิงมีแนวโน้มและมีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสารนั้นด้วย (Wilo, Goldhabors and Yates, 1980:87 อ้างถึงในนันทวัน กิจธนาเจริญ, 2541)

การวิจัยทางจิตวิทยาหลายเรื่องยังได้แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมาก ในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ทั้งเพศหญิงกับเพศชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาท และกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน

การศึกษา (Education)

การศึกษาของผู้รับสารทำให้ผู้รับสารมีพฤติกรรมการสื่อสารแตกต่างกันออกไป ผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีความรู้ดี การศึกษาสูง จะได้เปรียบในการที่จะเป็นผู้รับสารที่ดี เนื่องจากคนเหล่านี้มีความรู้กว้างขวาง มีความเข้าใจศัพท์มาก และมีความเข้าใจสารได้ดี แต่คนเหล่านี้มักจะเป็นคนที่ไม่ค่อยเชื่ออะไรง่าย ๆ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุนเพียงพอมักจะถูกโต้แย้งจากคนเหล่านี้

นอกจากนั้นแล้ว ผู้ที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ และมักจะเป็นการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาต่ำจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ หากผู้ที่มีการศึกษาสูงมีเวลาว่าง ก็จะใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ และสื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์ แต่หากมีเวลาจำกัดผู้ที่มีการศึกษาสูงมักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อประเภทอื่น (ปรมะ สตะเวทิน, 2533.)

อาชีพ (Occupation)

ผู้ที่มีอาชีพต่างกันย่อมมีมุมมองต่อโลก มีแนวความคิด อุดมการณ์ และค่านิยมต่อสิ่งต่าง ๆ ต่างกัน เช่น คนที่รับราชการมักจะคำนึงถึงเรื่องยศฐานบรรดาศักดิ์ ศักดิ์ศรี และเกียรติภูมิของความเป็นข้าราชการ ขณะที่คนทำงานบริษัทเอกชนอาจคำนึงถึงรายได้ และการมีศักดิ์ศรีของตนด้วยเงินทองที่สามารถจะหาซื้อหรือจับจ่ายใช้สอยสิ่งที่ตนต้องการเพื่อรักษาสถานภาพในสังคมของตน หรืออาจารย์มหาวิทยาลัยถูกกำหนดบทบาทโดยสังคมให้สมณะ ชลุกอยู่กับ การค้นคว้าตำรา และการทดลอง ยึดมั่นในอุดมการณ์ และความมีอิสระเสรีทางความคิด หรือทหารเป็นผู้ที่ยึดมั่นในกฎระเบียบ มีพฤติกรรมที่เข้มแข็งห้าวหาญ เป็นต้น (พีระ จริโสภณ, 2529)

รายได้ (Income)

เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดความต้องการของคนตลอดจนกำหนดความคิด พฤติกรรมของคนเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ โดยผู้ที่มีฐานะดีหรือมีรายได้สูงมักจะใช้สื่อมวลชนมาก และเป็นการใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนักเช่น อ่านบทบรรณาธิการ ข่าวสารการเมือง ปัญหาเศรษฐกิจ และสังคม ส่วนผู้ที่มีฐานะดี มีการศึกษาสูงมักจะมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี จึงมักถูกผลักดันให้มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้หาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534) หรือสำหรับคนชั้นกลางจะมีความทะเยอทะยาน มีความสนใจต่อตนเองและผู้อื่น และมีความต้องการจะเห็นสังคมเจริญและต้องการมีส่วนร่วมสูง

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการเปิดรับสื่อมวลชน (ขวัญเรือน กิติวัฒน์, 2531: 23-26)

คือ

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพและจิตวิทยาส่วนบุคคล มีแนวคิดที่ว่า คนเราแต่ละคนมีความแตกต่างเฉพาะตัวบุคคลอย่างมาก ในด้านโครงสร้างทางจิตวิทยาส่วนบุคคลซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน การดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมทางสังคมไม่เหมือนกัน ซึ่งผลกระทบถึงระดับสติปัญญาความคิด ทักษะคิดตลอดจนกระบวนการของการรับรู้ การเรียนรู้ และการจูงใจ
2. ปัจจัยด้านสภาพความสัมพันธ์ทางสังคม เนื่องจากคนเราจะยึดติดกับกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่เป็นกลุ่มอ้างอิง (Reference Group) ในการตัดสินใจที่จะแสดงออกถึงพฤติกรรมใดๆ ก็ตาม นั่นคือ มักจะคล้อยตามกลุ่มในด้านความคิด ทักษะคิด และพฤติกรรมเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม
3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนอกระบบการสื่อสารเรื่องลักษณะต่างๆ ได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ทำให้เกิดความคล้อยคลึงของการเปิดรับเนื้อหาของการสื่อสาร รวมถึงการตอบสนองต่อเนื้อหาดังกล่าวไม่แตกต่างกันอีกด้วย

ความเกี่ยวข้องระหว่างทฤษฎีกับงานวิจัยนี้

ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจเป็นทฤษฎีที่มุ่งเน้นผู้รับสารเป็นตัวสำคัญในกระบวนการสื่อสาร โดยผู้รับสารจะเลือกใช้สื่อที่ให้ประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการความพึงพอใจของตนได้ และในการนำทฤษฎีดังกล่าวมาอ้างอิงในงานวิจัยนี้ก็เพื่อจะมาคำตอบว่า นักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครมีการใช้ประโยชน์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างไร และหลังจากอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษแล้ว เกิดความพึงพอใจมาก น้อยแค่ไหน อย่างไร และนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีลักษณะประชากรต่างกันมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในประเด็นที่เหมือนหรือต่างจากทฤษฎีอย่างไร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสาร

อรวรรณ วิจักขณะ (2533) ศึกษาเรื่องการเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานครเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยมีเหตุผลในการชมเพื่อติดตามรายการที่ตนชื่นชอบ และจะติดตามเป็นประจำเพราะจัดทำรายการที่น่าสนใจ

สุภาพงศ์ ระรวยทรง (2535) ทำการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ และทัศนคติต่อการเสนอข่าวต่างประเทศทางสื่อมวลชนของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีการอ่านข่าวต่างประเทศทางหนังสือพิมพ์ต่างกัน โดยเพศชายมีแนวโน้มอ่านข่าวต่างประเทศมากกว่าเพศหญิง และการวิเคราะห์ว่าเพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเปิดรับสื่อมวลชน

สิริพร จิตรักษ์ธรรม (2536) ทำการศึกษาการเปิดรับและการใช้ประโยชน์ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารด้านธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจการส่งออก พบว่า ระดับอายุที่แตกต่างกันทำให้ปริมาณการเปิดรับหนังสือพิมพ์ด้านธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภัทธิดา พันธุมเสน (2536) ทำการศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนที่สนองต่อความต้องการจำเป็น และการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของนักเรียนโรงเรียนสตรีนันทบุรี พบว่านักเรียนโรงเรียนสตรีนันทบุรีมีการเปิดรับสื่อมวลชนในปริมาณสูง โดยมีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ในด้านการเปิดรับเนื้อหา มีการเปิดรับเนื้อหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ประเภทบันเทิง ประเภทข่าว และประเภทความรู้ โดยได้สนองต่อความจำเป็น 4 ประการเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านอารมณ์ ความต้องการสร้างความมั่นใจและสภาพภาพของนักเรียน ความต้องการข่าวสาร ความรู้ และความต้องการหลีกเลี่ยงจากสภาพความเป็นจริงชั่วขณะ

สุภารักษ์ จูตระกูล (2537) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ (Recycle) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาชีพแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจาก

สื่อมวลชน บุคคลในครอบครัว เพื่อนร่วมอาชีพ ครู แผ่นพับ โปสเตอร์ งานนิทรรศการแตกต่างกัน การศึกษาแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แผ่นพับ โปสเตอร์ งานนิทรรศการต่างกัน

ชยุตรา ศิริไกรวัฒนวงศ์ (2541) ศึกษาเรื่องการเปิดรับ การคาดหวังประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้อ่านนิตยสารแนวธรรมะและแนววิถีปฎิหารณ์ ผลการวิจัยพบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเปิดรับข่าวสาร เพศมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อรูปเล่มนิตยสาร และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเปิดรับข่าวสารในเชิงลบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

ชนิษฐา เบญจาทิกุล (2535) งานวิจัยเรื่อง ทศนคติ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมต่อรายการสารคดี “หนึ่งในร้อย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ลักษณะทางประชากร ทศนคติต่อรายการและการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสิ่งที่ได้รับชม สาเหตุของการไม่ชมรายการ ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรและทัศนคติกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ผลการศึกษาพบว่าผู้ชมรายการส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อรายการ และเห็นด้วยในการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่ได้รับชม นอกจากนี้ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรายการ และอาชีพมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสิ่งที่ได้รับชมรายการ

อุษา จันทรประภาศ (2535) ศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟังรายการวิทยุชุมชนของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดจันทบุรี พบว่าผู้ฟังมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในระดับมากเฉพาะเรื่องที่เป็นเนื้อหาสาระของรายการ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ 1. รายการที่เป็นรายการของประชาชน บริหารงานโดยตัวแทนของประชาชน 2. ความรู้ 3. ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานอาชีพและการดำเนินชีวิตประจำวัน 4. รายการที่เป็นกระบอกเสียงแทนประชาชน 5. วิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ 6. ข่าวสาร 7. ข้อมูลเพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น

ลีนา ลีมอภิชาติ (2536) ศึกษาเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหงของนักศึกษาและบุคลากร ผลการศึกษาพบว่า สื่อที่เปิดรับบ่อยที่สุดคือหนังสือพิมพ์ข่าวมหาวิทยาลัยรามคำแหง เสียงตามสาย เอกสารข่าวประชาสัมพันธ์ โทรทัศน์การศึกษา ม.ร. และวิทยุการศึกษา ม.ร. ตามลำดับ

ขนิษฐา กิตติตระกูลกาล (2537) ได้ทำการศึกษาถึงการนำเสนอการใช้ประโยชน์ และทัศนคติเกี่ยวกับการสำรวจ สาธารณมิติในหนังสือพิมพ์ธุรกิจ 2537 ผลสรุปจากการศึกษาพบว่า ผู้อ่านได้รับประโยชน์จากการอ่านปานกลาง โดยผู้อ่านจะอ่านในปริมาณปานกลางถึงน้อยและเมื่ออ่านแล้วเกิดความเชื่อถือต่อผลการอ่านสูง ในส่วนของปัจจัยสำคัญทางด้านคุณลักษณะ พบความแตกต่างด้านการศึกษาของผู้อ่านมีความสัมพันธ์กับประโยชน์ที่ได้รับปริมาณการอ่าน ความน่าเชื่อถือต่อผลการสำรวจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการสำรวจสาธารณมิติที่ต้องการ

ปัทมาวดี หล่อวิจิตร (2539) ได้ศึกษาถึงทัศนคติ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ "รายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง" ของผู้ชม ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษา และอาชีพมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง ระดับการศึกษา และรายได้มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจเกี่ยวกับรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง และพฤติกรรมการเปิดรับชมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านรูปแบบ เนื้อหา และระยะเวลาออกอากาศ

จันดารา อุดมสิน (2541) ศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้อ่านบทวิเคราะห์การเมืองของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและข่าวสด เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอ่าน การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า เพศ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการอ่านแตกต่างกัน เพศและอาชีพที่ต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากบทวิเคราะห์ต่างกัน และเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อบทบาทของหนังสือพิมพ์ด้านการเมืองแตกต่างกัน และผลการวิจัยยังพบว่าพฤติกรรมการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากบทวิเคราะห์ และความพึงพอใจต่อบทบาทของหนังสือพิมพ์ด้านการเมืองที่ได้รับจากบทวิเคราะห์การเมือง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความรู้ภาษาอังกฤษ

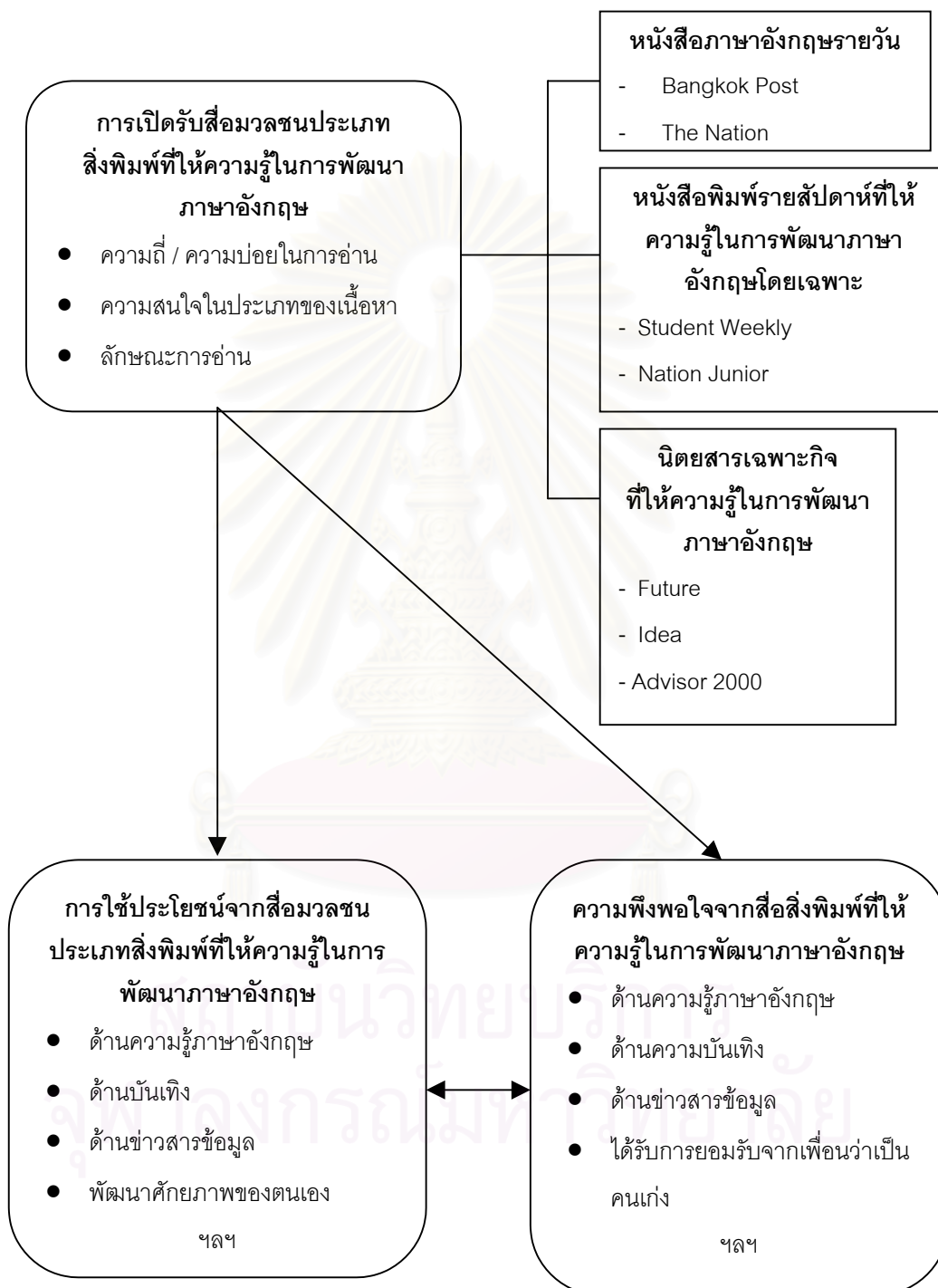
ภริดา โกเชก (2541) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแนวใหม่: ศึกษาเฉพาะกรณีรายการ "อี ฟอ ทิน" ผลการศึกษาพบว่าความแตกต่างทางประชากรมีผลต่อความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากการดูรายการ และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมการเปิดรับรายการ "อี ฟอ ทิน" ที่มีความแตกต่างกันแล้วจะมีผลต่อความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากการดูรายการ

สุลวัลย์ เมธมโนศักดิ์ (2541) ศึกษาเรื่องต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวัง ประโยชน์ และความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาที่นักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครสนใจแสวงหามากที่สุดคือความรู้ด้านคำศัพท์ โดยการ ถามจากเพื่อนหรือคนรู้จัก รองลงมาคือการชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ และ การอ่านหนังสือที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษ โดยรายการที่นิยมที่สุดคือ อีฟอทีน รองลงมาคือ ฟุด ฟิตฟอไฟ และเออีไอฟอริยู อายุ ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในเทอมที่ผ่านมา และรายได้เฉลี่ย ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ เพศ ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ เปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษมีความ สัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ความ คาดหวังประโยชน์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ และ พฤติกรรมการ เปิดรับชมรายการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจที่ได้รับ

ศุภนิตย์ วงศ์ทางสวัสดิ์ (2542) ศึกษาลักษณะเนื้อหา พฤติกรรมการอ่านและการใช้ ประโยชน์ของเยาวชนไทยจากบางกอกโพสต์ สตีวเด้นท์ วีคลี่ และเนชั่นจูนีเยอร์ พบว่า การนำเสนอ เนื้อหาของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ สตีวเด้นท์ วีคลี่ และนิตยสารเนชั่นจูนีเยอร์ยังไม่สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้อ่าน และความแตกต่างทางด้านเพศไม่ทำให้การใช้ประโยชน์จากสื่อสิ่งพิมพ์ แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ระดับการศึกษาและรายได้ของครอบครัวทุกคนรวมกันต่อเดือนที่ แตกต่างกันทำให้พฤติกรรมการอ่าน ความต้องการ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจแตกต่างกัน ด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถนำมากำหนดเป็นกรอบในการวิจัยครั้งนี้ (Conceptual Framework) ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง "การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดครั้งเดียว (One-shot Survey) โดยมีขั้นตอนและระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ทั้งของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา (โรงเรียนรัฐบาล) โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (โรงเรียนเอกชน) และโรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย (โรงเรียนสาธิต) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการศึกษาครั้งนี้อาศัยสถิติของหน่วยงานต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นในปี พ.ศ. 2542-2543 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ประเภทโรงเรียน	รวมจำนวนโรงเรียน	รวมจำนวนนักเรียน	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา*	117 โรงเรียน	109,507 คน	39,405 คน	36,402 คน	33,700 คน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน**	34 โรงเรียน	14,024 คน	5,276 คน	4,735 คน	4,013 คน
โรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย***	5 โรงเรียน	3,728 คน	1,244 คน	1,252 คน	1,232 คน
รวม	156 โรงเรียน	127,259 คน	45,925 คน	42,389 คน	38,945 คน

สถิติจำนวนนักเรียนและโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

- ข้อมูลจาก * กองนโยบายและแผน กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
** กองทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ
*** สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Samples) เลือกจากกรอบประชากรโดยกำหนดช่วงแห่งความเชื่อมั่นหรือระดับความมีนัยสำคัญ .05 ตามสูตรของ Taro Yamane (อ้างถึงใน วิเชียร เกตุสิงห์, 2534) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการสุ่มเท่าที่จะยอมรับได้

จากสูตรสามารถใช้ตารางสำเร็จรูป ซึ่งจัดทำโดย Bureau of Research, New York State Division of Housing and Community Renewal เพื่อให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 127,259 คน ตามระดับความเชื่อมั่นที่ .05 ซึ่งได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 400 คน (อ้างถึงใน วิเชียร เกตุสิงห์, 2534)

วิธีการสุ่มตัวอย่างอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ให้ได้จำนวนนักเรียนตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการคือ 400 คนด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling)

ขั้นที่ 1 ใช้วิธี Stratified Random Sampling โดยแบ่งเป็นโรงเรียนที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายออกเป็น 3 ประเภทคือ

- ประเภทที่ 1 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
- ประเภทที่ 2 โรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
- ประเภทที่ 3 โรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

จากนั้นสุ่มตัวอย่างโรงเรียนแต่ละประเภทตามสัดส่วนของโรงเรียนที่มีด้วยวิธีจับฉลาก โดยกำหนดจำนวนโรงเรียนรวม 10 โรงเรียน จะได้จำนวนโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 7 โรงเรียน โรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจำนวน 2 โรงเรียน และโรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยจำนวน 1 โรงเรียน โดยโรงเรียนที่สุ่มได้มีรายชื่อดังต่อไปนี้

โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ได้แก่

1. โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
2. โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม
3. โรงเรียนเทพลีลา
4. โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย
5. โรงเรียนสายน้ำผึ้ง
6. โรงเรียนวัดสุทธิวาราม
7. โรงเรียนศรีอยุธยา

โรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้แก่

1. โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
2. โรงเรียนชมะสิริอนุสรณ์

โรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

ขั้นที่ 2 ใช้วิธี Stratified Random Sampling โดยแบ่งกลุ่มของชั้นเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของแต่ละโรงเรียนออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามแผนการเรียนที่แต่ละโรงเรียนเปิดสอนอยู่ แล้วใช้วิธีการสุ่มแบบจับฉลากให้ได้จำนวนนักเรียนชั้นละ 15 คนกระจายในทุกแผนการเรียนของแต่ละระดับชั้น จะได้จำนวนนักเรียน 45 คน (15×3) ต่อ 1 โรงเรียน รวมเป็นจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 450 คนจาก 10 โรงเรียน

ตัวแปรในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น คือ การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม คือ การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

สมมติฐานที่ 2 การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น คือ การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

สมมติฐานที่ 3 การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น คือ การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายปิด (Close-ended) โดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สังกัดของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ ระดับและแผนการศึกษา ชั้นปีที่กำลังศึกษา และเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ แบ่งตามชนิดของสิ่งพิมพ์ โดยเป็นการวัดความถี่หรือความบ่อยครั้งในการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ลักษณะการอ่าน ตลอดจนความสนใจในประเภทของเนื้อหาในสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษซึ่งแตกต่างกันตามประเภทของสิ่งพิมพ์

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยวัดระดับการใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ซึ่งได้กำหนดไว้ดังนี้

- ได้รับความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น
- ได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น
- ทำให้สามารถอ่านจับใจความได้มากขึ้น
- ช่วยทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิม
- ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านการศึกษาที่สถาบันต่างๆ จัดขึ้น
- ได้ทราบสาระความบันเทิงที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา
- ได้ทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอกประเทศ
- เป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน
- เป็นความรู้เสริมในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย
- เป็นความรู้เสริมในการศึกษาต่อต่างประเทศ
- เป็นความรู้เสริมในการทำงานในอนาคต
- ได้รับความเพลิดเพลิน
- เพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น
- เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีราคาไม่แพง
- เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

- ใช้ข่าวสารที่ได้อ่านเป็นหัวข้อสนทนา
- ช่วยให้ตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัย

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยวัดระดับลักษณะของความพึงพอใจซึ่งได้กำหนดไว้ดังนี้

- รู้ความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น
- รู้เกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น
- สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้น
- ความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมแน่นยำมากขึ้น
- ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านการศึกษาที่สถาบันอื่น ๆ ได้จัดให้มีขึ้น
- ได้รับสาระความบันเทิงที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา
- ได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอกประเทศ
- ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน
- ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย
- ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาต่อต่างประเทศ
- ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการทำงานในอนาคต
- ทำให้เขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น
- ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น
- มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น
- มีหัวข้อสนทนา
- ได้รับความเพลิดเพลิน
- ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีราคาไม่แพง
- ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- รู้สึกว่าตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัย
- ได้รับการยอมรับจากเพื่อนว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

การทดสอบความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในทั้งในเรื่องความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบว่าคำถามมีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ใช้แล้วหรือไม่ แล้วจึงแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของเครื่องมือกับกลุ่มที่มีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง (Pre-test) แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น หลังจากทดสอบแล้ว นำข้อมูล 2 ส่วนคือส่วนที่ 3 การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ และส่วนที่ 4 ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมาหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ตามหลัก Cronbach Alpha Coefficiency ซึ่งมีสูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537:116)

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left(\frac{1 - \sum S_1^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ α = ค่าความเชื่อถือได้

k = จำนวนข้อ

S_1^2 = ความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด

จากการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 2 = 0.69

แบบสอบถามส่วนที่ 3 = 0.86

แบบสอบถามส่วนที่ 4 = 0.90

สรุปว่าใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองพร้อมกับผู้ช่วยผู้วิจัย โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากทางคณะนิเทศศาสตร์แจ้งความจำนงในการวิจัยเรื่องนี้ส่งให้อำนาจการของโรงเรียนที่ถูกเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ฉบับ เพื่อขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตอบแบบสอบถามของผู้วิจัย
2. ผู้วิจัยจะชักชวนทำความเข้าใจกับผู้ช่วยผู้วิจัยในประเด็นคำถามต่าง ๆ ในแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน
3. เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อำนาจการโรงเรียนแล้ว ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยได้แยกย้ายกันไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ที่สุ่มตัวอย่างได้และนำแบบสอบถามไปให้นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนแต่ละแห่งตอบคำถามให้ได้ครบถ้วนตามจำนวนที่ต้องการ

ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้นประมาณ 1 เดือน

เกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนไว้เป็นส่วน ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษโดย จะแบ่งเป็นสิ่งพิมพ์ออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

- หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายวันเฉพาะคอลัมน์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
- หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์ / รายปีที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
- นิตยสารเฉพาะกิจที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

1.1 ความถี่หรือความบ่อยครั้งในการอ่านโดยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

ทุกวัน	5 คะแนน
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	4 คะแนน
อ่านสัปดาห์ละครั้ง	3 คะแนน
มากกว่า 1 ครั้ง / เดือน	2 คะแนน
เดือนละครั้ง	1 คะแนน
ไม่เคยอ่านเลย	0 คะแนน

1.2 ลักษณะการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 3 ระดับ

อ่านตลอดทั้งคอลัมน์ / ทั้งเล่ม	3 คะแนน
อ่านเฉพาะส่วนที่สนใจ	2 คะแนน
อ่านคร่าวๆ เพียงเพื่อรู้ว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร	1 คะแนน

1.3 ความสนใจในการอ่านเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

สนใจมากที่สุด	5 คะแนน
สนใจมาก	4 คะแนน
สนใจปานกลาง	3 คะแนน
เฉย ๆ	2 คะแนน
ไม่สนใจเลย	1 คะแนน

ส่วนที่ 2 การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยจะนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

1.1 การอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	มีการอ่านในระดับต่ำมาก
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีการอ่านในระดับต่ำ
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีการอ่านในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีการอ่านในระดับสูง
ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีการอ่านในระดับสูงมาก

1.2 ความสนใจเปิดรับเนื้อหาจากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	มีความสนใจในระดับต่ำมาก
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความสนใจในระดับต่ำ
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความสนใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความสนใจในระดับสูง
ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความสนใจในระดับสูงมาก

2. การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	มีการใช้ประโยชน์น้อยมาก
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีการใช้ประโยชน์น้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีการใช้ประโยชน์ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีการใช้ประโยชน์มาก
ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีการใช้ประโยชน์มากที่สุด

3. ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยมาก
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำมาลงรหัส (Coding) ตามคู่มือลงรหัสที่ได้จัดทำขึ้นไว้เพื่อเปลี่ยนข้อมูลให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ที่เครื่องคอมพิวเตอร์คำนวณได้ จากนั้นจึงนำไปข้อมูลประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สถิติการแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการอธิบายถึง

- 1.1 ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 1.2 การอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
- 1.3 การใช้ประโยชน์จากการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
- 1.4 ความพึงพอใจจากการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อการวิเคราะห์สัมมติฐานในแต่ละข้อดังนี้

2.1 การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

วิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

2.2 การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

วิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

2.3 การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

วิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่อง “ การเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขต กรุงเทพมหานคร ” จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 450 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวนทั้งสิ้น 430 คน ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำเสนอตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1** ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สังกัดของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ ระดับและแผนการศึกษาที่กำลังศึกษา และเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือน
- ตอนที่ 2** ผลการวิเคราะห์การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย
- รูปแบบการเปิดรับ
 - การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์จำแนกตามชนิดของสิ่งพิมพ์
 - ลักษณะการอ่าน
 - ความสนใจเปิดรับเนื้อหา
- ตอนที่ 3** ผลการวิเคราะห์การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 4** ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 5** ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้อ่าน
- ตอนที่ 6** ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษกับลักษณะประชากร
- ตอนที่ 7** ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสามารถแจกแจงผลได้ตามตารางที่ 3-8

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	161	37.4
หญิง	269	62.6
รวม	430	100.0

จากตารางที่ 3 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คือร้อยละ 62.2 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 37.4

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15 ปี	66	15.3
16 ปี	122	28.4
17 ปี	146	34.0
18 ปี	96	22.3
รวม	430	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.0 มีอายุ 17 ปี รองลงมาคือกลุ่มอายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.4 และกลุ่มอายุ 15 ปีมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 15.3

ตารางที่ 5
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 4	141	32.8
มัธยมศึกษาปีที่ 5	142	33.0
มัธยมศึกษาปีที่ 6	146	34.0
ไม่ระบุ	1	0.2
รวม	430	100.0

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในแต่ละระดับชั้นของมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 34.0 และ 33.0 ตามลำดับ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนน้อยกว่าเพียงเล็กน้อย คือร้อยละ 32.8

ตารางที่ 6
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่

ประเภทของโรงเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรงเรียนรัฐบาล	300	69.8
โรงเรียนเอกชน	88	20.5
โรงเรียนสาธิต ฯ	40	9.3
ไม่ระบุ	2	0.5
รวม	430	100.0

จากตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลถึงร้อยละ 69.8 รองลงมาคือโรงเรียนเอกชน คิดเป็นร้อยละ 20.5 และโรงเรียนสาธิต ฯ มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.3

ตารางที่ 7
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแผนการเรียน

แผนการเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิทย์-คณิต	174	40.5
ศิลป์-คำนวณ	117	27.2
ศิลป์-ภาษา	130	30.2
อื่น ๆ ได้แก่ ไทย-สังคม	7	1.6
ไม่ระบุ	2	0.5
รวม	430	100.0

จากตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในแผนการเรียนวิทย์-คณิต คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาเป็นแผนศิลป์-ภาษา โดยคิดเป็นร้อยละ 30.2 ส่วนแผนศิลป์-คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 27.2 ส่วนแผนการเรียนอื่น ๆ ได้แก่ ไทย-สังคม มีจำนวนน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 1.6

ตารางที่ 8
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือน

เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,500	115	26.7
1,501-2,500	190	44.2
2,501-3,500	76	17.2
3,501-4,500	32	7.4
4,501-5,500	8	1.9
มากกว่า 5,000	9	2.1
รวม	430	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่าเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1,501 – 2,500 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 44.2 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำ

กว่า 1,500 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในระดับปานกลาง คือ 2,501-3,500 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 17.2 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 4,501-5,500 บาทต่อเดือน มีจำนวนน้อยที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 1.9

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย รูปแบบการเปิดรับ การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษจำแนก ตามชนิดของสิ่งพิมพ์ ลักษณะการอ่าน และความสนใจเปิดรับเนื้อหา ซึ่งสามารถ แจกแจงผลได้ตามตารางที่ 9-14

ตารางที่ 9

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบการเปิดรับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

รูปแบบการเปิดรับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ซื้อมาอ่านเอง / เป็นสมาชิก	174	40.5
ที่บ้านซื้อมาอ่าน	93	21.6
อ่านที่ห้องสมุด	85	19.8
ขอยืมจากเพื่อน	78	18.1
รวม	430	100.0

ตารางที่ 9 พบว่า กว่า 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างซื้อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมาอ่านเองหรือเป็นสมาชิก โดยคิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือที่บ้านซื้อมาอ่าน ร้อยละ 21.6 และร้อยละ 19.8 ของกลุ่มตัวอย่างอ่านที่ห้องสมุด ส่วนที่ขอยืมเพื่อนอ่านมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 18.1

ตารางที่ 10

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความหมาย และอันดับที่ การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์
 ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษจำแนกตามชนิดของสิ่งพิมพ์

ความถี่	ทุกวัน	2-3 ครั้ง	สัปดาห์ ละครั้ง	มากกว่า 1 ครั้ง / เดือน	เดือนละ ครั้ง	ไม่เคย อ่าน	จำนวน (ทั้ง หมด)	ค่า เฉลี่ย	ความ หมาย	อันดับที่
ชนิดของสิ่งพิมพ์										
คอลัมน์ Improving Your English with the Bangkok Post ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์	2 (0.5)	5 (1.2)	46 (10.7)	34 (7.9)	71 (16.5)	272 (63.5)	430 (100.0)	0.71	ต่ำมาก	4
คอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์ เดอะเนชั่น	1 (0.2)	11 (2.6)	53 (12.3)	35 (8.1)	78 (18.1)	252 (58.6)	430 (100.0)	0.83	ต่ำมาก	3
หนังสือพิมพ์ สตีวเดย์ วิกส์	8 (1.9)	29 (6.7)	146 (34.0)	76 (17.7)	106 (24.7)	65 (15.1)	430 (100.0)	1.98	ต่ำ	1
นิตยสาร เนชั่น จูเนียร์	4 (0.9)	12 (2.8)	56 (13.0)	49 (11.4)	119 (27.7)	190 (44.2)	430 (100.0)	1.05	ต่ำ	2
นิตยสาร Future	-	12 (2.8)	20 (4.7)	26 (6.0)	51 (11.9)	321 (74.7)	430 (100.0)	0.49	ต่ำมาก	6
นิตยสาร Idea	-	14 (3.3)	18 (4.2)	32 (7.4)	56 (13.0)	310 (72.1)	430 (100.0)	0.53	ต่ำมาก	5
นิตยสาร Advisor 2000	1 (0.2)	8 (1.9)	17 (4.0)	18 (4.2)	33 (7.7)	353 (82.1)	430 (100.0)	0.37	ต่ำมาก	7

จากตารางที่ 10 กลุ่มตัวอย่างไม่เคยอ่านคอลัมน์ Improving Your English with the Bangkok Post ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ คิดเป็นร้อยละ 63.5 กลุ่มที่อ่านเดือนละครั้ง ร้อยละ 16.5 ส่วนกลุ่มที่อ่านสัปดาห์ละครั้ง ร้อยละ 10.7 โดยกลุ่มที่อ่านทุกวันมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5

กว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างไม่เคยอ่านคอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์ เดอะ เนชั่น คิดเป็นร้อยละ 58.6 กลุ่มที่อ่านเดือนละครั้ง ร้อยละ 18.1 ส่วนกลุ่มที่อ่านสัปดาห์ละครั้งคิดเป็นร้อยละ 12.3 กลุ่มที่อ่านทุกวันมีจำนวนน้อยที่สุด โดยมีสัดส่วนร้อยละ 0.2

กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ จากหนังสือพิมพ์ สติวเด้นท์ วิกลี สัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาคือ เดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยอ่านเลย คิดเป็นร้อยละ 15.1 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการอ่านทุกวันมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.9

กลุ่มตัวอย่างไม่เคยอ่านนิตยสาร เนชั่น จูเนียร์ มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.2 ส่วนกลุ่มที่มีการอ่านเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.7 รองลงมาคือสัปดาห์ละครั้ง ร้อยละ 13.0 โดยกลุ่มที่อ่านทุกวันมีน้อยที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.9

ร้อยละ 74.7 ไม่เคยอ่านนิตยสาร Future ซึ่งมีสัดส่วนมากที่สุด โดยกลุ่มที่มีการอ่านเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.9 รองลงมาเป็นการอ่านมากกว่า 1 ครั้ง / เดือน โดยคิดเป็นร้อยละ 6.0 กลุ่มที่มีการอ่าน 2-3 ครั้ง / สัปดาห์มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.8 และไม่ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีการอ่านนิตยสาร Future ทุกวัน

กลุ่มตัวอย่างไม่เคยอ่านนิตยสาร Idea มีสัดส่วนสูงที่สุด คือร้อยละ 72.1 ส่วนกลุ่มที่อ่านเดือนละครั้งมีสัดส่วนร้อยละ 13.0 รองลงมาคือ มากกว่า 1 ครั้ง / เดือน คิดเป็นร้อยละ 7.4 ส่วนกลุ่มที่น้อยที่สุด คือ 2-3 / สัปดาห์ โดยคิดเป็นร้อยละ 3.3 และไม่ปรากฏว่ามีการอ่านนิตยสาร Idea ทุกวัน

ร้อยละ 82.1 ของกลุ่มตัวอย่างไม่เคยอ่านนิตยสาร Advisor 200 ซึ่งเป็นสัดส่วนสูงสุด รองลงมาคือ อ่านเดือนละครั้ง ร้อยละ 7.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการอ่านมากกว่า 1 ครั้ง / เดือน และ

สัปดาห์ละครั้งมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 4.2 และ 4.0 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่อ่านทุกวันมีสัดส่วนน้อยที่สุด คือร้อยละ 0.2

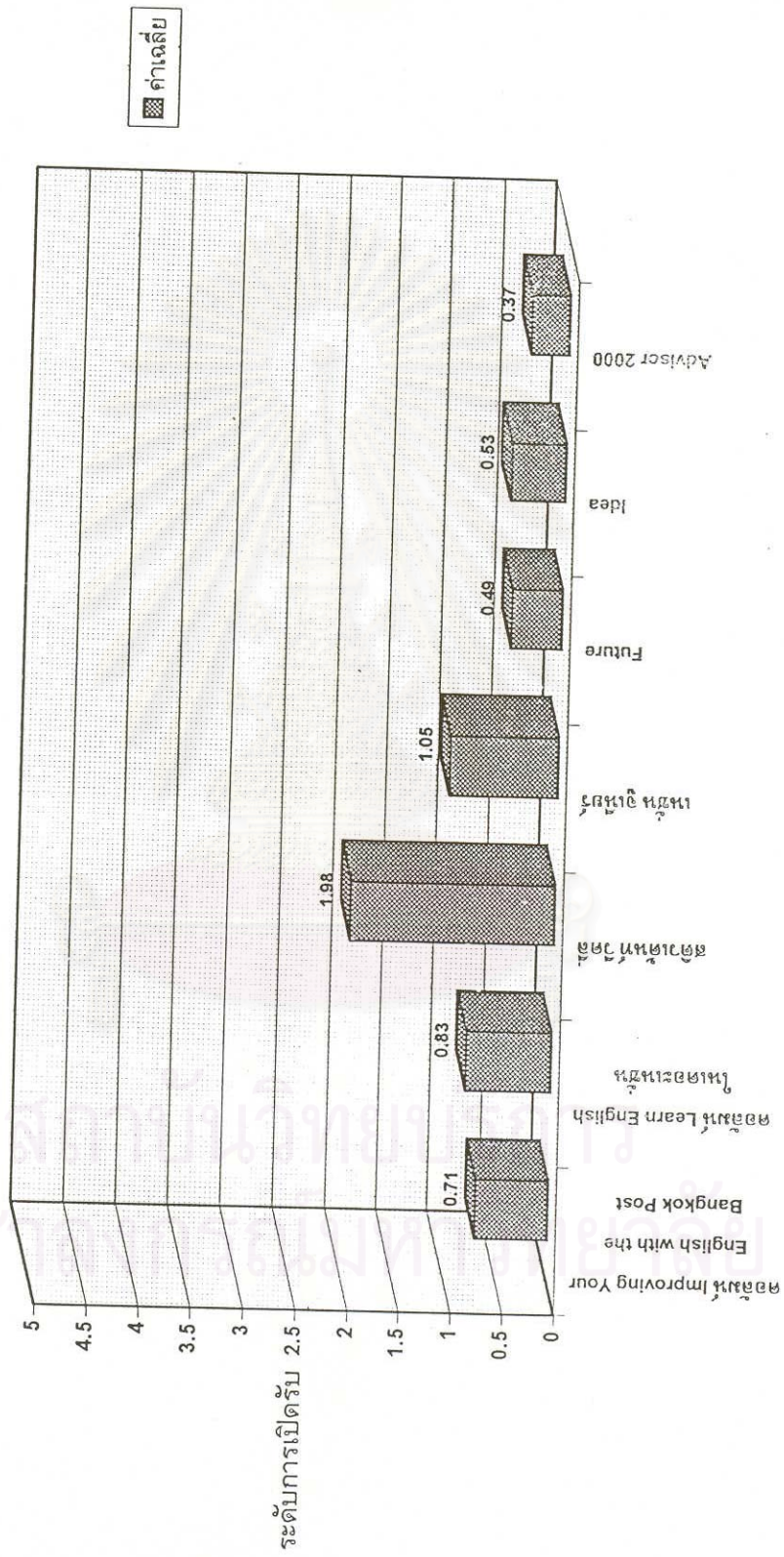
การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างอ่านมากเป็นอันดับ 1 คือ หนังสือพิมพ์ สตีวเดนท์ วีคลี่ รองลงมาเป็นนิตยสาร เนชั่น จูเนียร์ อันดับ 3 ได้แก่ คอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์ เดอะ เนชั่น

อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ทุกชนิดในระดับต่ำถึงต่ำมาก โดยสิ่งพิมพ์ที่เปิดรับต่ำ ได้แก่ หนังสือพิมพ์สตีวเดนท์ วีคลี่ และ นิตยสารเนชั่น จูเนียร์ ส่วนสิ่งพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับต่ำมาก ได้แก่ คอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์ เดอะเนชั่น, คอลัมน์ Improving Your English with the Bangkok Post ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์, นิตยสาร Idea, นิตยสาร Future, และนิตยสาร Advisor 2000

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิแสดงระดับการเปิดรับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

ชนิดของสิ่งพิมพ์

ตารางที่ 11
แสดงจำนวนและร้อยละของระดับการเปิดรับสื่อมวลชน
ประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ระดับการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สูงมาก	-	-
สูง	7	1.6
ปานกลาง	36	8.4
ต่ำ	65	15.1
ต่ำมาก	322	74.9
รวม	430	100.0

ค่าเฉลี่ย = 0.85 ระดับการเปิดรับ = ต่ำมาก

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษโดยรวม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมาก มากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 74.9 รองลงมา คือมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 15.1 และการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 8.4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12
แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะการอ่านสื่อมวลชนประเภท
สิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ลักษณะการอ่าน	จำนวน	ร้อยละ
อ่านตลอดทั้งคอลัมน์ / ทั้งเล่ม	28	6.5
อ่านเฉพาะส่วนที่สนใจ	282	65.6
อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้รู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร	109	25.3
ไม่ระบุ	11	2.6
รวม	430	100.0

จากตารางที่ 12 ลักษณะการอ่านสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง อ่านเฉพาะส่วนที่สนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.6 รองลงมาเป็นการอ่านคร่าว ๆ เพื่อให้รู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ร้อยละ 25.3 ส่วนอ่านตลอดทั้งคอลัมน์ / ทั้งเล่มมีสัดส่วนน้อยที่สุด คือร้อยละ 6.5

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความหมายและอันดับที่ความสนใจปีรับเนื้อหา จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ระดับความสนใจ	จำนวน (ร้อยละ)	สนใจมากที่สุด	สนใจมาก	สนใจ	สนใจปานกลาง	เฉย ๆ	ไม่สนใจเลย	รวมทั้งหมด	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	อันดับ
เนื้อหา											
คำศัพท์ จำนวน ไวยากรณ์	66 (15.3)	118 (27.4)	183 (42.6)	52 (12.1)	11 (2.6)	430 (100.0)	3.41	ปานกลาง	5		
ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	86 (20.0)	140 (32.6)	148 (34.4)	50 (11.6)	6 (1.4)	430 (100.0)	3.58	สูง	2		
บทความที่ตัดตอนมาจากหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่างประเทศที่ให้ความรู้ทั่วไป เช่น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม สุขภาพ	44 (10.2)	107 (24.9)	187 (43.5)	78 (18.1)	14 (3.3)	430 (100.0)	3.21	ปานกลาง	7		
บทความสารคดี	32 (7.4)	54 (12.6)	170 (39.5)	148 (34.4)	26 (6.0)	430 (100.0)	2.81	ปานกลาง	11		
ข่าวสารทั่วไปทั้งภายในและภายนอกประเทศ	18 (4.2)	70 (16.3)	206 (47.9)	117 (27.2)	19 (4.4)	430 (100.0)	2.89	ปานกลาง	9		
ข่าวสารเกี่ยวกับแวดวงการศึกษา เช่น การให้ทุนการศึกษา, การรับสมัครเข้าร่วมกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ	24 (5.6)	87 (20.2)	171 (39.8)	111 (25.8)	37 (8.6)	430 (100.0)	2.88	ปานกลาง	10		
บทสัมภาษณ์ดารานักกร้อง บุคคลมีชื่อเสียง	86 (20.0)	124 (28.8)	135 (31.4)	60 (14.0)	25 (5.8)	430 (100.0)	3.43	สูง	4		
เนื้อหาเกี่ยวกับเพลง / ภาพยนตร์ต่างประเทศ	148 (34.4)	148 (34.4)	90 (20.9)	29 (6.7)	15 (3.5)	430 (100.0)	3.90	สูง	1		

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ระดับความสนใจ	จำนวน (ร้อยละ)	สนใจมากที่สุด	สนใจมาก	สนใจ	สนใจปานกลาง	เฉย ๆ	ไม่สนใจเลย	รวมทั้งหมด	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	อันดับ
เนื้อหา											
การทำนายโชคชะตา		105 (24.4)	120 (27.9)	121 (28.1)	57 (13.3)	27 (6.3)	430 (100.0)	3.51	สูง	3	
เกมส์ฝึกฝนภาษาอังกฤษ		63 (14.7)	127 (29.5)	152 (35.3)	71 (16.5)	17 (4.0)	430 (100.0)	3.34	ปานกลาง	6	
อื่น ๆ		9 (2.1)	15 (3.5)	384 (89.3)	8 (1.9)	14 (3.3)	430 (100.0)	2.99	ปานกลาง	8	

จากตารางที่ 13 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.6 มีความสนใจเปิดรับเนื้อหาด้านคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ในระดับปานกลาง ซึ่งมีสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่สนใจมาก คิดเป็นร้อยละ 27.4 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สนใจเลยมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.6

สัดส่วนความสนใจเปิดรับเนื้อหาที่เป็นข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 34.4 และรองลงมาคือความสนใจมาก คิดเป็นร้อยละ 32.6 โดยกลุ่มที่ไม่สนใจเปิดรับเนื้อหาที่เป็นข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.4

กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจบทความที่ตัดตอนมาจากหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่างประเทศที่ให้ความรู้ทั่วไป เช่นวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม สุขภาพ ในระดับปานกลาง มากที่สุดคือคิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาคือกลุ่มที่ให้ความสนใจมากคิดเป็นร้อยละ 24.9 ส่วนกลุ่มที่ไม่สนใจเลยมีเพียงร้อยละ 3.3 ซึ่งเป็นจำนวนน้อยที่สุด

ความสนใจการเปิดรับเนื้อหาด้านบทความสารคดีในระดับปานกลาง มีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาคือระดับเฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ 34.4 และไม่สนใจเลยมีสัดส่วนน้อยที่สุดคือร้อยละ 6.0

กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจเปิดรับเนื้อหาด้านข่าวสารทั่วไปและภายในประเทศในระดับปานกลาง ด้วยสัดส่วนที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.9 ลำดับที่สองคือเฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ 27.2 และไม่สนใจเลยมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.4

ความสนใจเปิดรับเนื้อหาด้านข่าวสารเกี่ยวกับแวดวงการศึกษา เช่น การให้ทุน การศึกษา การรับสมัครเข้าร่วมกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุดคือร้อยละ 39.8 รองลงมาในระดับเฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ 25.8 ส่วนในระดับไม่สนใจเลยมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.6

กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจเปิดรับเนื้อหาด้านบทสัมภาษณ์ดารานักร้อง บุคคลมีชื่อเสียงในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.4 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความสนใจมาก ร้อยละ

28.8 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20 มีระดับความสนใจมากที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สนใจเลยมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 5.8

ความสนใจเปิดรับเนื้อหาเกี่ยวกับเพลง / ภาพยนตร์ต่างประเทศของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยทั้งสองระดับมีสัดส่วนเท่ากันคือร้อยละ 34.4 รองลงมาคือสนใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.9 ส่วนไม่สนใจเลยมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 3.5

กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจเปิดรับเนื้อหาด้านการทำนายโชคชะตาในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีสัดส่วนร้อยละ 28.1 และร้อยละ 27.9 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่สนใจมากที่สุดมีสัดส่วนเป็นอันดับสาม คิดเป็นร้อยละ 20.0 ส่วนไม่สนใจเลยมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 6.3

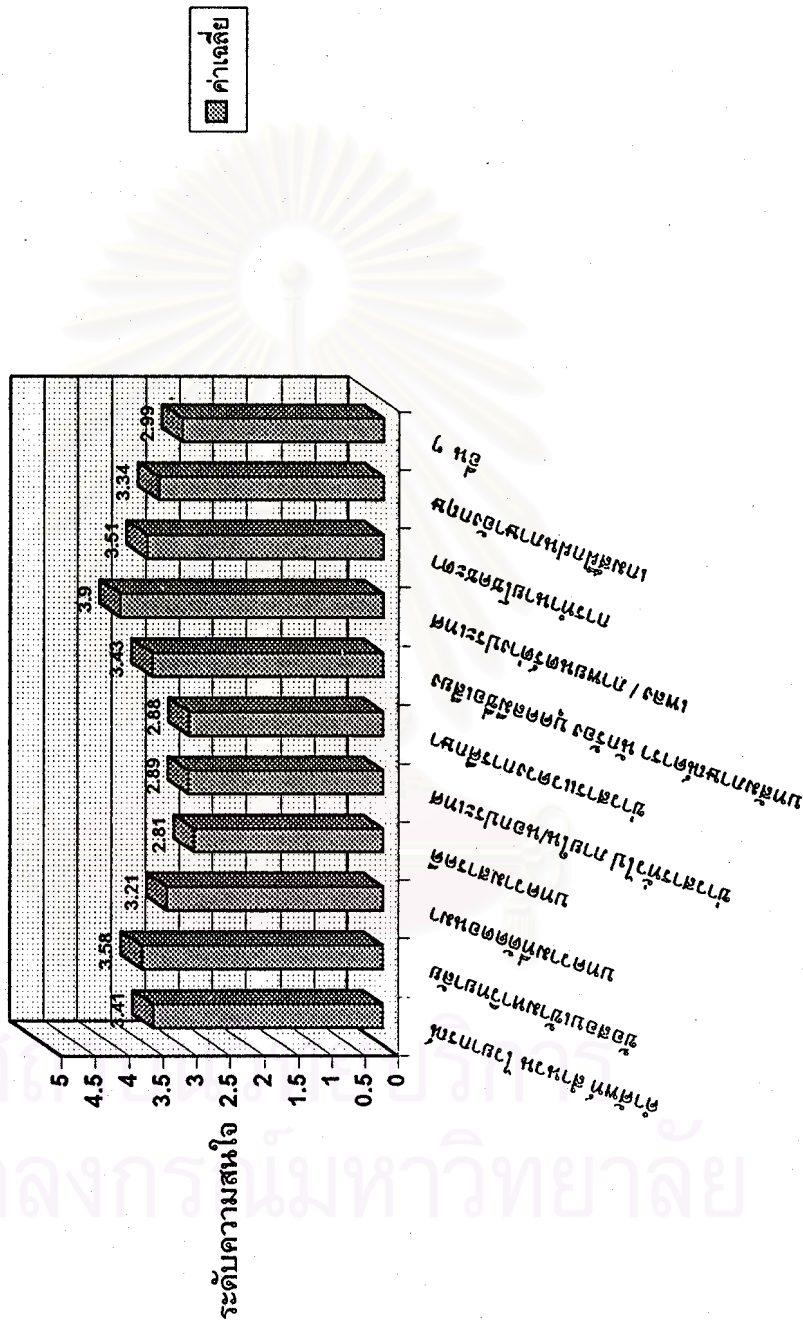
กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 35.3 ให้ความสนใจเปิดรับเนื้อหาด้านเกมส์ฝึกฝนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง รองลงมาคือสนใจมาก คิดเป็นร้อยละ 29.5 ส่วนไม่สนใจเลยมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.0

กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจเปิดรับเนื้อหาด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.3 รองลงมาคือสนใจมาก ร้อยละ 3.5 กลุ่มตัวอย่างที่สนใจมากที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.1

โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจเปิดรับเนื้อหาจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษเป็นอันดับแรกคือ เนื้อหาเกี่ยวกับเพลง และภาพยนตร์ต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยถึง 3.90 อันดับที่สองคือ เนื้อหาเกี่ยวกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ด้วยค่าเฉลี่ย 3.58 ส่วนอันดับที่ 3 คือ การทำนายโชคชะตา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 โดยพบว่าเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจระดับสูง มีถึง 4 ประเด็น ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับเพลง / ภาพยนตร์ต่างประเทศ, เนื้อหาเกี่ยวกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย, การทำนายโชคชะตา และบทสัมภาษณ์ดารานักกร้อง และบุคคลมีชื่อเสียง ส่วนเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจเปิดรับในระดับปานกลาง มี 7 ประเด็น ได้แก่ คำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์, เกมฝึกฝนภาษาอังกฤษ, บทความที่จัดตอนมาจากหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่างประเทศที่ให้ความรู้ทั่วไป, ประเด็นอื่น ๆ ,ข่าวสารทั่วไปทั้งภายในและภายนอกประเทศ, ข่าวสารเกี่ยวกับแวดวงการศึกษา และบทความสารคดี

แผนภูมิแสดงระดับความสนใจเปิดรับเนื้อหาจากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทเนื้อหา

ตารางที่ 14
แสดงจำนวนและร้อยละของระดับความสนใจเปิดรับเนื้อหา
จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ระดับความสนใจ	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	5	1.2
มาก	137	31.9
ปานกลาง	257	59.8
น้อย	27	6.3
น้อยที่สุด	4	0.9
รวม	430	100

ค่าเฉลี่ย = 3.30 ระดับความสนใจเปิดรับเนื้อหา = ปานกลาง

จากตารางที่ 14 เมื่อพิจารณาความสนใจในการเปิดรับเนื้อหาจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษโดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสนใจเปิดรับเนื้อหาจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 59.8 รองลงมาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสนใจมาก ร้อยละ 31.9 และระดับความสนใจน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.9

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การใช้ประโยชน์จากการอ่านสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถแจกแจงผลได้ตามตารางที่ 15-16

ตารางที่ 15
แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความหมาย และอันดับที่ของ
การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ความถี่	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	จำนวน (ทั้งหมด)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	อันดับที่
การใช้ประโยชน์	จำนวน (ร้อยละ)								
ได้รับความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น	68 (15.8)	173 (40.2)	157 (36.5)	27 (6.3)	5 (1.2)	430 (100.0)	3.63	มาก	4
ได้รู้เกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น	34 (7.9)	134 (31.2)	194 (45.1)	63 (14.7)	5 (1.2)	430 (100.0)	3.30	ปานกลาง	12
ทำให้สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้น	61 (14.2)	171 (39.8)	167 (38.8)	25 (5.8)	6 (1.4)	430 (100.0)	3.60	มาก	5
ช่วยทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิม	55 (12.8)	183 (42.6)	162 (37.7)	24 (5.6)	6 (1.4)	430 (100.0)	3.60	มาก	5

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ความถี่	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	จำนวน (ทั้งหมด)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	อันดับที่
จำนวน (ร้อยละ)									
การใช้ประโยชน์									
ได้ทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอกประเทศ	47 (10.9)	143 (33.3)	191 (44.4)	38 (8.8)	11 (2.6)	430 (100.0)	3.41	ปานกลาง	9
ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านการศึกษาที่สถาบันต่าง ๆ จัดขึ้น	21 (4.9)	106 (24.7)	216 (50.2)	64 (14.9)	23 (5.3)	430 (100.0)	3.09	ปานกลาง	16
ได้ทราบสาระความบันเทิงที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา	49 (11.4)	195 (45.3)	148 (34.4)	29 (6.7)	9 (2.1)	430 (100.0)	3.57	มาก	6
เป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน	82 (19.1)	192 (44.7)	129 (30.0)	18 (4.2)	9 (2.1)	430 (100.0)	3.74	มาก	1
เป็นความรู้เสริมในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย	70 (16.3)	150 (34.9)	149 (34.7)	51 (11.9)	10 (2.3)	430 (100.0)	3.51	มาก	7
เป็นความรู้เสริมในการศึกษาต่อต่างประเทศ	49 (11.4)	113 (26.3)	158 (36.7)	78 (18.1)	32 (7.4)	430 (100.0)	3.16	ปานกลาง	13
เป็นความรู้เสริมในการทำงานในอนาคต	58 (13.5)	126 (29.3)	172 (40.0)	56 (13.0)	18 (4.2)	430 (100.0)	3.35	ปานกลาง	11
ได้รับความเพลิดเพลิน	89 (20.7)	182 (42.3)	121 (28.1)	32 (7.4)	6 (1.4)	430 (100.0)	3.73	มาก	2

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ความถี่	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	จำนวน (ทั้งหมด)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	อันดับที่
จำนวน (ร้อยละ)									
การใช้ประโยชน์									
เพิ่มความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	58 (13.5)	148 (34.4)	166 (38.6)	43 (10.0)	15 (3.5)	430 (100.0)	3.44	ปานกลาง	8
เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีราคาไม่แพง	75 (17.4)	155 (36.0)	161 (37.4)	29 (6.7)	10 (2.3)	430 (100.0)	3.60	มาก	5
เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	91 (21.2)	166 (38.6)	139 (32.3)	26 (6.0)	8 (1.9)	430 (100.0)	3.71	มาก	3
ใช้ข่าวสารที่ได้อ่านเป็นหัวข้อสนทนา	35 (8.1)	114 (26.5)	169 (39.3)	88 (20.5)	24 (5.6)	430 (100.0)	3.11	ปานกลาง	14
ช่วยให้ตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัย	67 (15.6)	115 (26.7)	181 (42.1)	52 (12.1)	15 (3.5)	430 (100.0)	3.39	ปานกลาง	10
อื่น ๆ	11 (2.6)	19 (4.4)	379 (88.1)	10 (2.3)	11 (2.6)	430 (100.0)	3.02	ปานกลาง	15

จากตารางที่ 15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อได้รับความหมายและวิธีใช้คำศัพท์สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้นในระดับมากที่สุด ร้อยละ 40.2 รองลงมาเป็นระดับปานกลาง ร้อยละ 36.5 และมีการใช้ประโยชน์ในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.2

กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์เพื่อได้รู้เกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้นในระดับปานกลาง มากที่สุด คือ ร้อยละ 45.1 รองลงมาคือมีการใช้ประโยชน์ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.2 และระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด มีสัดส่วนร้อยละ 1.2

การใช้ประโยชน์เพื่อทำให้สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้นของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.8 โดยสัดส่วนรองลงมาคือกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง ร้อยละ 38.8 ส่วนกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 1.4

การใช้ประโยชน์เพื่อช่วยทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมาเป็นการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง มีสัดส่วนร้อยละ 37.7 โดยกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 1.4

การใช้ประโยชน์เพื่อได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอกประเทศอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด ร้อยละ 44.4 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2.6

การใช้ประโยชน์เพื่อให้ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านการศึกษาที่สถาบันต่าง ๆ จัดขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คือร้อยละ 50.2 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับมากที่สุด คือร้อยละ 24.7 ส่วนกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 5.3

การใช้ประโยชน์เพื่อได้ทราบสาระความบันเทิงที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง คือ ร้อยละ 34.4 ส่วนกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.1

การใช้ประโยชน์เพื่อเป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด คือร้อยละ 44.7 รองลงมาที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.7 และกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.1

การใช้ประโยชน์เพื่อเป็นความรู้เสริมในการสอบเข้าแข่งขันมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.9 และรองลงมาคือการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง คือร้อยละ 34.7 โดยกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.3

การใช้ประโยชน์เพื่อเป็นความรู้เสริมในการศึกษาต่อต่างประเทศอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด ร้อยละ 36.7 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับมากที่สุด คือร้อยละ 26.3 และกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 7.4

การใช้ประโยชน์เพื่อเป็นความรู้เสริมในการทำงานในอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คือร้อยละ 40.0 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์มาก คิดเป็นร้อยละ 29.3 ส่วนกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 4.2

การใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มความเพลิดเพลินอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการประโยชน์ปานกลาง คือร้อยละ 28.1 ส่วนกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด โดยมีสัดส่วนร้อยละ 1.4

การใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คือร้อยละ 38.6 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.4 และกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 3.5

การใช้ประโยชน์เพื่อเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีราคาไม่แพงอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คือร้อยละ 37.4 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 36.0 และกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.3

การใช้ประโยชน์เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง คือร้อยละ 32.3 และกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.9

การใช้ประโยชน์เพื่อใช้ข่าวสารที่ได้อ่านเป็นหัวข้อสนทนาอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับมากที่สุด คือร้อยละ 26.5 ส่วนกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.6

การใช้ประโยชน์เพื่อช่วยให้ตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัยอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คือร้อยละ 42.1 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับมาก คือร้อยละ 26.7 และกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.5

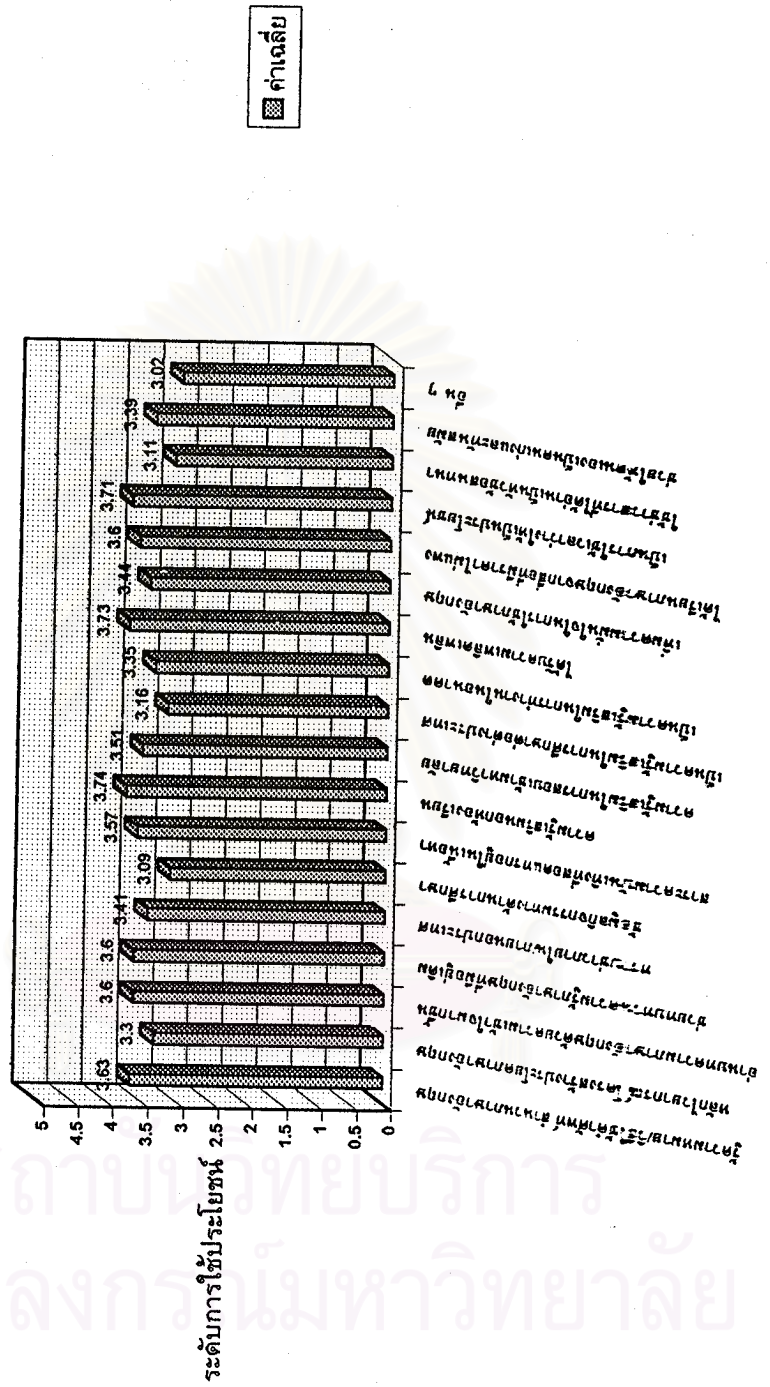
การใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.1 รองลงมาคือกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.4 กลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับน้อย มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.3

โดยทั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษใน 3 ประเด็นแรกมากที่สุดคือ เพื่อเป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.74) เพื่อความเพลิดเพลิน (ค่าเฉลี่ย 3.73) และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 3.71)

โดยการใช้ประโยชน์จากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับสูงมี 9 ประเด็น ได้แก่ เพื่อเป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน, ได้รับความเพลิดเพลิน, เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์, ได้รับความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น, ทำให้สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้น, ช่วยทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิม, เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีราคาไม่แพง, ได้ทราบสาระความบันเทิงที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา, และเพื่อเป็นความรู้เสริมในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย

ส่วนการใช้ประโยชน์จากสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับปานกลางมี 9 ประเด็น ได้แก่ เพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น, ได้ทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอกประเทศ, ช่วยให้ตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัย, เป็นความรู้เสริมในการทำงานในอนาคต, ได้รู้เกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น, เป็นความรู้เสริมในการศึกษาต่อต่างประเทศ, ใช้ข่าวสารที่ได้อ่านเป็นหัวข้อในการสนทนา และในประเด็นอื่น ๆ

แผนภูมิแสดงระดับการใช้ประโยชน์จากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

ประเด็น

สถาบันมหาวิทยาลัย
ภาลกรมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16
แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามระดับการใช้ประโยชน์
จากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ระดับการใช้ประโยชน์จากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	19	4.4
มาก	188	43.7
ปานกลาง	195	45.3
น้อย	24	5.6
น้อยที่สุด	4	0.9
รวม	430	100.0

ค่าเฉลี่ย = 3.47 ระดับการใช้ประโยชน์ = ปานกลาง

จากตารางที่ 16 เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาที่มีการใช้ประโยชน์ในระดับมาก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43.7 และการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด มีสัดส่วนน้อยที่สุด คือร้อยละ 0.9

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถแจกแจงผลได้ตาม
ตารางที่ 17-18

ตารางที่ 17

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความหมายและอันดับของ
ความพึงพอใจต่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	จำนวน (ทั้งหมด)	ค่าเฉลี่ย	ความ หมาย	อันดับ
ความรู้ความเข้าใจและวิธีใช้คำศัพท์ จำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น	73 (17.0)	183 (42.6)	150 (34.9)	18 (4.2)	6 (1.4)	430 (100.0)	3.70	มาก	2
รู้เกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น	44 (10.2)	149 (34.7)	184 (42.8)	44 (10.2)	9 (2.1)	430 (100.0)	3.41	ปาน กลาง	11
สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้น	57 (13.1)	176 (40.9)	170 (39.5)	20 (4.7)	7 (1.6)	430 (100.0)	3.60	มาก	4
ความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมเพิ่มขึ้น	33 (7.7)	167 (38.8)	196 (45.6)	28 (6.5)	6 (1.4)	430 (100.0)	3.45	ปาน กลาง	8
ได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอกประเทศ	29 (6.7)	128 (29.8)	198 (46.0)	62 (14.4)	13 (3.0)	430 (100.0)	3.23	ปาน กลาง	13

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความถี่	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	จำนวน (ทั้งหมด)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	อันดับ
ความพึงพอใจ									
ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านการศึกษาที่สถาบันต่าง ๆ จัดขึ้น	24 (5.6)	99 (23.0)	221 (51.4)	69 (16.0)	17 (4.0)	430 (100.0)	3.10	ปานกลาง	17
ได้รับความความบันเทิงที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา	50 (11.6)	185 (43.0)	166 (38.6)	23 (5.3)	6 (1.4)	430 (100.0)	3.58	มาก	5
ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน	66 (15.3)	198 (46.0)	143 (33.3)	18 (4.2)	5 (1.2)	430 (100.0)	3.70	มาก	2
ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย	57 (13.3)	148 (34.4)	153 (35.6)	61 (14.2)	11 (2.6)	430 (100.0)	3.42	ปานกลาง	10
ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาต่อต่างประเทศ	54 (12.6)	114 (26.5)	160 (37.2)	77 (17.9)	25 (5.8)	430 (100.0)	3.22	ปานกลาง	14
ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการทำงานในอนาคต	58 (13.5)	140 (32.6)	159 (37.0)	54 (12.6)	19 (4.4)	430 (100.0)	3.38	ปานกลาง	12
ทำให้เขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น	60 (14.0)	168 (39.1)	164 (38.1)	32 (7.4)	6 (1.4)	430 (100.0)	3.57	มาก	6
ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น	62 (14.4)	152 (35.3)	162 (37.7)	42 (9.8)	12 (2.8)	430 (100.0)	3.49	ปานกลาง	7

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความถี่	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	จำนวน (ทั้งหมด)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	อันดับ
ความพึงพอใจ									
✓ ได้รับความเพลิดเพลิน	73 (17.0)	195 (45.3)	132 (30.7)	25 (5.8)	5 (1.2)	430 (100.0)	3.71	มาก	1
✓ มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	52 (12.1)	143 (33.3)	184 (42.8)	44 (10.2)	7 (1.6)	430 (100.0)	3.44	ปานกลาง	9
✓ ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีราคาไม่แพง	68 (15.8)	135 (31.4)	178 (41.4)	37 (8.6)	12 (2.8)	430 (100.0)	3.49	ปานกลาง	7
✓ ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	78 (18.1)	170 (39.5)	146 (34.0)	31 (7.2)	5 (1.2)	430 (100.0)	3.66	มาก	3
✓ มีหัวข้อสนทนา	24 (5.6)	111 (25.8)	185 (43.0)	90 (20.9)	20 (4.7)	430 (100.0)	3.07	ปานกลาง	18
✓ รู้สึกว่าตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัย	39 (9.1)	110 (25.6)	184 (42.8)	74 (17.2)	23 (5.3)	430 (100.0)	3.16	ปานกลาง	15
✓ ได้รับการยอมรับจากเพื่อนว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี	36 (8.4)	88 (20.5)	214 (49.8)	70 (16.3)	22 (5.1)	430 (100.0)	3.11	ปานกลาง	16
อื่น ๆ	6 (1.4)	4 (0.9)	406 (94.9)	8 (1.9)	6 (1.4)	430 (100.0)	2.99	ปานกลาง	19

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจจากการรู้ความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ ส่วนนภาษาอังกฤษมากขึ้นอยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 42.6 รองลงมาคือกลุ่มที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.9 ส่วนกลุ่มที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.4

ความพึงพอใจจากการรู้เกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ โครงสร้าง ประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้นในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมาคือกลุ่มที่มีความพึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 34.7 และกลุ่มที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.1

ความพึงพอใจจากการที่สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้นอยู่ในระดับมาก มีมากที่สุด คือร้อยละ 40.9 รองลงมาคือกลุ่มที่มีความพึงพอใจระดับปานกลาง คือร้อยละ 39.5 ส่วนกลุ่มที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.6

ความพึงพอใจเพราะทำให้ความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมแน่นยำขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คือร้อยละ 45.6 รองลงมาคือกลุ่มที่มีความพึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 38.8 และกลุ่มที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 1.4

ความพึงพอใจจากการได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอกประเทศอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาเป็นความพึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 29.8 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.0

ความพึงพอใจจากการได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านการศึกษาที่สถาบันต่าง ๆ จัดขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คือร้อยละ 51.4 รองลงมาเป็นความพึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 23.0 และความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.0

ความพึงพอใจจากการได้รับสาระความบันเทิงที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาอยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาคือความพึงพอใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.6 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.4

ความพึงพอใจจากการได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือความพึงพอใจระดับปานกลาง ร้อยละ 33.3 และความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.2

ความพึงพอใจจากการได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือความพึงพอใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.4 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.6

ความพึงพอใจจากการได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาต่อต่างประเทศอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือความพึงพอใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.5 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.8

ความพึงพอใจจากการได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการทำงานในอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาเป็นความพึงพอใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.6 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.4

ความพึงพอใจจากการทำให้เขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้นอยู่ในระดับมาก มากที่สุดคือร้อยละ 39.1 รองลงมาคือความพึงพอใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.1 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.4

ความพึงพอใจจากการทำให้พูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาคือความพึงพอใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.3 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.8

ความพึงพอใจจากการได้รับความเพลิดเพลินอยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาเป็นความพึงพอใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.7 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.2

ความพึงพอใจจากการมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คือร้อยละ 42.8 รองลงมาคือความพึงพอใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.6

ความพึงพอใจจากการได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีราคาไม่แพงอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.4 รองลงมาคือความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 31.4 และความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.8

ความพึงพอใจจากการได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาเป็นความพึงพอใจปานกลาง ร้อยละ 34.0 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด 1.2

ความพึงพอใจจากการมีหัวข้อสนทนาอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คือร้อยละ 43.0 รองลงมาคือความพึงพอใจมาก ร้อยละ 25.8 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 4.7

ความพึงพอใจจากการรู้สึกว่าเป็นคนเก่งและทันสมัยอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมาเป็นความพึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 25.6 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.3

ความพึงพอใจจากการได้รับการยอมรับจากเพื่อนว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาเป็นความพึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 20.8 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.1

ความพึงพอใจจากด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด ร้อยละ 94.9 รองลงมาคือความพึงพอใจน้อย ร้อยละ 1.4 ส่วนความพึงพอใจมาก มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 0.9

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจจากการอ่านสิ่งพิมพ์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในประเด็นต่อไปนี้มากเป็น 3 อันดับแรก คือ ความเพลิดเพลิน (ค่าเฉลี่ย 3.71) ได้รับความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น และได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับคือ 3.70) และ ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 3.66)

โดยทั้งนี้ความพึงพอใจจากการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับมากมี 7 ประเด็นได้แก่ ได้รับความเพลิดเพลิน, ได้รับความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น, ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน, ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์, สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้น, ได้รับความบันเทิงที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา, ทำให้เขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น

ส่วนความพึงพอใจจากการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง มี 14 ประเด็นได้แก่ ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น, ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีราคาไม่แพง, ความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมแน่นยิ่งขึ้น, มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น, ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย, รู้เกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น, ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการทำงานในอนาคต, ได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอกประเทศ, ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาต่อต่างประเทศ, รู้สึกว่าตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัย, ได้รับการยอมรับจากเพื่อนว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี, ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านการศึกษาที่สถาบันต่าง ๆ จัดขึ้น, มีหัวข้อสนทนา และประเด็นอื่น ๆ

ตารางที่ 18
แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามระดับความพึงพอใจ
สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ระดับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	10	2.3
มาก	176	40.9
ปานกลาง	223	51.9
น้อย	18	4.2
น้อยที่สุด	3	0.7
รวม	430	100.0

ค่าเฉลี่ย = 3.42

ระดับความพึงพอใจ = ปานกลาง

จากตารางที่ 18 เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง โดยมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมาคือความพึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 40.9 ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.7

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างซึ่งสามารถแจกแจงผล ได้ตามตารางที่ 19

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 430 คน ได้มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ที่เขียนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ในประเด็นดังต่อไปนี้

ตาราง 19

แสดงการแจกแจงความถี่ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ		จำนวน (คน)
ประเภท		
<u>ด้านเนื้อหา</u>	ต้องการคำศัพท์ที่เป็นแปลเป็นภาษาไทยไว้ข้าง ๆ	9
	ต้องการคำศัพท์แปลก ๆ / คำแสลงที่ใช้ในภาษาพูด	3
	ต้องการให้มีการสอนหลักไวยากรณ์และบทเรียนเพิ่มเติม	3
	ต้องการเพิ่มเนื้อหาในส่วนของข้อสอบเอ็นทรานซ์มากขึ้น	2
	พร้อมทั้งคำอธิบายคำเฉลย	
	ต้องการให้มีส่วนของเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	4
	ต้องการให้มีเกมส์ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น	1
	ต้องการให้มีเนื้อหาทางด้านบันเทิง ไม้วิชาการมากนัก	1
<u>ด้านรูปแบบ</u>	ต้องการให้มีการพิมพ์เป็นการ์ตูนที่เป็นบทสนทนา	3
	ต้องการให้มีรูปภาพประกอบเพื่ออธิบายความหมายให้เข้าใจมากขึ้น	1
	ต้องการให้มีสีสันมากกว่านี้ ไม่จืดชืด พิมพ์ด้วยกระดาษดี ๆ	2
<u>ด้านการส่งเสริมการอ่าน</u>	อยากให้โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทนี้มากขึ้น	5
	ต้องการให้มีราคาถูกกว่าที่ขายในปัจจุบัน	5
	อยากให้มีจำหน่ายตามท้องตลาดเพิ่มมากขึ้น	1

จากตารางที่ 19 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านเนื้อหา 3 อันดับแรก ได้แก่ ความต้องการให้มีการแปลคำศัพท์เป็นภาษาไทยไว้ข้าง ๆ รองลงมาเป็นความต้องการให้มีเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเพิ่มเติม และอันดับที่ 3 เป็นความต้องการใน 2 ประเด็นคือ ต้องการคำศัพท์แปลก ๆ / คำแสลง และ ต้องการให้มีการสอนไวยากรณ์เพิ่มเติม

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในด้านรูปแบบ กลุ่มตัวอย่างได้มีข้อเสนอแนะให้มีการพิมพ์เป็นการ์ตูนที่มีสีสัน และพิมพ์สี

ส่วนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในด้านส่งเสริมการอ่าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้ยังต้องการให้สิ่งพิมพ์มีราคาถูกลงกว่าที่ขายอยู่ในปัจจุบัน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษกับลักษณะประชากร ซึ่งสามารถแจกผลได้ตามตาราง 20-25

ตารางที่ 20

**แสดงผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ย
การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
ระหว่างกลุ่มที่จำแนกตามเพศ**

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	p
ชาย	161	0.811	0.809	0.87	0.384
หญิง	269	0.877	0.735		

จากตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 21
แสดงผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ย
การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
ระหว่างกลุ่มที่จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p
15	61	0.929	0.834	0.652	0.502
16	122	0.811	0.685		
17	146	0.803	0.730		
18	74	0.905	0.809		
รวม	403	0.843	0.748		

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 22
แสดงผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ย
การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
ระหว่างกลุ่มที่จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p
มัธยมศึกษาปีที่ 4	141	0.895	0.821	0.387	0.679
มัธยมศึกษาปีที่ 5	142	0.815	0.728		
มัธยมศึกษาปีที่ 6	146	0.849	0.743		
รวม	429	0.853	0.764		

จากตารางที่ 22 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 23
แสดงผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ย
การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
ระหว่างกลุ่มที่จำแนกตามประเภทของโรงเรียน

ประเภทของโรงเรียน	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p	คู่ต่าง
1.โรงเรียนรัฐบาล	300	0.927	0.826	4.913	0.007*	1>3
2.โรงเรียนเอกชน	88	0.719	0.646			
3.โรงเรียนสาธิต ฯ	40	0.607	0.308			
รวม	428	0.854	0.764			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกันมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' แล้วพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เรียนโรงเรียนรัฐบาลมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เรียนโรงเรียนโรงเรียนสาธิต ฯ

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24
แสดงผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ย
การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
ระหว่างกลุ่มที่จำแนกตามแผนการเรียน

แผนการเรียน	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p	คู่ต่าง
1. วิทยุ-คณิต	174	0.669	0.610	6.418	.0003*	2>1 3>1
2. ศิลป์-คำนวณ	117	1.036	0.825			
3. ศิลป์-ภาษา	130	0.924	0.832			
4. อื่น ๆ : ไทย-สังคม	7	1.081	0.999			
รวม	428	0.853	0.764			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนแผนการเรียนต่างกันมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีของ Scheffe' กลุ่มตัวอย่างที่เรียนแผนศิลป์-คำนวณ มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เรียนแผนวิทยุ-คณิต นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่เรียนแผนศิลป์-ภาษา ยังมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เรียนแผนวิทยุ-คณิต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25
แสดงผลการทดสอบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ย
การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
ระหว่างกลุ่มที่จำแนกตามเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือน

เงินที่ได้รับ (บาท / เดือน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p	คู่ต่าง
(1) ต่ำกว่า 1,500	115	0.679	0.603	3.002	0.011*	(4) > (1)
(2) 1,501-2,500	190	0.854	0.778			
(3) 2,501-3,500	76	0.930	0.757			
(4) 3,501-4,500	32	1.227	0.998			
(5) 4,501-5,500	8	0.964	1.142			
(6) มากกว่า 5,500	9	0.920	0.553			
รวม	430	0.852	0.763			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 25 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีของ Scheffe' กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ย 3,501-4,500 บาทต่อเดือน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 7 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 – การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ตามตาราง 26-27

ตารางที่ 26

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ (จำแนกตามชนิดของสิ่งพิมพ์) กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

การเปิดรับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ (จำแนกตามชนิดของสิ่งพิมพ์)	การใช้ประโยชน์จากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	
	R	p
คอลัมน์ Improving Your English with the Bangkok Post ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์	0.143	0.003*
คอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์ เดอะ เนชั่น	0.207	0.000*
หนังสือพิมพ์ สตีวเดนท์ วีคลี่	0.196	0.000*
นิตยสาร เนชั่น จูเนียร์	0.227	0.000*
นิตยสาร Future	0.104	0.031*
นิตยสาร Idea	0.136	0.005*
นิตยสาร Advisor 2000	0.098	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 26 พบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษทุกชนิดมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวคือ การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษจากแต่ละชนิดมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในเชิงบวก หากมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษจากแต่ละชนิดมาก ก็มีการใช้ประโยชน์มากด้วย แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก

ตารางที่ 27

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับการใช้ประโยชน์
จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ	ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน	p
การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการ พัฒนาภาษาอังกฤษ กับ การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	0.236	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 27 พบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวคือ การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในเชิงบวก แต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 2 – การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ตามตารางที่ 28-29

ตารางที่ 28

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับ (จำแนกตามชนิดของสิ่งพิมพ์) กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

การเปิดรับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ (จำแนกตามชนิดของสิ่งพิมพ์)	ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	
	R	p
คอลัมน์ Improving Your English with the Bangkok Post ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์	0.146	0.002*
คอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์ เดอะ เนชั่น	0.217	0.000*
หนังสือพิมพ์ สตีวเด้นท์ วีคลี่	0.151	0.002*
นิตยสาร เนชั่น จูเนียร์	0.236	0.000*
นิตยสาร Future	0.088	0.067
นิตยสาร Idea	0.150	0.002*
นิตยสาร Advisor 2000	0.103	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 28 พบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษจำแนกตามชนิดของสิ่งพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษจากแต่ละชนิดมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในเชิงบวก หากมีการเปิดรับมากก็จะมี ความพึงพอใจมาก แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก

ตารางที่ 29

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับความพึงพอใจ
สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

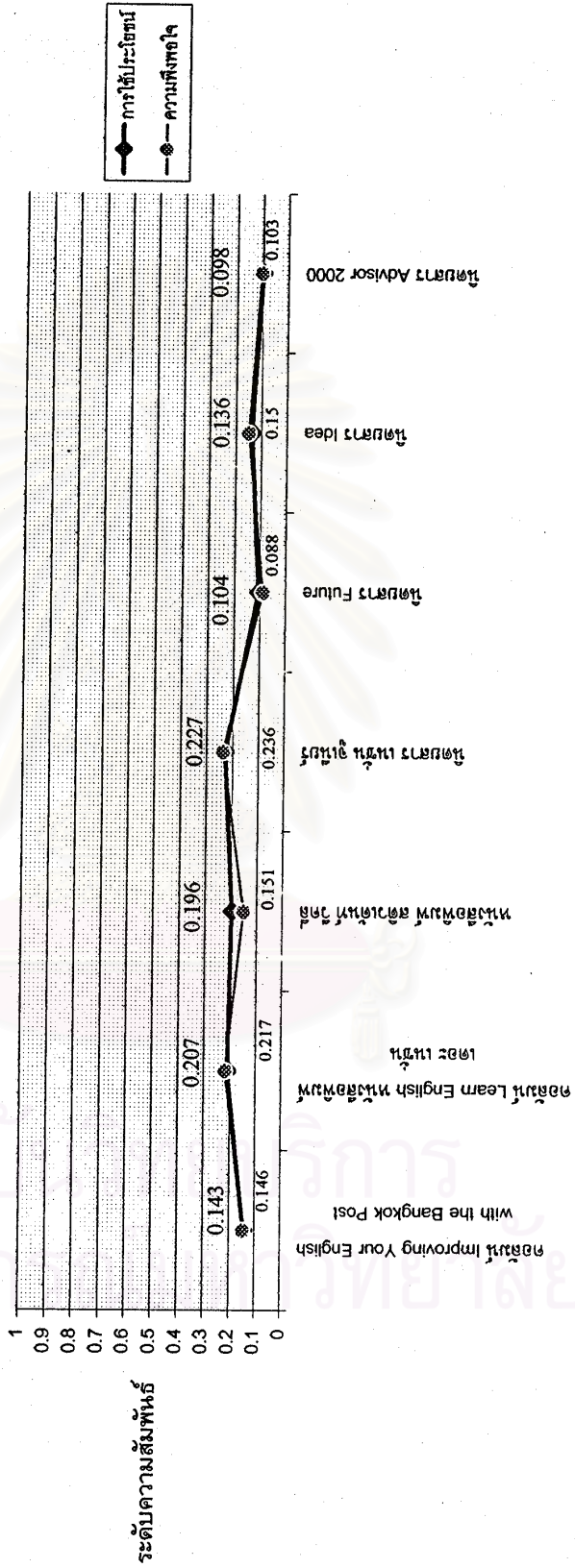
ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ	ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน	p
การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการ พัฒนาภาษาอังกฤษ กับ ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ใน การพัฒนาภาษาอังกฤษ	0.231	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 29 พบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวคือ การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในเชิงบวก หากมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมาก ก็มีความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมาก แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 5 ความสัมพันธ์ของการเปิดรับการบริการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้ดูแลตัวอย่าง

ชนิดของสิ่งพิมพ์

สมมติฐานที่ 3 – การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ตามตาราง 30

ตารางที่ 30

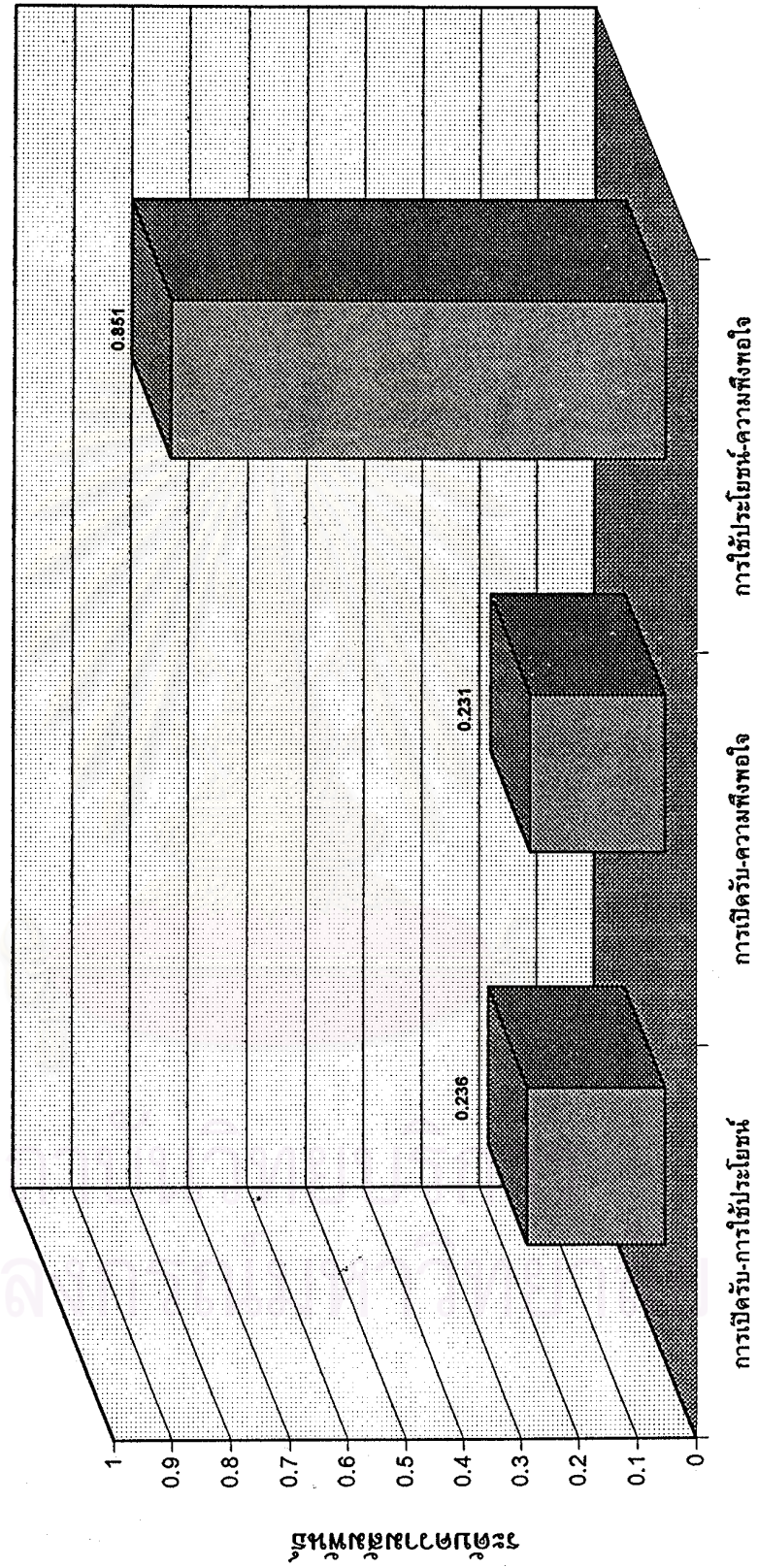
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์กับความพึงพอใจ
สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ	ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน	p
การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ กับ ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	0.851	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 30 พบว่า การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือ การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในเชิงบวก หากมีการใช้ประโยชน์มาก ก็เกิดความพึงพอใจมาก และความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสูงมาก

แผนภูมิแสดงระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรตามสมมติฐานที่ 1-3

ความสัมพันธ์ของตัวแปร

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะประชากรต่างกัน ตลอดจนศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร โดยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
2. การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
3. การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

รูปแบบของการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามที่เป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลายจำนวนทั้งสิ้น 430 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) จากโรงเรียนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 10 โรงเรียน โดยแบ่งสัดส่วนตามประเภทของโรงเรียน ที่มีอยู่ ได้แก่ โรงเรียนรัฐบาล 7 โรงเรียน โรงเรียนเอกชน 2 โรงเรียน และโรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย 1 โรงเรียน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้ทั้งสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยสถิติเชิงพรรณนาเป็นการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายถึงลักษณะประชากร การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ และการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ส่วนสถิติเชิงอนุมานใช้ในการทดสอบสมมติ

ฐานด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งผลจากการวิจัยสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลายทั้งหมด 430 คน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุ 17 ปีมากที่สุด ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้คือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และ มัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนประเภทของโรงเรียนที่กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ กว่า 2 ใน 3 ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล รองลงมาคือโรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อยที่สุด ทั้งนี้ก็เป็นไปตามสัดส่วนของการเลือกกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ แผนการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่มากที่สุดคือ วิทยาศาสตร์-คณิต รองลงมาคือ ศิลป์-ภาษา อันดับสาม ได้แก่ ศิลป์-คำนวณ ส่วนแผนการเรียนอื่น ๆ ได้แก่ ไทย-สังคม มีจำนวนน้อยที่สุด โดยกลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งได้รับเงินจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือน 1,501-2,500 บาท

2. การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยของการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ แบ่งออกได้ดังนี้

- รูปแบบการเปิดรับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซื้อมาอ่านเองหรือเป็นสมาชิก รองลงมาคือ ที่บ้านซื้อ และอันดับสามคือ อ่านที่ห้องสมุด ส่วนขอยืมเพื่อนอ่านมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 78 คน

- การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์จำแนกตามชนิดของสิ่งพิมพ์ ดังนี้
 - คอลัมน์ Improving Your English with the Bangkok Post ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เคยอ่านคอลัมน์นี้มีจำนวนมากที่สุด ระดับการเปิดรับสิ่งพิมพ์ชนิดนี้อยู่ในระดับต่ำมาก
 - คอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์ เดอะเนชั่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เคยอ่านคอลัมน์นี้มีจำนวนมากที่สุด ระดับการเปิดรับสิ่งพิมพ์ชนิดนี้อยู่ในระดับต่ำมาก
 - หนังสือพิมพ์ สตีวเด้นท์ วีคลี่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอ่านสัปดาห์ละครั้งมากที่สุด รองลงมาคือเดือนละครั้ง ระดับการเปิดรับสิ่งพิมพ์ชนิดนี้อยู่ต่ำ
 - นิตยสาร เนชั่น จูเนียร์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เคยอ่านนิตยสารนี้มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ อ่านเดือนละครั้ง ระดับการเปิดรับสิ่งพิมพ์ชนิดนี้อยู่ในระดับต่ำ
 - นิตยสาร Future พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เคยอ่านสิ่งพิมพ์ชนิดนี้มีจำนวนมากที่สุด ระดับการอ่านอยู่ในระดับต่ำมาก
 - นิตยสาร Idea พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เคยอ่านสิ่งพิมพ์ชนิดนี้มีจำนวนมากที่สุด ระดับการอ่านอยู่ในระดับต่ำมาก
 - นิตยสาร Advisor 2000 พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เคยอ่านสิ่งพิมพ์ชนิดนี้มีจำนวนมากที่สุด ระดับการอ่านอยู่ในระดับต่ำมาก

โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับต่ำมาก และสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างอ่านมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ อันดับ 1 ได้แก่ หนังสือพิมพ์ สตีวเด้นท์ วีคลี่ อันดับ 2 ได้แก่ นิตยสารเนชั่น จูเนียร์ อันดับ 3 ได้แก่คอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์ เดอะเนชั่น

- ลักษณะการอ่าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งหนึ่งเลือกอ่านเฉพาะส่วนที่ตนเองสนใจมากที่สุด รองลงมาเป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้รู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ส่วนการอ่านตลอดทั้งคอลัมน์มีจำนวนน้อยที่สุด
- ความสนใจเปิดรับเนื้อหาจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความสนใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจ 3 อันดับแรก คือ เนื้อหาเกี่ยวกับเพลง / ภาพยนตร์ต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.90) ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย 3.58) และการทำนายโชคชะตา (ค่าเฉลี่ย 3.51)

3. การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ใช้เป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.74) ได้รับความเพลิดเพลิน (ค่าเฉลี่ย 3.73) และ เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 3.71)

4. ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษทั้งหมดในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ได้รับความเพลิดเพลิน (ค่าเฉลี่ย 3.71) ได้รับความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.70) และ ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 3.66)

5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

จากแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด 430 ชุด ได้มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คนที่ได้เขียนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยสามารถแบ่งเป็นประเด็นด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบ และด้านการส่งเสริมการอ่านโดยในแต่ละประเด็นได้เรียงตามลำดับความถี่มากที่สุดถึงน้อยสุด ดังนี้

ด้านเนื้อหา

1. ต้องการคำศัพท์ที่เป็นแปลเป็นภาษาไทยไว้ข้าง ๆ
2. ต้องการให้มีส่วนของเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเพิ่มเติม
3. ต้องการคำศัพท์แปลก ๆ / คำแสลงที่ใช้ในภาษาพูด
4. ต้องการให้มีการสอนหลักไวยากรณ์และบทเรียนเพิ่มเติม
5. ต้องการเพิ่มเนื้อหาในส่วนของข้อสอบเอ็นทรานซ์มากขึ้นพร้อมทั้งคำอธิบายคำตอบ
6. ต้องการให้มีเกมส์ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น
7. ต้องการให้มีเนื้อหาทางด้านบันเทิง ไม่วิชาการมากนัก

ด้านรูปแบบ

1. ต้องการให้มีการพิมพ์เป็นการ์ตูนที่เป็นบทสนทนา
2. . ต้องการให้มีสีสันมากกว่านี้ ไม่จืดชืด พิมพ์ด้วยกระดาษดี ๆ
3. ต้องการให้มีรูปภาพประกอบเพื่ออธิบายความหมายให้เข้าใจมากขึ้น

ด้านการส่งเสริมการอ่าน

1. ต้องการให้โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทนี้มากขึ้น
 2. ต้องการให้มีราคาถูกกว่าที่ขายในปัจจุบัน
 4. ต้องการให้มีจำหน่ายตามท้องตลาดเพิ่มมากขึ้นเพราะปัจจุบันหาซื้อยาก
6. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษกับลักษณะทางประชากร

ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยยังได้ทำการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษกับลักษณะประชากร ซึ่งผลที่ได้น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยในระดับต่อไป โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีการการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน เรียนในแผนการเรียนที่ต่างกัน และได้รับเงินจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษแตกต่างกันออกไป กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่เรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายที่เรียนในโรงเรียน โรงเรียนสาธิต ฯ และนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนศิลป์-คำนวณมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่เรียนแผนวิทย์-คณิต อีกทั้งนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่เรียนแผนศิลป์-ภาษามีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่เรียนแผนวิทย์-คณิตอีกด้วย ในส่วนของเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ย 3,501-4,500 ต่อเดือน มีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 1,500 บาท

สรุปได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษความแตกต่างของลักษณะประชากรด้านประเภทของโรงเรียน แผนการเรียน และเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือน

7. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 : การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษทุกชนิด ได้แก่ คอลัมน์ Improving Your English with the Bangkok Post ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์, คอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์ เดอะ เนชั่น, หนังสือพิมพ์ สตีวเด้นท์ วิคลี, นิตยสาร เนชั่น จูเนียร์, นิตยสาร Future, นิตยสาร Idea และนิตยสาร Advisor 2000 ของนักเรียนชั้นมัธยมปลายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์จากสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะกับนิตยสารเนชั่น จูเนียร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ 0.236 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 แต่ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก

สมมติฐานที่ 2 : การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษทุกชนิด ได้แก่ คอลัมน์ Improving Your English with the Bangkok Post ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์, คอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์ เดอะ เนชั่น, หนังสือพิมพ์ สตีวเด้นท์ วิคลี, นิตยสาร เนชั่น จูเนียร์, นิตยสาร Future, นิตยสาร Idea และนิตยสาร Advisor 2000 ของนักเรียนชั้นมัธยมปลายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะกับนิตยสาร เนชั่นจูเนียร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ 0.231 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก

สมมติฐานที่ 3 : การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ 0.851 ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก และเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ได้นำเสนอมาข้างต้น สามารถนำมาอภิปรายแยกเป็นประเด็นได้ดังต่อไปนี้

1. การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
2. การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
3. ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
5. การทดสอบสมมติฐาน
 - 5.1 การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
 - 5.2 การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
 - 5.3 การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

1. การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลายกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 16-17 ปี และศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ในอัตราที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ร้อยละ 69.8 เป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนแผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิต และเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง คือ 1,501-2,500 บาท

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ แต่การเปิดรับอยู่ในระดับต่ำมาก ทั้งนี้ผลที่ได้สามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้ คือ ประการแรก อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่งหนึ่งเรียนอยู่ในแผน วิทยาศาสตร์-คณิต ซึ่งวิชาภาษาอังกฤษไม่ใช่วิชาหลักที่นักเรียนมีความถนัดและต้องให้ความสนใจมากเป็นพิเศษเมื่อเทียบกับวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งถือเป็นวิชาหลักของแผนการเรียน จึงทำให้ผลที่ได้คือกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับต่ำถึงต่ำมาก อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประมาณ 1,501-2,500 บาท ซึ่งถือว่าเป็นรายได้ที่ไม่มากนัก จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมปลายไม่สามารถซื้อสิ่งพิมพ์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมาอ่านได้ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่ารายรับน้อยก็เป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผลที่ได้พบว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายมีการเปิดรับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับต่ำถึงต่ำมาก

ประการที่สอง คือ การตอบแบบสอบถามในส่วนของความถี่ในการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างกว่า 2 ใน 3 ตอบว่าไม่เคยอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในแบบสอบถามโดยแยกไว้ตามชนิดของสิ่งพิมพ์ จากสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้ค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์แต่ละชนิดอยู่ในระดับที่ต่ำมาก ซึ่งในประเด็นนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับต่ำมากอาจเนื่องมาจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายคร่ำเคร่งกับการเรียน การสอบและการทำรายงานจนทำให้ไม่มีเวลามากพอที่จะอ่านสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่นอกเหนือจากตำราเรียน นอกจากนี้ยังมีความเป็นไปได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายเลือกที่จะเปิดรับสื่อชนิดอื่น ๆ ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษที่ช่วยพัฒนาภาษาอังกฤษแทน เช่น สื่อโทรทัศน์ ซึ่งเป็นสื่อที่ไม่ต้องซื้อและการเปิดรับก็ทำได้ง่ายกว่าเพราะไม่ต้องใช้ความพยายามมากเหมือนการอ่านสิ่งพิมพ์ ปัจจุบันก็มีรายการที่สอนภาษาอังกฤษเกิดขึ้นมากมาย รวมไปถึงรายการตอบปัญหาภาษาอังกฤษ โดยมีรูปแบบการนำเสนอในลักษณะที่ให้ความรู้และความบันเทิงควบคู่กันไป (Edutainment) นอกจากนี้ยังมีอีกสื่อหนึ่งที่กำลังก้าวเข้ามามีบทบาทต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในกลุ่มนักเรียนซึ่งถือได้ว่าอยู่ในช่วงวัยรุ่น นั่นคือ สื่อดังกล่าวคือ สื่ออินเทอร์เน็ต ในยุคเทคโนโลยีข่าวสารสารสนเทศ การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการ

ค้นหาข้อมูล หรือติดต่อสื่อสารกับคนทั่วโลก ถือเป็นวิธีการเพิ่มความรู้และประสบการณ์รูปแบบใหม่ที่น่าตื่นตาตื่นใจ อีกทั้งการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร จึงทำให้ผู้ใช้ได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษทางด้านการอ่านและการเขียนไปพร้อมกับการได้รับความรู้และข้อมูลในด้านต่าง ๆ จึงเป็นไปได้ว่านักเรียนมัธยมปลายอาจหันไปใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีวิธีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษโดยการซื้อมาอ่านเองหรือเป็นสมาชิกมากที่สุด ทั้งนี้ผลที่ได้สอดคล้องกับแนวคิดของเมอร์ริลล์และโลเวนสไตน์ (Merril & Lowenstein, 1971) ที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อที่เกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่เป็นแรงผลักดันให้บุคคลเลือกเปิดรับข่าวสาร 4 ประการ คือ ความเหงา ความอยากรู้อยากเห็น ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง และลักษณะเฉพาะของสื่อ ซึ่งนักเรียนมัธยมปลายเล็งเห็นว่าสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของตนเอง จึงมีการแสวงหาสิ่งพิมพ์ประเภทดังกล่าวมาอ่าน โดยวิธีที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายเลือกมากที่สุดก็คือ การซื้อมาอ่านหรือบอกรับเป็นสมาชิก

นอกจากนี้ ผลการวิจัยพบว่าชนิดของสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ หนังสือพิมพ์สตีวเด้นท์ วีคลี่ นิตยสารเนชั่นเจอร์ และคอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า 2 ใน 3 ของสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายเปิดรับมากที่สุดเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีกลุ่มเป้าหมายหลักเป็นนักเรียน นักศึกษา

ทั้งนี้รูปแบบการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งหนึ่ง ก็คือ จะเลือกอ่านเฉพาะส่วนที่สนใจ ซึ่งผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับที่สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) ได้ระบุไว้ เกี่ยวกับการบวนการในการเลือกเปิดรับข่าวสารว่าประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การเลือกเปิดรับสาร การเลือกให้ความสนใจ การเลือกสรรกรารับรู้ การเลือกจดจำ กล่าวคือนักเรียนชั้นมัธยมปลายเลือกที่จะเลือกเปิดรับข่าวสารที่ตนความสนใจที่สอดคล้องกับความคิด และความต้องการภายใน

โดยความสนใจเปิดรับเนื้อหาจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื้อหาที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายเลือกให้ความสนใจเปิดรับ 3 อันดับแรก คือ เนื้อหาเกี่ยวกับเพลง / ภาพยนตร์ต่างประเทศ ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และการทำนายโชคชะตา ซึ่งผลที่ได้แสดงให้เห็นว่า เนื้อหาเกี่ยวกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยยังคงเป็นสิ่งที่นักเรียนให้ความสนใจ เพราะเป็นเนื้อหาที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนและการสอบที่อาจส่งผลต่ออนาคตในการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย แต่ถึงกระนั้นก็ยังเป็นเนื้อหาที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายให้ความสนใจรองจากเนื้อหาที่เกี่ยวกับเนื้อเพลง / ภาพยนตร์ต่างประเทศ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นอกเหนือจากเนื้อหาทางวิชาการ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเป็นเนื้อหาทางด้านบันเทิง ซึ่งเนื้อหาประเภทนี้มักจะเป็นที่ดึงดูดความสนใจของเด็กนักเรียนที่

อยู่ในช่วงวัยรุ่นได้มากกว่าเนื้อหาที่เป็นวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภักดินา พันธุมเสน (2536) ว่าเนื้อหาจากสื่อมวลชนที่นักเรียนโรงเรียนสตรีนันทบุรีเปิดรับมากที่สุดคือ เนื้อหาประเภทบันเทิง และเนื้อหาประเภทความรู้มีการเปิดรับต่ำที่สุด ซึ่งประเด็นนี้ไม่ตรงกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายให้ความสนใจเปิดรับเนื้อหาที่เกี่ยวกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากเป็นอันดับที่ 2 ซึ่งอาจเป็นผลมากจากการสุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน กล่าวคืองานวิจัยของภักดินา พันธุมเสน เป็นการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมต้นและมัธยมปลายจากโรงเรียนสตรีนันทบุรีเท่านั้น แต่งานวิจัยนี้เลือกศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีการแบ่งโรงเรียนออกเป็น 3 สังกัด คือ โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชนและโรงเรียนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยโรงเรียนที่สุ่มได้ก็มีทั้งโรงเรียนชายล้วน หญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา จึงทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีทั้งเพศชาย และเพศหญิง ไม่ใช่เพศหญิงอย่างเดียวดังเช่นงานวิจัยของภักดินา พันธุมเสน ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าทำให้ผลที่ได้แตกต่างกัน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยชิ้นนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลาย ที่อยู่ในช่วงการเตรียมตัวสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย จึงทำให้ต้องไขว่คว้าหาความรู้เพิ่มเติมให้กับตนเองเพื่อให้สามารถแข่งขันกับคนอื่นได้ ส่วนความสนใจเปิดรับเนื้อหาเกี่ยวกับการทำนายโชคชะตานั้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นการประเมินประโยชน์ของข่าวสารของผู้รับสารที่มีการแสวงหาข่าวสารเพื่อสนองจุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่ Schramm (1973) ได้กล่าวไว้ในส่วนขององค์ประกอบในการเลือกรับข่าวสารของผู้รับสาร ซึ่งจากผลการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมปลายให้ความสนใจเปิดรับเนื้อหาเกี่ยวกับการทำนายโชคชะตา เป็นอันดับที่ 3 ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความต้องการทราบถึงอนาคตที่ยังมาไม่ถึง

อย่างไรก็ตาม ยังมีผลการวิจัยที่ผู้วิจัยพบว่าน่าสนใจ นั่นก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษกับลักษณะทางประชากร ซึ่งพบว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน แต่สังกัดของโรงเรียน แผนการศึกษาและเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีการเปิดรับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่ศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าโรงเรียนรัฐบาลมีการสนับสนุนให้นักเรียนมีการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ เป็นส่วนเสริมนอกเหนือจากตำราเรียน มากกว่าโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในส่วนของแผนการเรียนพบว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายในแผนศิลป์-ภาษา และ ศิลป์-คำนวณ มีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมปลายแผนวิทย์-คณิต ซึ่งผลที่ได้ก็เป็นไปตามรูปแบบการเรียนการสอน กล่าวคือ แผนศิลป์-ภาษา จะต้องเน้นวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหลัก ตามด้วยวิชาภาษาต่างประเทศอีก 1 ภาษา ส่วนแผนศิลป์-คำนวณ ก็จะเน้นวิชาคณิตศาสตร์เป็นหลักและวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชารอง ในส่วนของแผนวิทย์-คณิต จะเน้นหนัก

ที่วิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ และเรียนวิชาภาษาอังกฤษในสัดส่วนที่น้อยกว่าสองแผนการเรียนแรกที่กำลังจะมา จึงทำให้แผนวิทย์-คณิตมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษน้อยกว่าแผนศิลป์-ภาษา และแผนศิลป์-คำนวณ ด้านเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือนกับการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ย 3,501-4,500 บาทต่อเดือนมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 1,500 บาท เงินที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือนมีส่วนสัมพันธ์กับการเลือกเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่าสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนี้จะมีราคาไม่แพงมากนัก แต่สำหรับนักเรียนที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 1,500 บาทนั้นถือว่าเป็นอุปสรรค เพราะเนื่องจากได้รับเงินจากผู้ปกครองน้อยอยู่แล้ว ถ้ายังต้องรับภาระในการซื้อมาอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ นักเรียนกลุ่มนี้ก็คงเลือกที่จะไม่ซื้อสิ่งพิมพ์ประเภทนี้มาอ่าน และอาจทดแทนด้วยการเปิดรับสื่ออื่น ๆ ที่ไม่ต้องเสียเงินซื้อ เช่น สื่อโทรทัศน์ เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายโดยรวมแล้ว อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์ในประเด็นต่าง ๆ พบว่าการใช้ประโยชน์จากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับมาก มีถึง 7 ประเด็น โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ อันดับที่ 1 ใช้เป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน อันดับที่ 2 ได้รับความเพลิดเพลิน อันดับ 3 เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อันดับ 4 ได้รับความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษ อันดับที่ 5 มีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 ประเด็น คือ ทำให้สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้น เป็นการทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิม และเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีราคาไม่แพง อันดับ 6 ได้รับทราบสาระความบันเทิงที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา และอันดับ 7 เป็นความรู้เสริมในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย

ส่วนการใช้ประโยชน์จากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง มี 9 ประเด็น โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ เพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นความรู้เสริมในการทำงานในอนาคต ได้รู้เกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น เป็นความรู้เสริมในการศึกษาต่อต่างประเทศ ใช้ข่าวสารที่ได้อ่านเป็นหัวข้อ

สนทนา ประเด็นอื่น ๆ และได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านการศึกษาที่สถาบันต่าง ๆ จัดขึ้น

สรุปได้ว่าการใช้ประโยชน์จากสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายนั้นเป็นไปเพื่อเป็นความรู้เสริมนอกห้องเรียน เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อให้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเป็นสื่อที่มีราคาไม่แพง โดยการใช้ประโยชน์ในประเด็นเหล่านี้มีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันมาก จนอาจกล่าวได้ว่าการใช้ประโยชน์จากประเด็นดังกล่าวในปริมาณที่ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายมีการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ โดยมุ่งนำไปใช้ประโยชน์ในโอกาสอันใกล้ กล่าวคือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่ได้รับในห้องเรียน และเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งต่างจากผลการวิจัยของศุภนิตย์ วงศ์ทางสวัสดิ์ (2542) ที่พบว่าผู้อ่านใช้ประโยชน์จากการอ่าน ในประเด็นของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเป็นอันดับแรก ซึ่งผลที่แตกต่างกันนี้ ผู้วิจัยคาดว่าอาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่างกัน กล่าวคืองานวิจัยของศุภนิตย์ วงศ์ทางสวัสดิ์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือสมาชิกที่บอกรับหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ สตีวเด้นท์ วีคลี่ และนิตยสารเนชั่นจูเนียร์ แบบรายปี กับกลุ่มนักเรียนที่อ่านตามโรงเรียน ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลายในด้านระดับการศึกษา ในขณะที่งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งศึกษาที่กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมปลายแต่เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น จึงทำให้การใช้ประโยชน์ในอันดับแรกเพื่อมุ่งเสริมความรู้ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยต่อไป

อีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ ช่วงเวลาของการเก็บข้อมูล เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลในช่วงที่นักเรียนอยู่ระหว่างการสอบปลายภาค จึงอาจทำให้นักเรียนซึ่งอยู่ในภาวะการเตรียมตัวสอบเล็งเห็นประโยชน์ของการอ่านเพื่อเป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนเป็นอันดับแรกเป็นสำคัญ ซึ่งถ้าทำการเก็บข้อมูลในช่วงเวลาอื่น อาจทำให้ผลที่ได้แตกต่างไปจากนี้ กล่าวคือ ผลของการใช้ประโยชน์จากสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินอาจจะอยู่ในอันดับแรก

3. ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครมีความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาความพึงพอใจในประเด็นต่าง ๆ พบว่าความพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาที่อยู่ในระดับมาก มีเพียง 7 ประเด็นจาก 18 ประเด็น เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ อันดับ 1 ได้รับความเพลิดเพลิน อันดับ 2 มี 2 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ รู้

ความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น และได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน อันดับ 3 ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อันดับ 4 สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้น อันดับ 5 ได้รับสาระความบันเทิงที่ สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา และอันดับ 6 ทำให้เขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น

ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ อีก 11 ประเด็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย มีดังนี้ ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้ ถูกต้องมากขึ้น ความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมแน่นยิ่งขึ้น มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย รู้ เกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการทำงานในอนาคต ได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอก ประเทศ ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาต่อต่างประเทศ รู้สึกว่าตนเองเป็นคน เก่งและทันสมัย ได้รับการยอมรับจากเพื่อนว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ทราบ ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านการศึกษาที่สถาบันต่าง ๆ จัดขึ้น มีหัวข้อสนทนา และประเด็น อื่น ๆ

ผลการวิจัยที่ได้ พบว่าการใช้ประโยชน์กับความพึงพอใจไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือมีความแตกต่างกันทางด้านลำดับที่ โดยนักเรียนชั้นมัธยมปลายมีการใช้ประโยชน์จากการได้รับความเพลิดเพลินในระดับมากเป็นอันดับสอง แต่มีความพึงพอใจมากเป็นอันดับแรก ในขณะที่ การใช้ประโยชน์เพื่อเป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากที่เรียนในห้องในระดับมากเป็นอันดับแรก แต่กลับมีความพึงพอใจมากเป็นอันดับสอง แต่สิ่งที่ได้อภิปรายไว้ในส่วนของการใช้ประโยชน์ว่า ค่าเฉลี่ยในประเด็นต่าง ๆ มีความใกล้เคียงกันมากหรือมีความแตกต่างกันน้อยมาก นอกจากนี้ ความพึงพอใจในประเด็นของการรู้ความหมาย วิธีใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้นกลับ เพิ่มขึ้นมาอยู่ในระดับมาก ทั้งที่ในส่วนของการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง และที่น่า สังเกตอีกประเด็นหนึ่งก็คือ นักเรียนชั้นมัธยมปลายมีการใช้ประโยชน์ในประเด็นเป็นความรู้ เสริมในการสอบแข่งขันมหาวิทยาลัยในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจในประเด็นนี้ในระดับปาน กลาง

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการ พัฒนาภาษา

จากแบบสอบถามที่แจกออกไป 430 ชุด ได้มีกลุ่มตัวอย่างที่ได้เขียนความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษกลับมาจำนวน 40 คน โดย ผู้วิจัยได้ทำการแยกประเด็นต่าง ๆ และจัดประเภทความคิดเห็นและข้อเสนอแนะออกได้เป็น 3

ประเภท คือ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านเนื้อหา ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านรูปแบบ และความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านส่งเสริมการอ่าน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านเนื้อหา พบว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายมีความต้องการให้มีคำศัพท์ที่แปลเป็นภาษาไทยไว้ข้าง ๆ มากที่สุด โดยให้ความเห็นว่ากรณีที่ไม่มีคำศัพท์ภาษาไทยไว้ทำให้การอ่านเพิ่มความยุ่งยากมากขึ้น เพราะต้องเปิดพจนานุกรมตลอดเวลาที่ไม่เข้าใจคำศัพท์ เนื่องจากไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ จึงทำให้รู้สึกเบื่อ และท้อถอยในที่สุด รองลงมาคือต้องการให้มีส่วนของเนื้อเพลงภาษาอังกฤษเพิ่มเติมมากขึ้น โดยให้เหตุผลว่าเนื้อเพลงภาษาอังกฤษช่วยให้เข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้นและจดจำคำศัพท์ได้มากขึ้น ซึ่งถือเป็นการเรียนรู้ทางอ้อมที่มีรูปแบบที่ไม่น่าเบื่อ ในอันดับที่สามมี 2 ประเด็นเท่ากันคือ ต้องการคำศัพท์แปลก ๆ หรือคำแสลงที่ใช้ในภาษาพูด และต้องการให้มีการสอนหลักไวยากรณ์และบทเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ซึ่งจะเห็นได้ว่าความต้องการในเนื้อหาที่ยังคงเป็นไปเพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะให้มีการเพิ่มเนื้อหาในส่วนของการสอบเอ็นทรานซ์มากขึ้น โดยเสนอให้มีการให้คำอธิบายคำเฉลยเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะให้เพิ่มส่วนเนื้อหาทางด้านเกมส์ภาษาอังกฤษ และต้องการให้มีเนื้อหาด้านบันเทิง ไม่วิชาการมากนัก สรุปได้ว่าความต้องการในด้านเนื้อหาที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายต้องการส่วนมาก เป็นเนื้อหาทางด้านเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษ โดยมุ่งที่เนื้อหาที่มีประโยชน์ด้านการศึกษา โดยทั้งนี้ก็ยังมีความต้องการในด้านบันเทิงควบคู่ไปด้วย แต่ก็มีในสัดส่วนเพียงเล็กน้อย

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านรูปแบบ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายต้องการให้รูปแบบที่น่าเสนอเนื้อหาจัดทำโดยการพิมพ์เป็นการดูที่เป็นบทสนทนา เพื่อลดความเคร่งเครียด และความเป็นวิชาการของเนื้อหาลง อีกทั้งยังช่วยดึงดูดความสนใจให้อ่านมากกว่าการทำเป็นบทความแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังเสนอให้สิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษมีรูปแบบการพิมพ์สีสวย เพราะจะทำให้หน้าอ่านมากขึ้น และไม่ดูจืดชืดอีกด้วย และถ้าเป็นไปได้ก็อยากให้มีพิมพ์ด้วยกระดาษคุณภาพดี ๆ ส่วนในประเด็นสุดท้ายก็คือต้องการให้มีรูปภาพประกอบการอธิบายความหมายเพื่อให้เข้าใจมากขึ้น เพราะบางครั้งรู้ความหมายของศัพท์ แต่นึกภาพไม่ออก เพราะไม่เคยเห็น ถ้าได้เห็นภาพก็จะทำให้เข้าใจมากขึ้น สรุปได้ว่าความต้องการด้านรูปแบบเป็นไปในลักษณะของภาพการ์ตูน อาจจะเป็นเพราะนักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น จึงเกิดความคุ้นเคยและชอบลักษณะการนำเสนอแบบภาพการ์ตูน จึงมีความคิดเห็นว่าสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษก็ควรทำเช่นนั้นบ้างเพื่อดึงดูดความสนใจ โดยเฉพาะถ้ามีการเพิ่มสีสันเข้าไปจะยิ่งทำให้หน้าอ่านมากขึ้น

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการอ่าน นักเรียนชั้นมัธยมปลายมีข้อเสนอแนะว่าโรงเรียนควรเข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากตำราเรียนมากขึ้น โดยมีความเห็นว่าโรงเรียนควรมีการบอกรับเป็น

สมาชิกสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษเหล่านี้ไว้ที่ห้องสมุดของโรงเรียนมากขึ้น นอกจากนี้นักเรียนชั้นมัธยมปลายยังมีความเห็นว่าสิ่งพิมพ์ที่ขายอยู่ในปัจจุบันยังคงมีราคาแพง ควรจะมีราคาถูกกว่าที่ขายในปัจจุบัน และ อยากให้มีจำหน่ายตามท้องตลาดเพิ่มมากขึ้น เพราะหาซื้อยาก สรุปได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายต้องการให้โรงเรียนเข้ามามีบทบาทผลักดันและกระตุ้นให้นักเรียนมีการอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในพัฒนาภาษาอังกฤษมากขึ้น และถึงแม้ว่าสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษจะมีราคาต่ำกว่าสื่อสิ่งพิมพ์จำพวกนิตยสารต่าง ๆ และหนังสือการ์ตูน แต่นักเรียนก็ยังคงมีความเห็นว่ามีความแพง และจากสาเหตุดังกล่าวอาจทำให้นักเรียนชั้นมัธยมปลายมีการซื้อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในปริมาณน้อย

จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั้งสามด้านที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยพอจะสรุปลักษณะสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษที่จะทำให้นักเรียนชั้นมัธยมปลายสามารถใช้ประโยชน์และเกิดความพึงพอใจได้สูงสุด ดังนี้คือ สิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษนี้จะต้องคงความรู้ทางด้านวิชาการ ได้แก่ ความรู้ทางด้านศัพท์ / แสลงไวยากรณ์ และข้อสอบเอ็นทรานซ์พร้อมคำอธิบายเฉลยเอาไว้โดยสอดแทรกเนื้อหาด้านบันเทิง เช่น เนื้อเพลงต่างประเทศ โดยให้มีการนำเสนอในรูปแบบการ์ตูนเพื่อทำให้ง่ายต่อการอ่าน ซึ่งถ้ามีสีสันได้ก็จะทำให้สิ่งพิมพ์มีความน่าสนใจ สะดุดตาและทำให้อยากอ่านมากขึ้น ซึ่งทั้งนี้ปัจจัยที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนชั้นมัธยมปลายอ่านสิ่งพิมพ์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ก็คือ ขยายในราคาที่ไม่แพงนัก และมีช่องทางจำหน่ายที่มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยโรงเรียนอาจเข้ามาช่วยในลักษณะของการบอกรับเป็นสมาชิกไว้ในห้องสมุดเพื่อให้นักเรียนได้อ่านในยามว่าง

5. การทดสอบสมมติฐาน

5.1 การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน แต่เป็นความสัมพันธ์ระดับต่ำถึงต่ำมาก กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมปลายมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษน้อย จึงทำให้มีการใช้ประโยชน์จากสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษน้อยตามไปด้วย

แต่เมื่อทำการจับคู่ระหว่างการเปิดรับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษโดยจำแนกตามสิ่งพิมพ์แต่ละชนิดกับการใช้ประโยชน์ จะพบว่าความสัมพันธ์สูงสุด 3 อันดับแรก คือ

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับการใช้ประโยชน์จากนิตยสาร เนชั่น จูเนียร์มีความสัมพันธ์สูงสุด 0.227 อันดับสอง ก็คือความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับการใช้ประโยชน์จากคอลัมน์ Learn English ในหนังสือ เดอะเนชั่นพบว่ามีความสัมพันธ์ 0.207 อันดับที่สามคือความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับการใช้ประโยชน์จากหนังสือพิมพ์ บางกอกโพสต์ สตีวเดนท์ วีคลี่ มีความสัมพันธ์อยู่ที่ระดับ 0.196

เมื่อเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ทั้งสามชนิด คือ นิตยสาร เนชั่น จูเนียร์ คอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น และหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ สตีวเดนท์ วีคลี่กับอันดับการใช้ประโยชน์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 5 อันดับแรกดังนี้ คือ เป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน ได้รับความเพลิดเพลิน เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น ทำให้สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้น ช่วยทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิม และเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีราคาไม่แพง ผลที่ได้พบว่าการใช้ประโยชน์มีความสอดคล้องกับการนำเสนอทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบของสิ่งพิมพ์ทั้ง 3 ชนิด ดังนี้

ในด้านเนื้อหา นิตยสารเนชั่น จูเนียร์ มีการนำเสนอเนื้อหาประเภทบันเทิงมากที่สุด รองลงมาคือประเภทสารคดีและเรื่องน่าสนใจ ส่วนคอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น มีการนำเสนอเนื้อหาประเภทคำศัพท์และกลุ่มคำศัพท์ สำนวน และแบบฝึกหัดทดสอบความเข้าใจภาษาอังกฤษจากการอ่าน และหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ สตีวเดนท์ วีคลี่ มีการนำเสนอเนื้อหาด้านประเภทสารคดี เรื่องน่าสนใจมากที่สุด รองลงมาเป็นข่าวสังคม

ในด้านรูปแบบ นิตยสารเนชั่นจูเนียร์ พิมพ์ 4 สีบนหน้าปกกระดาษอาร์ต และในตัวเล่มก็ใช้กระดาษธรรมดา พิมพ์ทั้งขาว-ดำ และ 4 สี ส่วนหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ สตีวเดนท์ วีคลี่ พิมพ์ 4 สีเฉพาะ โดยคอลัมน์ Learn English ก็มีรูปแบบการนำเสนอโดยการใช้รูปภาพการ์ตูนในบางครั้ง อีกทั้งตัวอักษรที่พิมพ์ก็ไม่เป็นทางการจนเกินไป ทำให้น่าอ่าน

สรุปได้ว่าสิ่งพิมพ์ทั้งสามชนิดมีการนำเสนอเนื้อหาและรูปแบบที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ อีกทั้งราคาก็อยู่ในระดับที่ไม่แพงจนเกินไปคือ ระหว่าง 10-20 บาท จึงทำให้นักเรียนมีการเปิดรับมากกว่าและใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ มากกว่าสิ่งพิมพ์ชนิดอื่น ๆ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับการใช้ประโยชน์จากสิ่งพิมพ์ชนิดอื่น ๆ ที่เหลือ ได้แก่ คอลัมน์ Improving Your English with the Bangkok Post ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ นิตยสาร Idea นิตยสาร Future และนิตยสาร Advisor 2000 จัดอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า สิ่งพิมพ์เหล่านี้มีข้อด้อยกว่าสิ่งพิมพ์ 3 ชนิดที่กล่าวไปข้างต้น ซึ่งข้อด้อยในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

คอลัมน์ Improving Your English with the Bangkok Post ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ นั้นถึงแม้ราคาจะไม่แพง และมีเนื้อหาหลากหลาย แต่เนื้อหาที่น่าสนใจค่อนข้างยาก จึงเหมาะสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย และคนทำงานมากกว่า ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าตัวเนื้อหาของคอลัมน์นั่นเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเปิดรับของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จึงทำให้โอกาสที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายจะเลือกเปิดรับสื่อชนิดนี้เพื่อเป็นความรู้เสริมการเรียนนอกห้องเรียนนั้นจึงเป็นไปได้น้อย

นิตยสาร Idea นิตยสาร Future และนิตยสาร Advisor 2000 มีการนำเสนอเนื้อหาที่ค่อนข้างเป็นวิชาการในปริมาณค่อนข้างมาก คือมีการบทความด้านต่าง ๆ ที่คัดมาจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษทั้งที่ผลิตในประเทศและต่างประเทศ นิตยสารต่างประเทศ และมีเนื้อหาฉบับบันเทิงค่อนข้างน้อย อีกทั้งการจัดรูปเล่มก็ยังไม่ดึงดูดให้อ่าน และในด้านราคา ทั้งนิตยสาร Future และนิตยสาร Advisor 2000 ก็มีราคาแพงกว่า คือมีราคาอยู่ระหว่าง 20-25 บาท และถึงแม้นิตยสาร Idea จะมีราคา 15 บาท แต่เมื่อเทียบกับปริมาณแล้วค่อนข้างแพง

จากข้อต่อของสิ่งพิมพ์ 4 ชนิดข้างต้นที่ผู้วิจัยได้อภิปรายไปนั้น อาจทำให้ความสัมพันธ์ของการเปิดรับกับการใช้ประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์ทั้ง 4 ชนิดในหมู่นักเรียนชั้นมัธยมปลายอยู่ในระดับต่ำมากนั่นเอง

5.2 การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งก็ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก กล่าวคือนักเรียนชั้นมัธยมปลายมีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษน้อย จึงทำให้มีความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษน้อยตามไปด้วย

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับความพึงพอใจโดยจำแนกตามชนิดของสิ่งพิมพ์ จะพบความสัมพันธ์สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับความพึงพอใจจากนิตยสาร เนชั่น จูเนียร์สูงสุด คือ 0.236 ต่อมาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับความพึงพอใจจากคอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์ เดอะ เนชั่น โดยมีความสัมพันธ์ที่ระดับ 0.217 และความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับกับความพึงพอใจจากหนังสือพิมพ์ สติวเด้นท์ วีคลี่ ที่ระดับ 0.151

จากการเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาในสื่อสิ่งพิมพ์ทั้ง 3 ชนิดกับอันดับความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 5 อันดับ ได้แก่ ได้รับความเพลิดเพลิน รู้ความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้น และได้รับสาระความบันเทิงที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา พบว่าผลที่ได้สอดคล้องกับเนื้อหาที่นำเสนอในสิ่งพิมพ์ทั้งสามประเภทตามที่ได้อภิปรายไปก่อนหน้าในสมมติฐานที่ 1

5.3 การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก กล่าวคือ เมื่อมีการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมาก ก็จะมี ความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมากตามไปด้วย

ผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 3 ข้อ พบว่ามีความสอดคล้องและไปในแนวทางเดียวกัน โดยทั้ง 3 ข้อมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก ทั้งนี้ผลของสมมติฐานทั้งสามข้อนี้มีความสอดคล้องกับทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ ซึ่ง แคทซ์และคณะ (Katz and others : 1974) ได้ให้คำอธิบายเอาไว้ว่า ผู้รับสารแต่ละคนมีสภาพทางสังคมและจิตใจที่แตกต่างกันจึงมีความต้องการต่าง ๆ รวมถึงความต้องการมีความรู้ ความเข้าใจ ในสภาวะแวดล้อมของตนและความต้องการได้รับความแตกต่างกัน ทำให้มีความคาดหวังจากแหล่งข่าวหรือสื่อมวลชนว่าจะสามารถสนองความต้องการเหล่านั้นได้อย่างพึงพอใจ และมีการเปิดรับสารจากสื่อมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ กัน ซึ่งส่งผลให้เกิดความพึงพอใจตามต้องการ หรือผลอื่น ๆ ที่บางครั้งมิได้คาดหมายมาก่อน โดยทั้งนี้สามารถนำมาสรุปกับงานวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมปลายซึ่งอยู่ในภาวะที่ต้องแข่งขันกับตนเองและคนรอบข้างเพื่อให้มีศักยภาพในด้านภาษาอังกฤษเพื่อจะได้นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการทำให้ตนเองได้เปรียบไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา หรือหน้าที่การงานในอนาคต จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมปลายเกิดความต้องการพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษ โดยเลือกเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษที่มีราคาไม่แพงนัก โดยมีการใช้ประโยชน์จากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ เช่น ได้ใช้เป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน ได้รับความเพลิดเพลิน ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การได้รับความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น เป็นต้น และพบว่าเกิดความพึงพอใจจากการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการ

พัฒนาภาษาอังกฤษในด้านการได้รับความเพลิดเพลิน ได้รู้ความหมายและวิธีใช้คำศัพท์
 สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น และได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้อง
 เรียน รวมไปถึงการได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นต้น นอกจากนี้การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ที่
 ความรู้ภาษาอังกฤษ ยังอาจได้รับผลที่ไม่ได้คาดมาก่อนจาก เช่น การได้รับการยอมรับจาก
 เพื่อน ๆ ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดี หรือ การทำให้มีหัวข้อในการสนทนา อีกด้วย

ข้อเสนอแนะต่อผู้ผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

จากงานวิจัยชิ้นนี้พบว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ใน
 การพัฒนาภาษาอังกฤษในระดับต่ำมาก ทั้งที่ผลการวิจัยของการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
 จากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนี้อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วผู้
 วิจัยพบว่า การที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษา
 ภาษาอังกฤษในระดับต่ำมากนั้นประการหนึ่งน่าจะมาจากตัวสื่อสิ่งพิมพ์เอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สรุปข้อ
 เสนอแนะที่คาดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษา
 ภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป อีกทั้งยังเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของนักเรียนซึ่ง
 เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยจะขอแบ่ง
 ออกเป็นประเด็นดังนี้

1. ให้คงปริมาณเนื้อหาทางด้านวิชาการ โดยเฉพาะเนื้อหาด้านคำศัพท์ คำแสดง
 ไวยากรณ์ และข้อสอบเอ็นทรานซ์ แต่ควรมีคำแปลและคำอธิบายเป็นภาษาไทยประกอบเพื่อ
 ให้นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อยสามารถอ่านเข้าใจได้ โดยให้มีเนื้อหาที่หลากหลาย
 กล่าวคือมีความยากง่ายแตกต่างกันไป เพื่อให้นักเรียนไม่รู้สึกที่ต้องใช้ความพยายามมากเกินไป
 ในการอ่าน เพราะอาจทำให้นักเรียนเกิดความถ้อยท้อและเลิกอ่านในที่สุด
2. ในส่วนของเนื้อหาด้านบันเทิง จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายมีความ
 สนใจในเนื้อหาที่เกี่ยวกับเนื้อเพลงต่างประเทศมาก ดังนั้นผู้ผลิตจึงน่าจะพิจารณาที่จะนำความ
 สนใจด้านนี้มาเป็นตัวนำไปสู่เนื้อหาทางด้านวิชาการ โดยอาจจัดให้มีคอลัมน์เรียนภาษาอังกฤษ
 จากเพลง และสอดแทรกความรู้ภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ เช่น ด้านคำศัพท์ สำนวน คำแสดง
 และหลักไวยากรณ์ เป็นต้น ซึ่งในการนี้ควรใส่คำออกเสียงที่ถูกต้องไว้ในวงเล็บเพื่อให้นัก
 เรียนออกเสียงได้ถูกต้อง ถือเป็นความช่วยเหลือพัฒนาทักษะด้านการพูดผ่านการอ่านได้ด้วย
3. เพื่อเป็นการกระตุ้นกลุ่มผู้อ่านที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลายให้หันมาเปิดรับสื่อสิ่ง
 พิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษมากขึ้น ผู้ผลิตควรจะทำใบแทรกที่รวบรวมคำ
 ศัพท์ที่เป็นหมวดหมู่เดียวกันสอดไปกับตัวเล่ม เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้นักเรียน โดย
 เฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่กำลังจะเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยเนื่องจากใบแทรกที่จัด

ทำขึ้นจะมีประโยชน์ต่อนักเรียนชั้นมัธยมปลายและผู้อ่าน เพราะสามารถเก็บรวบรวมเป็นคลังศัพท์เพื่อใช้เป็นแหล่งอ้างอิง และพกติดตัวไว้สำหรับท่องจำเวลาว่างได้

4. ในด้านรูปแบบ ควรมีรูปภาพ หรือการ์ตูนตอนสั้น ๆ คั่นในแต่ละคอลัมน์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย และไม่รู้สึกเครียดกับเนื้อหาวิชาการที่น่าเบื่อ นอกจากนี้ ตัวหนังสือที่ใช้ก็ควรจะไม่เป็นทางการ เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกว่าการอ่านแตกต่างจากตำราเรียน โดยทั้งนี้อาจใช้สีสันทันเข้ามาช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

5. แม้ว่าราคาของสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษที่จำหน่ายตามท้องตลาดในปัจจุบันนี้จะมีราคาถูกลงและเหมาะสมดีอยู่แล้ว แต่ก็ยังพบว่ามีโรงเรียนเปิดรับในปริมาณที่ต่ำ ผู้ผลิตจึงน่าจะทำการส่งเสริมการตลาดเพื่อขยายฐานผู้อ่านให้เพิ่มขึ้น ซึ่งโรงเรียนน่าจะเป็นเป้าหมายหลักที่ผู้ผลิตควรให้ความสนใจ โดยผู้ผลิตอาจยื่นข้อเสนอให้กับโรงเรียนว่า ถ้าทางโรงเรียนบอกรับสมาชิก 1 ปี ทางโรงเรียนก็จะได้รับนิตยสารฟรีอีก 1 เดือน ซึ่งวิธีการนี้ก็จะเป็นการช่วยทางอ้อมให้นักเรียนได้อ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษที่โรงเรียน ถ้านักเรียนไม่มีทุนทรัพย์พอที่จะสมัครเป็นสมาชิคนิตยสารหรือสิ่งพิมพ์เหล่านี้

ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน

1. โรงเรียนควรบอกรับเป็นสมาชิกสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษไว้ประจำห้องสมุดให้นักเรียนได้อ่านในยามว่าง และควรมีนโยบายในการกระตุ้นให้นักเรียนอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษเป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน โดยการมอบหมายให้ชมรมภาษาอังกฤษของโรงเรียนได้จัดให้มีการแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษ โดยเนื้อหาที่จะนำมาถามเป็นเนื้อหาที่นำมาจากสิ่งพิมพ์เหล่านี้

2. ห้องสมุดของโรงเรียนควรมีนโยบายให้นักเรียนยืมสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษฉบับเก่า ๆ กลับบ้านไปอ่านทบทวน โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนที่มีงบน้อย ไม่สามารถซื้อสิ่งพิมพ์เหล่านี้มาอ่านเองได้

3. คุณครูควรนำเนื้อหาบางส่วน เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับบทเพลง / ภาพยนตร์ต่างประเทศ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายให้ความสนใจมากที่สุด มาเป็นกิจกรรมสอดแทรกในการสอน นอกเหนือจากการเรียนการสอนจากตำราเรียนเพียงอย่างเดียว เพื่อให้ให้นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อ และกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเป็นความรู้เสริมอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีถึงดีมาก และมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาว่าการที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายกลุ่มนี้มีผลการเรียนภาษาอังกฤษดีนั้นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษมีส่วนสนับสนุนหรือไม่อย่างไร และนักเรียนกลุ่มนี้มีการเลือกเปิดรับเนื้อหาส่วนใดเป็นพิเศษ นอกจากนี้ควรทำการศึกษากลุ่มผู้ผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในส่วนของกำหนัดเนื้อหาด้วย
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ กับสื่อมวลชนแขนงอื่น ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุที่ผลิตรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายมีการเปิดรับสื่อเหล่านี้ต่างกันอย่างไร มีการใช้ประโยชน์และเกิดความพึงพอใจในประเด็นต่าง ๆ ที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลทางด้านการตลาดให้กับผู้ผลิตสื่อต่าง ๆ ต่อไป
3. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาที่นำเสนอบนสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษว่ามีเนื้อหาหลากหลาย และยากง่าย แตกต่างกันอย่างใด และเนื้อหาประเภทใดเหมาะกับกลุ่มผู้อ่านที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลาย เพื่อเป็นข้อมูลให้กับครู อาจารย์ และผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในการเลือกนำเนื้อหาที่เหมาะสมมาใช้สอนเป็นความรู้เสริมในห้องเรียนต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2543, 2543
- กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. การแปลงแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544, 2541
- ก่อ สวัสดิพิพานิชย์. การใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษา, สอนอย่างร่วมสมัย...ให้ใส่ใจสื่อมวลชน. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร, 2534
- กลุ่มพัฒนาสารสนเทศ กองทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ. สถิติการศึกษาเอกชนปีการศึกษา 2542, 2542
- ชนิษฐา กิตติตระกูลกาล. การนำเสนอ การใช้ประโยชน์ และทักษะเกี่ยวกับการสำรวจสาธารณสมบัติในหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537
- ชนิษฐา เบญจาทิกุล. ทัศนคติ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมต่อรายการสารคดี: ศึกษาเฉพาะกรณีรายการหนึ่งในร้อย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- ขวัญเรือน กิตติวัฒน์. แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร. พลศาสตร์ของการสื่อสาร หน่วยที่ 2. นนทบุรี:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.
- จันดารา อุดมสิน. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้อ่านบทวิเคราะห์การเมืองของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและข่าวสด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541
- จำนง วิบูลศรี และดวงทิพย์ วรพันธุ์. รายงานการวิจัยเรื่องหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษในประเทศไทย. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525

- ชยุตรา ศิริไกรวัฒนวงศ์. พฤติกรรมกรเปิดรับ การคาดหวังประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้อ่านนิตยสารแนวธรรมะและแนวอิทธิปาฏิหาริย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ดรุณี หิรัญรักษ์. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- นรินทร์ บุญชู. การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- นันทวัน กิจธนาเจริญ. การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจจากข่าวสารและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรบริโภคในชีวิตประจำวันของประชาชนกรุงเทพมหานครในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- บุญส่ง แก้วรากมูช. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรอ่านหนังสือพิมพ์รายวันกับการนำเอาเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- เบญจา รุ่งเรืองศิลป์ และคนอื่น ๆ. ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ : บทวิเคราะห์และตรวจค้นค้นเรื่องประจำปี 2529. กรุงเทพมหานคร. หอสมุดกลาง, สถาบันวิทยบริการ, 2531
- ประมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ประพจน์ ณ บางช้าง. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเติบโตของหนังสือพิมพ์กีฬารายวัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539
- ปัทมาวดี หล่อวิจิตร. ทัศนคติ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมืองของผู้ชม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539
- พรสิทธิ์ พัฒนนานุรักษ์. การผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อการพัฒนา หน่วยที่ 13, การผลิตหนังสือพิมพ์ หน่วยที่ 12-15. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชานิเทศศาสตร์ 2530

- พีระ จิรโสภณ. เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.
- พีระ จิรโสภณ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน, เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร. หน่วยที่ 9-15. นนทบุรี:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- ภริตา โกเชก. การศึกษาความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแนวใหม่:ศึกษาเฉพาะกรณีรายการ "อี ฟอ ทิน". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.
- ภทินิดา พันธุมเสน. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของนักเรียนในโรงเรียนสตรีนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536
- มาลี บุญศิริพันธ์และ พงษ์ศักดิ์ พยัมิวิเชียร. การจัดทำนิตยสารและวารสาร หน่วยที่ 11, ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 8-15. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชานิเทศศาสตร์, 2531
- บุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การใช้สื่อมวลชนเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ. ทฤษฎี งานวิจัยและข้อเสนอต่อการศึกษานิเทศศาสตร์พัฒนาการ. วารสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- บุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- เยาวรัตน์ การพานิช และคณะ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษจากการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น (A Study of Achievement in English Reading Through Self-Directed Learning of Khon Kaen University First Year Students) ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น , 2542
- ลีนา ลีมอภิชาติ. ความคาดหวังและความพึงพอใจในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหงของนักศึกษาและบุคลากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535
- วิเชียร เกตุสิงห์. คู่มือการวิจัย การวิจัยเชิงปฏิบัติ, 2537.
- จิวัฒน์ ใจเที่ยง. การอ่านหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ:โอเดียนสโตร์, 2539.

ศิริชัย ศิริกายะและกาญจนา แก้วเทพ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ:ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ศุภนิตย์ วงศ์ทางสวัสดิ์. หนังสือพิมพ์ Bangkok Post Student Weekly เปรียบเทียบกับ นิตยสาร Nation Junior. รายงานวิชาสัมมนาการจัดการธุรกิจวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541

ศุภนิตย์ วงศ์ทางสวัสดิ์. ลักษณะเนื้อหา พฤติกรรมการอ่านและการใช้ประโยชน์ของเยาวชนไทยจากบางกอกโพสต์ สตีวเดนท์ วิกส์และเนชั่นจูเนียร์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542

สิริพร จิตรักษ์ธรรม. การเปิดรับและการใช้ประโยชน์ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารด้านธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจการส่งออก. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

สุชีลา เตชาภิวัฒน์พันธ์ุ. การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยครูจันทราเกษม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524

สุลวิทย์ เมฆมนโศศักดิ์. ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังประโยชน์และความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541

สุมาลี ชีโนกุล. ผลของภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540

สุภาพงษ์ ระรวยทรง. การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ และทัศนคติต่อการเสนอข่าวต่างประเทศทางสื่อมวลชนของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สุภารักษ์ จูตระกูล. การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ (recycle) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

เสถียร เขยประทับ. สื่อมวลชนกับการพัฒนาประเทศ. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526

เสถียร พันธรังษี และพิศิษฐ์ ชาวสารวัช. เสรีภาพและความรับผิดชอบในการใช้สื่อสิ่งพิมพ์. เอกสารการสอนความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 5 สาขาวิชานิเทศศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528

สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. สถิติการศึกษาของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543, 2543

สำราญ อรุณราชิต. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ ๕, บำรุงสาสน์, 2526

อนันต์ธนา อังกินันท์. บทบาทและหน้าที่ของสื่อสิ่งพิมพ์. เอกสารการสอนความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 4 สาขาวิชานิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528

อรารรณ วิจักขณะ. การเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533

อุษา จันทรประภาศ. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟังรายการวิทยุชุมชนของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535

ภาษาอังกฤษ

Baddock, Barry. SCOOP! Newspaper Materials for English Language Practice. Oxford: Pergamon Press, 1984.

Blumber J.G. and Elihu Katz. The Uses of Mass Communication: Current Perspective on Gratifications Research, United States of America, Sage Publication Inc., 1974.

Dale, Edgar, and O'Rourke, Joseph. Technique of Teaching Vocabulary. Menlo Park, California: The Benjamin/Comings Publishing Company, 1971.

Feather, John. A Dictionary of Book History. London: Routledge, 1988.

Klapper, Joseph T., The Effect of Mass Communication. Glencoe, Illinois: The Free Press, 1960.

McCombs, Maxwell and Becker, Lee B. Using Mass Communication Theory. N.Y.: Prentice Hall, 1979

Paneth, Donald. The Encyclopedia of American Journalism. New York: Facts on File, Inc., 1983.

Schramm, Wilbur, Man, Messages and Media: A Look at Human Communication. New York: Harper & Row Publishing, 1973.

Tooze, Ruth. Your children want to read : a guide for teachers and parents. Englewood Cliffs : Prentice-Hall, 1957

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้
ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ความร่วมมือของท่านโดยการตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาและการค้นคว้าวิจัยต่อไปในอนาคต

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ท่านเลือกหรือเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

(1) ชาย (2) หญิง

2. ปัจจุบันท่านอายุ.....ปี

3. ท่านกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น

(1) มัธยมศึกษาปีที่ 4 (2) มัธยมศึกษาปีที่ 5 (3) มัธยมศึกษาปีที่ 6

4. โรงเรียนที่ท่านกำลังศึกษาอยู่เป็น

(1) โรงเรียนรัฐบาล (2) โรงเรียนเอกชน (3) โรงเรียนสาธิต

5. แผนการเรียนที่ท่านศึกษาอยู่คือ

(1) แผนกวิทย์-คณิต (2) แผนกศิลป์-คำนวณ

(3) แผนกศิลป์-ภาษา (4) อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองโดยเฉลี่ยต่อเดือน

(1) ต่ำกว่า 1,500 บาท (2) 1,501-2,500 บาท

(3) 2,501-3,500 บาท (4) 3,501-4,500 บาท

(5) 4,501-5,500 บาท (6) มากกว่า 5,000 บาท

สำหรับเจ้า
หน้าที่

— — —
1 2 3

— 4

— 5 — 6

— 7

— 8

— 9

— 10

ตอนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

7. ปกติท่านอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษเหล่านี้โดย

- (1) ซื้อมาอ่านเอง / เป็นสมาชิก (2) ที่บ้านซื้อมาอ่าน
 (3) อ่านที่ห้องสมุด (4) ขอยืมจากเพื่อน

8. ท่านอ่านสิ่งพิมพ์ต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร

ชนิดของสิ่งพิมพ์	ทุกวัน	2-3 ครั้ง / สัปดาห์	สัปดาห์ ละครั้ง	มากกว่า 1 ครั้ง / เดือน	เดือน ละครั้ง	ไม่เคย อ่านเลย
8.1 คอลัมน์ Improving Your English with the Bangkok Post ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์						
8.2 คอลัมน์ Learn English ในหนังสือพิมพ์เดอะ เนชั่น						
8.3 หนังสือพิมพ์สติวเด้นท์ วิกลี่						
8.4 นิตยสารเนชั่น จูเนียร์						
8.5 นิตยสาร Future						
8.6 นิตยสาร Idea						
8.7 นิตยสาร Advisor 2000						

9. ท่านอ่านสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างไร

- (1) อ่านตลอดทั้งคอลัมน์ / ทั้งเล่ม
 (2) อ่านเฉพาะส่วนที่สนใจ
 (3) อ่านอย่างคร่าว ๆ เพียงเพื่อรู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

สำหรับเจ้า
หน้า

__11

__12

__13

__14

__15

__16

__17

__18

__19

10 ท่านสนใจอ่านเนื้อหาจากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างไร

เนื้อหา	สนใจมากที่สุด	สนใจมาก	สนใจปานกลาง	เฉย ๆ	ไม่สนใจเลย	สำหรับเจ้าหน้าที่
10.1 คำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์						__20
10.2 ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย						__21
10.3 บทความที่ตัดตอนมาจากหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่างประเทศที่ให้ความรู้ทั่วไป เช่น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม สุขภาพ						__22
10.4 บทความสารคดี						__23
10.5 ข่าวสารทั่วไปทั้งภายในและภายนอกประเทศ						__24
10.6 ข่าวสารเกี่ยวกับแวดวงการศึกษา เช่น การให้ทุนการศึกษา, การรับสมัครเข้าร่วมกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ						__25
10.7 บทสัมภาษณ์ดารา นักร้อง บุคคลที่มีชื่อเสียง						__26
10.8 เนื้อหาเกี่ยวกับเพลง / ภาพยนตร์ต่างประเทศ						__27
10.9 การทำนายโชคชะตา						__28
10.10 เกมสื่อกฎภาษาอังกฤษ						__29
10.11 อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)						__30

ส่วนที่ 3 : การใช้ประโยชน์จากสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

การใช้ประโยชน์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
11.1 ได้รับความหมายและวิธีใช้คำศัพท์สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น						__31
11.2 ได้รู้เกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น						__32
11.3 ทำให้สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้น						__33
11.4 ช่วยทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิม						__34
11.5 ได้ทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอกประเทศ						__35

การใช้ประโยชน์ (ต่อ)

การใช้ประโยชน์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	สำหรับเจ้าหน้าที่
11.6 ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านการศึกษาที่สถาบันต่างๆ จัดขึ้น						__36
11.7 ได้ทราบสาระความบันเทิงที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา						__37
11.8 เป็นความรู้เสริมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน						__38
11.9 เป็นความรู้เสริมในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย						__39
11.10 เป็นความรู้เสริมในการศึกษาต่อต่างประเทศ						__40
11.11 เป็นความรู้เสริมในการทำงานในอนาคต						__41
11.12 ได้รับความเพลิดเพลิน						__42
11.13 เพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น						__43
11.14 เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีราคาไม่แพง						__44
11.15 เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์						__45
11.16 ใช้ข่าวสารที่ได้อ่านเป็นหัวข้อสนทนา						__46
11.17 ช่วยให้ตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัย						__47
11.18 อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)						__48

ส่วนที่ 4 : ความพึงพอใจสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
12.1 รู้ความหมายและวิธีใช้คำศัพท์สำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น						__49
12.2 รู้เกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ โครงสร้าง ประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น						__50
12.3 สามารถอ่านบทความภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้น						__51
12.4 ความรู้ภาษาอังกฤษเต็มแน่นยิ่งขึ้น						__52
12.5 ได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอกประเทศ						__53

ความพึงพอใจ (ต่อ)

ความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	สำหรับเจ้าหน้าที่
12.6 ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านการศึกษาที่สถาบันต่าง ๆ จัดให้มีขึ้น						__54
12.7 ได้รับสาระความบันเทิงที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา						__55
12.8 ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน						__56
12.9 ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน						__57
12.10 ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาต่อต่างประเทศ						__58
12.11 ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการทำงานในอนาคต						__59
12.12 ทำให้เขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น						__60
12.13 ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น						__61
12.14 ได้รับความเพลิดเพลิน						__62
12.15 มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น						__63
12.16 ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีราคาไม่แพง						__64
12.17 ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์						__65
12.18 มีหัวข้อสนทนา						__66
12.19 รู้สึกว่าตนเองเป็นคนเก่งและเป็นคนทันสมัย						__67
12.20 ได้รับการยอมรับจากเพื่อนว่าเป็นผู้มีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี						__68
12.21 อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)						__69

13. ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในประเด็นต่าง ๆ หรือไม่อย่างไร

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถามชุดนี้

ภาคผนวก ข.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม 0310/นิศ๗๐/อ.๑/๔๔

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑ กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย

เรียน ท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามในการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาว แสงพรทิ ภัทรกิจกุลธร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งนิสิตมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในการนี้จึงใคร่ขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จากทุกแผนการเรียน รวมทั้งสิ้น 45 คน (ชั้นละ 15 คน) ตอบแบบสอบถามในการวิจัยที่แนบมาด้วยแล้ว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

คณะนิติศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนดี บุญลือ)

หัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

โทร. 218-2130

ที่ ทม 0310/ว๒๗๕/๑๕ /44

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑ กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย

เรียน ท่านผู้อำนวยการ โรงเรียน บางปะกอกวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามในการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาว แสงรพี ภักธิกิจกุลธร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในการนี้จึงใคร่ขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จากทุกแผนการเรียน รวมทั้งสิ้น 45 คน (ชั้นละ 15 คน) คอบแบบสอบถามในการวิจัยที่แนบมาด้วยแล้ว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

คณะนิติศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนวดี บุญลือ)

หัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

โทร. 218-2130

ที่ ทม 0310/พศ๑๗ /๐๑๖/๔๔

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑ กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย

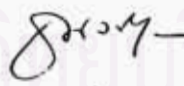
เรียน ท่านผู้อำนวยการ โรงเรียน เทพลีลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามในการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาว แสงรพี ภักธิกิจกุลธร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งนิสิตมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในการนี้จึงใคร่ขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จากทุกแผนการเรียน รวมทั้งสิ้น 45 คน (ชั้นละ 15 คน) คอบแบบสอบถามในการวิจัยที่แนบมาด้วยแล้ว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

คณะนิติศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนวัติ บุญลือ)
หัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
โทร. 218-2130

ที่ ทม 0310/ ๓๑๒๕ /๐๙๖ /๔๔

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑ กุมภาพันธ์ 2511

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย

เรียน ท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามในการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาว แสงรพี ภัทรกิจกุลธร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งนิสิตมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในการนี้จึงใคร่ขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จากทุกแผนการเรียน รวมทั้งสิ้น 45 คน (ชั้นละ 15 คน) ตอบแบบสอบถามในการวิจัยที่แนบมาด้วยแล้ว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

คณะนิติศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนวดี บุญลือ)

หัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

โทร. 218-2130

ที่ ทม 0310/พษ๕/๑๗/๕๔

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑ กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย

เรียน ท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนสายน้ำผึ้ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามในการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาว แสงรพี ภัทรกิจกุลธร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งนิสิตมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในการนี้จึงใคร่ขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จากทุกแผนการเรียน รวมทั้งสิ้น 45 คน (ชั้นละ 15 คน) คอบแบบสอบถามในการวิจัยที่แนบมาด้วยแล้ว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

คณะนิติศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนวัติ บุญลือ)

หัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

โทร. 218-2130

ที่ ทม 0310/พ.๑๕/๑๐/๔๔

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑ กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย

เรียน ท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดสุทธิวาราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามในการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาว แสงพร ภัทรกิจกุลธร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งนิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในการนี้จึงใคร่ขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จากทุกแผนการเรียน รวมทั้งสิ้น 45 คน (ชั้นละ 15 คน) ตอบแบบสอบถามในการวิจัยที่แนบมาด้วยแล้ว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

คณะนิติศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนวดี บุญลือ)

หัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

โทร. 218-2130

ที่ ทม 0310/พิน๓๔/๐๐๙/44

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑ กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย

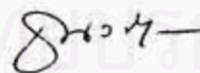
เรียน ท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนศรีอยุธยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามในการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาว แสงรพี ภัทรกิจกุลธร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งนิสิตมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในการนี้จึงใคร่ขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จากทุกแผนการเรียน รวมทั้งสิ้น 45 คน (ชั้นละ 15 คน) ตอบแบบสอบถามในการวิจัยที่แนบมาด้วยแล้ว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

คณะนิติศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนวดี บุญสิริ)

หัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

โทร. 218-2130

ที่ ทม 0310/นศทศ/๐๑๘/๔๔

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑ กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย
เรียน ท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามในการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาว แสงรพี ภัทรกิจกุลธร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งนิสิตมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในการนี้จึงใคร่ขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จากทุกแผนการเรียน รวมทั้งสิ้น 45 คน (ชั้นละ 15 คน) ตอบแบบสอบถามในการวิจัยที่แนบมาด้วยแล้ว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

คณะนิเทศศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนุตี บุญลือ)

หัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

โทร. 218-2130

ที่ ทม 0310/พศ๑๕/๐๖/44

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑ กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย

เรียน ท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนเขมะสิริอนุสรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามในการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาว แสงรพี ภัทรกิจกุลธร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งนิสิตมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในการนี้จึงใคร่ขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จากทุกแผนการเรียน รวมทั้งสิ้น 45 คน (ชั้นละ 15 คน) ตอบแบบสอบถามในการวิจัยที่แนบมาด้วยแล้ว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

คณะนิเทศศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนวดี บุญลือ)

หัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

โทร. 218-2130

ที่ ทม 0310/ พิพศ/๐๑๗/๕๔

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

๑ กุมภาพันธ์ 25๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย

เรียน ท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามในการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาว แสงรพี ภัทรกิจกุลธร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งนิสิตมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในการนี้จึงใคร่ขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จากทุกแผนการเรียน รวมทั้งสิ้น 45 คน (ชั้นละ 15 คน) ตอบแบบสอบถามในการวิจัยที่แนบมาด้วยแล้ว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

คณะนิติศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนุตี บุญลือ)

หัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

โทร. 218-2130

ภาคผนวก ค.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MONDAY MEDIA

Exercise Your English

www.nationmultimedia.com/edu

NetED@nationgroup.co

papers

Books on hold - Harry Potter takes to the silver screen

LONDON (Reuters) JK Rowling, whose tales of a rapid teenage wizard have sold 90 million in 43 languages, has produced a Potter story for the past four years. The author is heavily tied up with writing the first Harry Potter film, supervising publishing deals and writing two special series for charity.

Stephen Little, Rowling's agent said: "She is working as fast as she can and it is ready when it is. I think we would be looking at a 2002 publication date." The book's current working title is Harry Potter and the Order of the Phoenix.

The fever gripped children the world with the release of each new book. Rowling's rambunctious wizard at Hogwarts School of Witchcraft and Wizardry. As Potter titles caused queues to open at midnight and fans queued eagerly for a glimpse in security.

Rowling said Rowling, who has been garlanded with awards, was singlehandedly responsible for getting children to rediscover the joys of reading in the age of the computer.

She also waved her magic for Bloomsbury Publishing Plc whose profits rose by 120 per cent last year. The firm hailed Rowling's fourth book - "Harry Potter and the Goblet of Fire" - as the fastest selling book in history.

After their annual profits climbed to £100 million, Bloomsbury Chairman Nigel Newton said Potter is a long-term asset that will generate significant earnings.

The short-term film of book one, due for the end of the year, will trigger a huge amount of interest among those who have yet to

read the books, expanding the market significantly," he said. For the teenage sorcerer is currently making the transition to the silver screen with child actor Daniel Radcliffe playing the young wizard. Fans in the United States will see "Harry Potter and the Sorcerer's Stone" but the British version will retain the book's original book title of "Harry Potter and the Philosopher's Stone." An Internet trailer of the Harry Potter movie, screened recently, was testament to the diminutive wizard's global appeal. Pottermania has gripped both adults and children.

British Daniel Radcliffe was the lucky 11-year-old picked from hundreds of hopefuls to play Harry in the movie. Clips showed him hidden by his Muggle (non-wizard) aunt and uncle in an attempt to prevent him becoming a pupil at Hogwarts School. The film will be released in the US and the UK on November 16. The trailer can be found online at harrypotter.co.uk. Rowling has published four of the seven volumes planned in the Potter series. It has been sold in 200 countries.

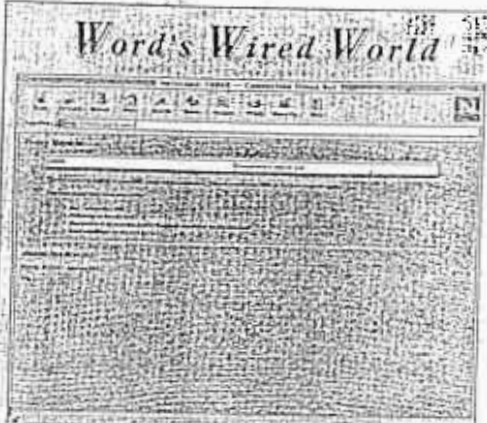
Style File

What's this story about: This story is about the world famous children's book hero, the one, the only ... Harry Potter. What does the headline mean? It means that there will be no new book out until after the film version is released. Style file: This is a feature story but with the amazing success of the books it could almost be considered news.

Questions

- How many languages have the Harry Potter books been translated into?
 - 90
 - 43
 - 200
 - 120
- How many countries have the books been sold in?
 - 90
 - 43
 - 200
 - 120
- How many Harry Potter books have been written so far?
 - one
 - two
 - three
 - four
- How many stories are planned?
 - four
 - five
 - six
 - seven
- Why is the author too busy to finish the next one?
 - she is overseeing the movie
 - she is supervising merchandise
 - she is writing two stories for charity
 - all of these
- When is the next book likely to come out?
 - later this year
 - next year
 - in two years
 - it may never come out
- How did the Bloomsbury chairman describe Harry Potter?
 - a very naughty boy
 - a clever creation
 - a long-term asset
 - a nice little earner
- How old is the actor who will play Harry in the movie?
 - eleven
 - twelve
 - thirteen
 - fourteen
- Which country does the lucky young actor come from?
 - the US
 - Britain
 - Canada
 - Thailand
- What is the name of Harry's school?
 - Hogwash
 - Hogbriath
 - Hogwart's
 - Hog the limelight

Internet

Contact Us:
www.parlo.com

About Us:
I have the curiosity of these guys. Since I first reviewed their site, many months ago, I have received the English lesson, using email that every day (even weekly). I have just received an email from the main man informing me that they have revamped the whole site. This level of communication deserves as much support as we can give to give us one going to attempt your holiday by bringing you the latest on a great site for people learning English. Parlo aims to meet the language learning needs outside of the classroom and centres all its activities around the three core areas of language, culture and life. The website are convinced that the best way to learn a language is to surround a student with the language, sights and sounds of its new culture. To create this environment they have developed what they call the "Virtual Immersion" technique and called for take visitors abroad without them having to leave home. This is the key to the site and it must be the gathering place for those interested in languages and world cultures.

Level:
Geared at whatever level you need. Obviously reading and comprehension skills need to be good enough to help you get around the various areas. But once there the content can be customised to meet your own particular level.

Content:
Parlo's members can learn a language, sample foreign music and television, chat with people all over the world, browse through products and services of interest, and access travel resources.

Teaching Style:
The site recognises that there is more than one way to learn a language: there are many different types of learners and every student has different learning needs. That is why Parlo offers a variety of ways for students to approach language learning from structured lessons in reading, grammar, vocabulary, and pronunciation, to their much less formal acquisition of music and chat rooms. Its holistic approach gives learners the opportunity to provide their own study program and experience language learning in a deeper and more meaningful way.

Cool Factor:
When you are studying English why not try your hand at Spanish, French, Italian or German? At the push of one world philosophy it also deals with these other global languages in as much detail as it does with English.

Fool Factor:
Another free site that insists on registration and then keeps throwing the registration form back at you. This is a minor irritant but once the server finally accepts your details promptly arrive in your email box.

Ease of Use:
Quite an easy site to navigate but as a "specialist" site specialising in so many different languages it can get a bit cluttered and occasionally you may find yourself clicking into one of the Spanish pages by mistake. No problems.

Level of interactivity:
Super diligent. Like me you can subscribe to the daily English by email lesson. Those of us with much busier schedules can opt for the twice-weekly newsletter. Chat rooms seem to be quite active and nearly every country in the world seems to be getting in on the action. A "Benefactor of a brilliant board" (This site also remembers your name and holds a cheeky welcome on arrival. Makes me wish I had registered as Harry Potter).

Killer Application:
This has to be the personal locker. The site provides online space for you to build your own vocabulary list, create your own flash cards and, most importantly store your own kind of music.

Links:
I couldn't find any. It seems Parlo is on a mission to take over the world and feels confident of doing this on its own. If any readers do manage to find where these guys stash their links do let us know. It would be interesting to see, who, if anybody, the Parlo posse would join hands with in their quest for World domination.

Technically Speaking:
If anything, this site is a little content heavy which does slow download times down noticeably. Fortunately, it avoids too many "bells and whistles" to further delay things.

Tell a friend:
This week we'll let one of the site users give you their opinion of the site. I found this week's site recently and think that you are doing such a great job. What a lot of help it has been to me!!! Thank you so much. The lessons are perfect for me and geared right to my level of expertise. I found a new job, started a vocabulary list, and am thoroughly enjoying all of it. Great job!!! - Mary
What's good for Mary, could also be good for you. Enjoy.

Vocabulary

fearless, daring **nerf**
 man who practices magic **magician**
 busy **occupied**
 to be responsible for; supervise **supervise**
 a, goods related to the movie such as T Shirts, **merchandise**
 what something is called while it is being **transition**
 a, a mythical bird that was said to have risen **phoenix**
 adj, usually **female**
 the study of magic (by females) **witchcraft**
 the study of magic (by males) **wizardry**
 really **truly**
 hidden **concealed**
 to into: follow, read with interest **intently**
 praise **praise**
 to take interest in something you used to be

interested in **interested**
 waved her magic: done a good thing **magic**
 to hail: to acclaim or acknowledge **hail**
 asset: a, something of value **asset**
 significant: adj, important **significant**
 to trigger: cause something to happen **trigger**
 awakening: n, to wake up **awakening**
 expanding: adj, getting bigger **expanding**
 sorcerer: n, wizard; magician **sorcerer**
 transition: n, change from one thing to another **transition**
 philosopher: n, someone who studies philosophy **philosopher**
 trailer: n, short promotional piece of a movie **trailer**
 testament: n, a tribute **testament**
 diminutive: adj, small **diminutive**
 Pottermania: excitement caused by Harry Potter **Pottermania**
 to grip: to hold tightly; keep captivated **grip**
 to pick: to choose **pick**
 hopeful: people who are hoping for something **hopeful**
 clip: section of a movie **clip**
 to prevent: to stop **prevent**

Word Power

Vocabulary

www.nationmultimedia.com/edu

NatEd@nationgroup.com

One world

The great reggae singer Bob Marley sang about one world. Well, NatEd had a splashing great time dancing around to his music on Khaosan Road this Songkran and it seemed like the whole world turned up for the celebrations. Can you guess what this week's word is?

of both worlds

of both worlds is used to say that by two situations or ways of doing it will get all the advantages and none of the disadvantages. For example, *By working in a big city I get the best of both worlds.*

g does you the world of good, it makes you feel much better. For example, *My new car does me a world of good by cooling me down.*

o way you would do something, you do it for the world. This means that you do it because someone offers you to do it and you would not do it. For example, *I did a Cobra, not for the world, but because we were using it for this.*

the world at your feet as you are very popular and can do anything you want. That's why we say *the world is at your feet*. For example, *After the election, the world was at the president's feet.*

the world of your imagination is that you don't know what is happening because you are so yourself too much. For example, *The student didn't know the world of his own imagination.*

classroom is a world of his own.

Dead to the world

At least the distracted student was still awake. If he had been asleep at the back of the class we would have said that he was dead to the world. This is the way we describe very heavy sleep. For example, *I was dead to the world and didn't hear the alarm clock.*

A very polite way we have of saying that someone is going to die soon is to say they are not long for this world. For example, *I don't think my grandfather is long for this world.*

If something means the world to you it is very important. For example, *My large collection of tropical fish means the world to me.*

If you move up in the world, it means that you become more successful and get more money than you had before. For example, *When I first met him he was a very poor man but he has certainly moved up in the world and now drives a BMW.*

If you are on top of the world, it means that everything is going great for you and you are extremely happy. For example, *He was on top of the world when his football team won the cup and the league in the same season.*

Out of this world

When something is very good, large or impressive, we often say that it is out of this world. For example, *The Michael Jackson concert in Bangkok was out of this world.*

If something is new, exciting and surprising we can say that it has set the world on fire. More

we often ourselves the question why in the world? For example, *Why in the world would you want to go camping in the rainy season?*

A world of difference

If something makes a world of difference, it means that it makes a big difference. For example, *There is a world of difference between being a good football player and being a great football player.*

often though we use this term in a negative way. For example, *Somebody is a nice enough person but I don't think he'll ever set the world on fire.*

We often say it's a small world when we meet someone we know, in a place we never expected him or her to be. For example, *It's such a small world. I met my next door neighbour down Khaosan Road during Songkran.*

If you think the world of someone, it means that you really admire and respect him or her. For example, *He was the best lecturer in the whole university and his students thought the world of him.*

What I like to do most of all is to watch the world go by. This means to sit, relax and just let time and people pass you by. For example, *After a hard day's work it is nice to sit at an outdoor cafe and just watch the world go by.*

We often ask the question "what is the world coming to?" when we are surprised or shocked by a situation. For example, *When the government set a tax on oysters I asked myself what is the world coming to?*

If someone's actions are surprising

If someone thinks they are the more important than anybody else, we say he or she thinks the world revolves around them. For example, *I am glad I don't have to work with the general manager. He thinks the world revolves around him. At least polite way of saying this is to say that they think the sun shines out of their backside.*

Things that are very different can be described as being worlds apart. For example, *College life is worlds apart from working life.*

But if you study hard at college there is a chance that when you graduate the world will be your oyster. This means that you have all the chances to do exciting and new things. For example, *The world was her oyster when she won the lottery.*

Did you manage to match the correct definition to the right cartoon last week?

- A: Cook the books.
- B: Read my lips.
- C: An open book.
- D: Hitting the books.

See if you can match this week's cartoons to their correct definition.

What's so funny?

What's so funny? ...

What's so funny? ...

WHAT'S WRONG?

SPECIAL DINNER FOR APRIL ...

Send your entry to NATION EDUCATION, 44 Moo 10, Bang Na-Trai Highway, Km. 4.5, Bang Na, Bangkok 10260. Deadline: April 20. Winners will be announced Tuesday, April 24.

Look at this advertisement. Can you spot the mistake? The first five people to send in the correct answer will each win a free lunch or dinner buffet at Tai-Pan Hotel to the value of B500.

What's Wrong? The Authentic Thai Food Variety Delicious Tastes Recommended by ... the most well-know food critics. Should have read 'Authentic Thai Food A Variety of Delicious Tastes Recommended by ... the most well-know food critic' 10, 2001

Winners to Quick Quiz - April 10, 2001 To be announced next week.

Confusion

Look at the following words that sound the same, but have different meanings and spellings.

1. Ewes: n - female sheep. The farmer kept his best ewe for breeding. Yew: n - type of tree. We sat under the Yew tree to get some shade. You: pron - oneself. I'll meet you at ten o'clock.
2. Eye: n - organ of sight. The bargain in the department store caught my eye. Aye: adv. n - yes. The majority of the politicians said aye to the proposal.
3. Fare: n - cost of a journey. The fare for the bus to Chiang Mai is very reasonable. Fair: adj - light coloured; just; n - travelling show. Most Scandinavians have fair hair. They split the cost of the meal, as it was a fair thing to do. The fair comes to town every summer.
4. Feet: n - brave deed. Rowing across the Pacific single-handedly was an incredible feat. Feet: n, - those things on the ends of your legs. My feet were hurting for a week after I ran the marathon.
5. Find: v - to discover. Help me find my keys. Fined: v - made to pay. The policeman fined me a hundred baht for riding my motorcycle without a helmet.
6. Fir: n - kind of tree. We often see fir trees on Christmas cards. Fur: n - an animal's hairy coat. Beavers are hunted for their fur.
7. Flea: n - a small insect. The dog is covered in fleas. Fleet: v - to run away. Many Bosnians have been forced to flee the fighting.
8. Flour: n - ground corn, wheat or rice used for cooking. We need flour to make bread. Flower: n - a plant's bloom. Jasmine is my favourite flower.
9. For: prep - on behalf of. I did his homework for him. Fore: n - the front part. The fore of a ship is called the bow.
10. Fowl: adj - dirty. He has a foul mouth when he has been drinking. Fowl: n - a hen. The farmer has bred fowl for many years.

Now see if you can fill in the blanks with the right word.

1. Will ___ get those sheep out from under that tree? (ewe/yew/you)
2. If you don't agree with me I will poke you in the ___. (eye/aye)
3. I'm not paying that much for a seat on the bus. The price is just not ___. (fair/fare)
4. Winning three gold medals in athletics was a tremendous ___. (feat/feet)
5. Where did you ___ the missing documents? (find/fined)
6. The animal caught its ___ on the tree. (fir/fur)
7. We had to ___ from the rabid dog. (flee/fee)
8. The baker wore a ___ on his coat when he went to his daughters wedding. (flour/flower)
9. ___ he's a jolly good fellow. (for/fare/four)
10. The language coming from the bar was ___. (foul/fawl)

Answers: 1. ewe 2. eye 3. fair 4. feat 5. find 6. fur 7. flee 8. flour 9. for 10. foul

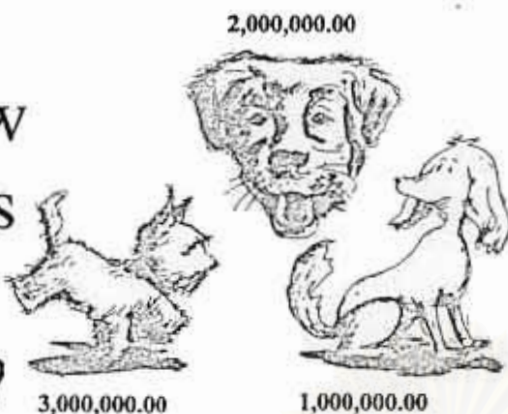
Language Lab

Where teachers and students meet

http://www.nationmultimedia.com/edu

Natf@d.nationgroup.com

Now, just how much is that doggy?

pet insurance for your household pet now, but your pet to collect insurance may not be as easy as you think.

owner goes through all the trouble of giving the pet vaccinations, a medical check-up, microchips and feeding it (in three months old before they kill it, we're ready to return the insurance money," Tawin Misara, senior vice president of Mitrare Insurance Co Ltd, joked. A deal is a deal: if the insured pet dies the money will be paid, no questions asked.

As it is the explicitness of the insurance policy that sets it apart from a success since it was launched last year. In beginning kennels weren't sure if the insurance was for real. However, the conditions are very clear: if dies, the money is paid immediately." Supachai Jit, a project manager of Mitrare Insurance pet scheme,

ever, wouldn't it be easy for crafty owners to kill their pet?

Insurance company has already taken measures to prevent that. Owners have to present a clear proof of pedigree or a proof of pedigree to get maximum coverage, as they will only get Bt5,000 at an annual premium of Bt10 for the animal.

All owners have to invest at least Bt1,500 in the first. That way we can be sure that anyone going to all this is a true animal-lover," Tawin said. Animals under 10 of three months and over the age of six years are not eligible.

Insurance policy comes as a blessing for kennel-

owners. "It gives me peace of mind. At least I know that if one of my imported dogs dies I won't be left out in the cold," said Theerapong Kaatsorn, owner of TR Kennels.

Two of his dogs are insured for Bt500,000. After one of his champions died, Theerapong jumped at the chance of insuring his pets. "My dogs don't die often, but when they do I am in a lot of trouble," he said.

The policy guarantees that Theerapong gets about 80 per cent of the dog's value if it dies. Every dog is assessed on an annual basis so the dog's market value and the insurance coverage are consistent. The premium for pedigree dogs is 7 per cent of the total coverage, which now ranges from Bt5,000 to Bt350,000.

The idea started from a simple discussion at the Mitrare Insurance offices. At first the company was planning to offer insurance for dairy cows. "Then we looked around and found that the dog market was expensive and had a large volume, not to mention that dogs are very popular and people love them," Tawin said.

After that it was pure research for another few months. Tawin first studied the policies offered in the US and the UK, then his team interviewed local veterinarians to create a database on the likely causes of death for pets. He said Mitrare Insurance expected to cover at least 200,000 dogs this year.

The company is working towards offering health insurance for dogs and plans to start covering cats. The health insurance scheme, a growing need among private dog-owners, should be launched by the middle of this year. - The Nation.

Style File

What is this story about? An insurance scheme for pets. What does the headline mean? This is a play on the old song 'How much is that doggy in the window?' Style File: This is a light news story that ran in The Nation on Monday 12 March.

Questions

- How did the kennels feel about the scheme in the beginning?
 - they were skeptical
 - they were excited
 - they wagged their tails
 - they were totally unconvinced
- How long does an owner have to wait for the insurance company to pay after his pet dies?
 - it is paid immediately
 - it is paid after a veterinarian has checked the animal
 - it is paid after one month
 - it is paid when they get a new pet
- What do owners need to show to get maximum coverage?
 - a driver's licence
 - proof of ownership
 - a house registration
 - identity card
- How much do they need to invest to show they are a true animal-lover?
 - at least Bt150
 - at least Bt1,500
 - at least 15,000
 - nothing - money can't buy love
- What is the highest price TR kennels has insured a dog for?
 - ten thousand baht
 - one hundred thousand baht
 - half a million baht
 - a million baht
- Why did the owner jump at the insurance scheme?
 - he has lots of dogs
 - one of his prize dogs died
 - he wants to start killing his dogs
 - his broker urged the insurance company
- How much will Theerapong get if his dogs should die?
 - all the value
 - half the value
 - nearly 80 per cent of the value
 - the value plus 60 per cent
- What animal does the insurance company originally think about insuring?
 - buffalo
 - cows
 - horses
 - tigers
- How many dogs does the company expect to insure this year?
 - at least 200
 - at least 2,000
 - at least 20,000
 - at least 200,000
- What is the idiom used in the story that means straight away without any investigation?
 - no answers given
 - no questions asked
 - no questions, no answers
 - no questions, only answers

ANSWERS Learn English activity: 1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10)

LIFE IN THE BUS LANE

LIVING AND TEACHING ENGLISH IN BANGKOK

IAN MICHAKARA
www.iam.com

An Inspector calls

For a moment, what's the most terrifying, heart-stopping panic-inducing event that you can imagine. Judging by all the recent stress creating activity at St. Francis' Academy for Girls Underperformers, then, without a shadow of a doubt, it must be the invasion of the government inspectors. Forget cheating practice. If anything's truly worth cancelling several day's classes for then this is it. All hands on deck, there's work to be done. If it can be moved, lift it and clean under it. If it can't, then tidy it and make it appear that, whatever it's function may be, it's doing it efficiently and more importantly appears 'ripping' to the casual observer. Never has so much energy been misdirected in so many ways.

When teachers start preparing 'child centred' activities you know that something's up. It's as though the 11th academic commandment was handed down from on high to the poor mutilated masses scurrying around on the frontlines.

Forget everything you ever taught in the last 20 years and come up with something that actually interests the students (or we'll be up the creek without a canoe, let alone a peddle).

On the inconvenience scale it's right up there with having your family die in a car wreck. As we all know fixing the car if you aren't comprehensively covered is a hell of a hassle.

Luckily I.D.1 (Inspection Day 1) went well. The opening day of the inspection concentrated on evaluating the overall running of the school, rating the welcoming ceremony and assessing the servitude of the teacher's paraded before them. The general appearance of the school is also taken into consideration.

Tree huggers will be happy to know that over the course of last weekend the assorted collection of withering plant life which masqueraded as an ornamental garden metamorphosed and rose, like a phoenix from the ashes, into an incarnation of a Japanese style garden, complete with white stone rockery and enough bamboo to keep a pair of pampered pandas pacified.

Teachers are pulling out all the stops in an effort to convince the man from the ministry that the school is doing more than merely trading on past glories. It goes without saying that some are beginning to crack under the pressure. The science master in particular has been unusually active in his efforts to involve the students more in practical experiments. You know, the kind you can try at home.

A display entitled 'Chlorine Gas: Friend or foe?', complete with happy smiling 'Mickey Molecule' diagrams now adorns the wall of the lab. Underneath sits a stoppered bottle of green mist, a note on the outside invites students to decide whether Chlorine is a best buddy or arch enemy of Larry Lung.

Taking a break from real life and actually participating in real life science experiments has been such an eye opener for the students that there were no shortage of volunteers wanting to participate in the experiment designed to illustrate Newton's Laws of Motion. The idea was to measure the displacement of force and see how the idea of every action having an equal and opposite reaction could be simply illustrated.

The original premise was good I thought, but the idea of proving the point by using an experiment that was designed to see what thickness of cardboard could stop a round from an M-16 seemed a little O.T.T.

"Targeting the students is what it's all about" the science master answered when asked by the man from the ministry. "So, is it child centred?" enquired the inspector. The teacher, ignoring the grammatical error, looked into the sights and replied, "Yes, the child is centred." And gave the order to fire. "There, dead centred" he quipped, placing an overstrong emphasis on the first word.

In the background openmouthed kids looked on dumbstruck with one exception. Young Kanit was already on his third page of calculations and had his hand up wanting to know if the teacher was going to accept gravity as 9.8m/s or 9.81m/s and whether the resistance of a white cotton shirt should be taken into account when calculating the impact velocity.

Noting that the man from the ministry had now been joined by several men in brown uniforms, the teacher informed Kanit that the beauty of child centred learning is that the kids are free to make their own decisions. He then informed the rest of the class the answer was 'B' and was promptly transferred to a non-active position by his superior.

Then, as quickly as it all began it's over. The discipline master, following the science teacher's lead is busy looking for a few good WWF moves to teach any young charges who step out of line. (Choke slams aren't mentioned anywhere in the ban on corporal punishment.) As for young Kanit, he has been expelled for the heinous crimes of exposing classmates to an intolerable amount of loss of face and daring to question a teacher in public.

Well Kanit, at least you learn't something about reality, the first rule being "If you want to get on, keep your mouth shut."

Vocabulary

1. playful game for a dog (usually children) **doggy** **สุนัข**
 2. financial protection against loss or damage **insurance** **ประกันภัย**
 3. a drug given to protect **antibiotic** **ยาปฏิชีวนะ**
 4. an agreement **terms** **เงื่อนไข**
 5. straight away **straight away**
 6. investigation **investigation** **การสืบสวน**
 7. fully stated; clear, precise **clearly** **ชัดเจน**

policy: n. document of insurance **กรมธรรม์ประกันภัย**
 conditions: n. terms of agreement **เงื่อนไข**
 eradic: adj. deceptive; causing **หลอกลวง**
 proof: n. evidence that helps establish the truth **หลักฐาน**
 pedigree: n. pure-bred (dog) **สายพันธุ์**
 coverage: n. amount of financial protection offered by the insurance policy **การคุ้มครอง**
 premium: n. fee to be paid **เบี้ยประกันภัย**
 a blessing: n. good thing at the right time **สิ่งที่ดี**

left out in the cold: idiom, left without anything **ถูกทอดทิ้ง**
 jump at the chance: idiom, do something eagerly **กระโดดเข้าหา**
 guarantee: n. promise; assurance **การรับประกัน**
 to assess: to check **ตรวจสอบ**
 consistent: adj. steady; even **สม่ำเสมอ**
 dairy: modifier, relating to milk **นม**
 volume: n. amount **ปริมาณ**
 veterinarian: n. animal doctor **สัตวแพทย์**
 database: n. collection of information **ฐานข้อมูล**

QUICK QUIZ

except to the right are spelling errors. Circle them and write their spellings in the space. The first five correct each win a Bt500 gift to eat delicious food at Green Journal Hotel.

1 Sathorn Rd., Bangkok

The chery director has been associated with Dass for the past 10 years and it is large thanks to her untiring efforts that the performances staged at the Bangkok Playhouse have enjoyed considerable success among a public not generally interested in theatre. Prior to joining Dass, she worked as a stage director for the 28 Theatre Troupe and also designed costumes for movies. Since beginning with Dass she has directed everything from musicals to dramas. For the last few years the fokus has been noticeably on comedy.

HINT: NONE OF THE PROPER NOUNS IS MISSPELLED.

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Answers to Quick Quiz - March 7, 2001

know - crew; dissent - dissent; skating - ice-skating; infringement - infringement; independence - independence; harassed - harass; nowadays - nowadays; blatant - blatant; suppression - suppression; legislation - legislation.

Winners of Quick Quiz - March 7, 2001

To be announced next week

Moo 10, Bang Na-Trat Highway, Km 4.5, Bang Na District, Bangkok 10260.

Deadline: March 19. Winners will be announced Wednesday, March 21, 2001.

**NATION
JUNIOR**
MAGAZINE

P U S I

Mamee

San

Film censorship

Get in line

A fast ride to big fun!

Fast chance to
GO TO AFRICA!

www.nationjunior.com

15 Bah

20 B.M.

FUTURE Magazine

Happy New Year
2001

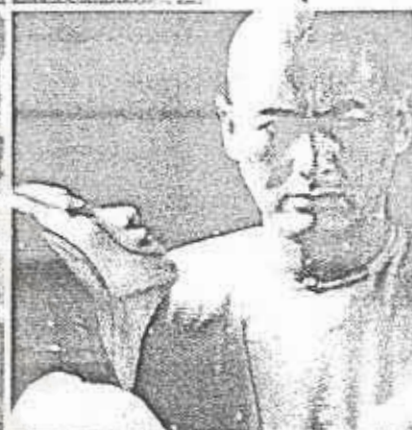

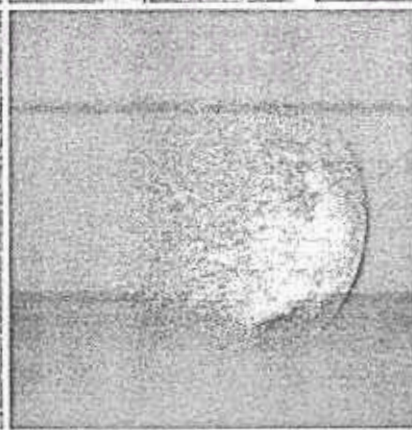
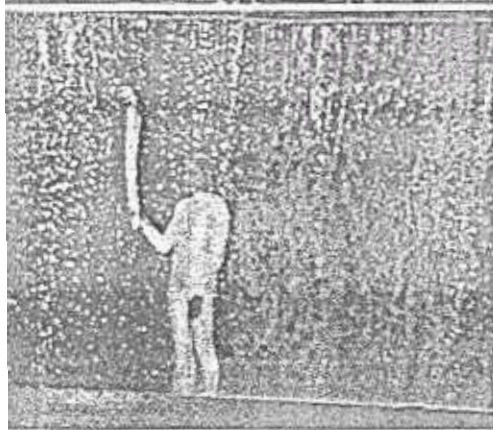
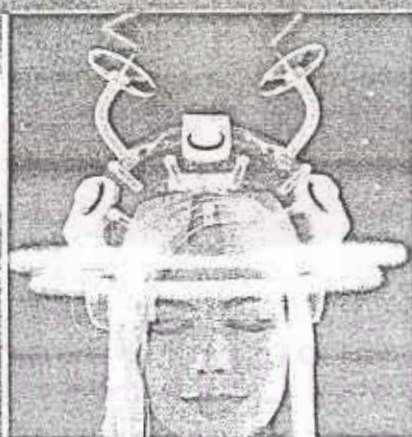
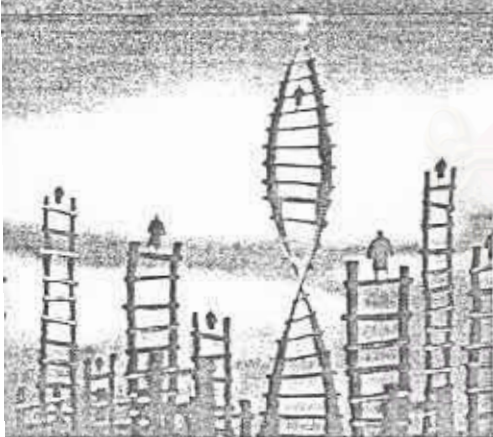
อเดีย มีนาคม 2/2001

โลกทัศน์ปี 2000

PERSPECTIVES 2000

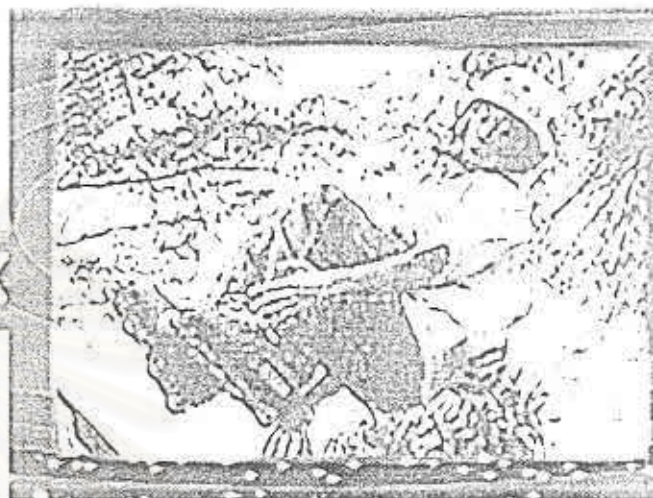
Advisor 2000

English Magazine for The New Generation

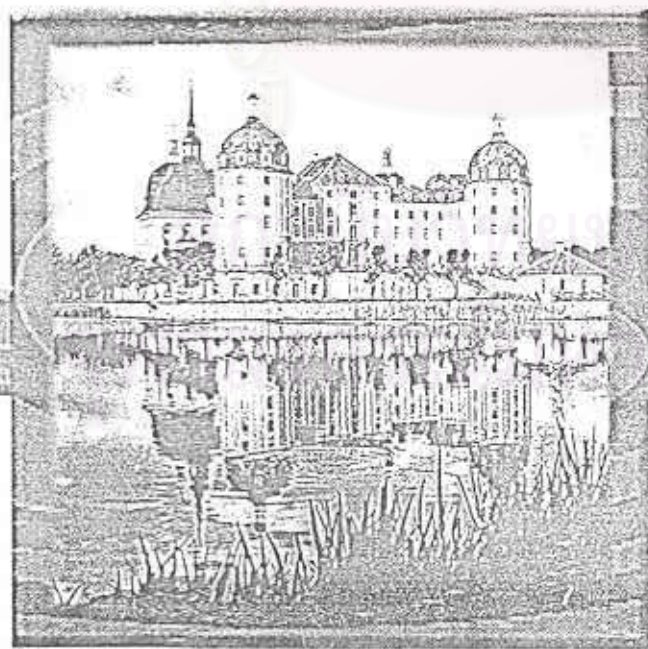
Volume 1 No. 7 April-May 2000

BACK TO SCHOOL

Thailand's Generation X

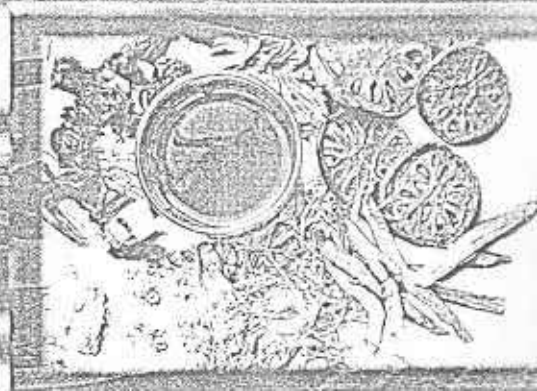

Emotion Gallery

Saxony-Germany

Herbal Tea

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวแสงรพี ภัทรกิจกุลธร เกิดวันที่ 31 มกราคม 2516 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีอักษรศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2538 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2542

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย